

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**TÜRKİYE’DEKİ ANTRENÖR EĞİTİMİNİN İLKESEL VE YAPISAL
PROBLEMLERİNİN İNCELENMESİ**

Barbaros Serdar ERDOĞAN

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

DANIŞMAN

Yrd. Doç. Dr. Cengiz AKALAN

2011- ANKARA

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**TÜRKİYE’DEKİ ANTRENÖR EĞİTİMİNİN İLKESEL VE YAPISAL
PROBLEMLERİNİN İNCELENMESİ**

Barbaros Serdar ERDOĞAN

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

DANIŞMAN

Yrd. Doç. Dr. Cengiz AKALAN

2011- ANKARA

Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Hareket ve Antrenman Yüksek Lisans Programı

**çerçevesinde yürütülmüş olan bu çalışma, aşağıdaki jüri tarafından
Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.**

Tez Sınav Tarihi/...../.....

**Ünvanı, Adı-Soyadı
Üniversitesi
Jüri Başkanı**

**Ünvanı, Adı-Soyadı
Üniversitesi
Raportör**

**Ünvanı, Adı-Soyadı
Üniversitesi**

**Ünvanı, Adı-Soyadı
Üniversitesi**

**Ünvanı, Adı-Soyadı
Üniversitesi**

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	ii
İÇİNDEKİLER	iii
ÖNSÖZ	v
SİMGELER VE KISALTMALAR	vi
ÇİZELGELER	vii
1.GİRİŞ	1
1.1. AMAÇ	2
1.2. Antrenör Kavramı	2
1.3. Antrenörün Davranış Özellikleri	4
1.3.1. Otoriter Antrenörler	4
1.3.2. Liberal Antrenörler	5
1.3.3. Demokratik Antrenörler	7
1.4. Antrenör Eğitim	8
1.4.1. Antrenör Eğitiminde Dünya’ dan Bazı Örnekler	9
1.4.1.1. İngiltere Örneği	9
1.4.1.2. Almanya Örneği	10
1.4.1.3. Belçika Örneği	11
1.4.1.4. Amerika Birleşik Devletleri Örneği	12
1.4.1.5. Yunanistan Örneği	13
1.4.2 Türkiye’de Antrenör Eğitimi	16
1.4.2.1. Spor Genel Müdürlüğü’nün Antrenör Eğitimdeki Rolü	18
1.4.2.3. Üniversitelerin Antrenör Eğitimdeki Rolü	32
1.4.2.3.1. Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü Örneği	33
1.4.2.3.2. Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü Örneği	41
2. GEREÇ ve YÖNTEM	45

2.1. Araştırmanın Modeli	45
2.2. Araştırma Grubu	46
2.3. Veri Toplama Araçları	47
2.4. Verilerin Analizi	48
3. BULGULAR	51
4. TARTIŞMA	88
4.1. Antrenör Eğitiminin Genel Görünümü	88
4.2. Antrenör Eğitiminde Uluslar Arası Karşılaştırma	89
4.3. Antrenör Eğitiminde Kurumların İşlevselliği	90
4.4. Antrenör Eğitiminin Yeterliliği	90
4.5. Antrenör Eğitiminde İlkesel ve Yapısal Yaklaşımlar	91
4.6. Antrenör Eğitiminde Çözüm Sistemi	92
5. SONUÇ VE ÖNERİLER	100
5.1. SONUÇ	100
5.2. ÖNERİLER	101
5.2.1. Uygulayıcılara Yönelik Öneriler	101
5.2.2. Araştırmacılara Yönelik Öneriler	101
ÖZET	102
SUMMARY	104
KAYNAKLAR	105
EKLER	107
Ek-1 Basketbol Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği	107
Ek-2 Boks Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği	120
Ek-3 Voleybol Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği	133
Ek-4 Futbol Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği	153
ÖZGEÇMİŞ	165

ÖNSÖZ

Araştırmaya başlarken genç nüfusu ile dünyanın gözü üzerinde olan ülkemizin, sporda yapılan bütün çalışmaların ve yatırımların bir aritmetiksel sağlaması olan olimpiyat oyunlarındaki performans ve madalya kazanımının düşüklüğünü göz önünde bulundurarak yapılan eksiklik veya hataların sadece bir yönü olan antrenör eğitiminin “Türkiye’deki Antrenör Eğitiminin İlkesel Ve Yapısal Sorunları” başlıklı tezi hazırlamamda en önemli etkisi olmuştur. Pozitif yönde tespit edilip eleştirel sınırlar içinde ve Etiksel değerler göz ardı edilmeden Türkiye’deki deneyimli birer akademisyen olmaları yanında başarılı birer spor adamı olmaları hasebiyle nitel çalışma olan mülakat metodunu çalışmamızda kullandık.

Uzun ve yorucu bir sürecin ürünü olan bu araştırmamda, Aslında beni akademik çalışmalar yapabileceğime inandıran, benim için çok değerli olan ve emeklerinin karşılığını asla ödeyemeyeceğim sevgili danışman hocam, Yrd. Doç. Dr. Cengiz AKALAN’a özellikle araştırmamın konusunun belirlenmesinde ve akademik çalışma altyapımın sağlam olması için verdikleri desteklerden dolayı değerli hocam Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN’e; tüm bu süreçte maddi, manevi desteği ve güler yüzüyle yanımda olup yaptığım araştırmaya inanan katkılarını unutamayacağım çok değerli ağabeyim Alim EROĞLU’na, hocalarım Doç. Dr. Metin YAMAN’a Prof. Dr. Erdal ZORBA’ya, Doç. Dr. Mehmet GÜÇLÜ’ye, Dr. Gökhan ACAR’a, Hüseyin ÇİÇEK’e. Ayrıca Annem Cemanur ve Babam Hayrettin ERDOĞAN’a birlikte, zor ve meşakkatli günlerimde yanımda olan sevgili eşim Yeşim ERDOĞAN’a ve Oğlum Doruk ERDOĞAN’a ve teşekkürü bir borç bilirim.

Bütün bu uzun ve yorucu çalışmanın sonunda emekleri üzerimde olan ve isimlerini sayamadığım herkese sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

SİMGELER VE KISALTMALAR

S.G.M.	: Spor Genel Müdürlüğü
T.F.F.	: Türkiye Futbol Federasyonu
T.V.F.	: Türkiye Voleybol Federasyonu
T.M.P.F	: Türkiye Modern Pentatlon Federasyonu Federasyonu
T.B.F.	: Türkiye Basketbol Federasyonu
T.B.F.	: Türkiye Boks Federasyonu
EĞT.	: Eğitim
ANT.	: Antrenör
K1	: Görüşme yapılan Katılımcı

ÇİZELGELER

Çizelge 1: S.G.M. Antrenör Eğitim Programı	31
Çizelge 2: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 1. Yıl 1. Yarıyıl Ders Tablosu	34
Çizelge 3: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 1. yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu	34
Çizelge 4: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 1. Yıl Seçmeli Ders Bireysel Sporlar I Tablosu	35
Çizelge 5: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 2. Yıl 1. Yarıyıl Ders Tablosu	35
Çizelge 6: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 2. Yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu	36
Çizelge 7: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 1. Yarıyıl Ders Tablosu	36
Çizelge 8: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 1. Yarıyıl Seçmeli Ders Bireysel Sporlar I Tablosu	37
Çizelge 9: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu	37
Çizelge 10: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 2. yarıyıl seçmeli Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi I Ders Tablosu	38
Çizelge 11: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. yıl 1. Yarıyıl Ders Tablosu	38
Çizelge 12: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. yıl 1. Yarıyıl Seçmeli Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi II Ders Tablosu	39
Çizelge 13: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. Yıl 1. Yarıyıl Seçmeli Ders Tablosu	39
Çizelge 14: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. Yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu	40
Çizelge 15: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. yıl 2. Yarıyıl Seçmeli Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi III Ders Tablosu	40
Çizelge 16: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 1. yıl Ders Tablosu	41

Çizelge 17: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 2. yıl Ders Tablosu	42
Çizelge 18: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 3. Yıl Ders Tablosu	43
Çizelge 19: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 4. Yıl Ders Tablosu	44
Çizelge 20: Katılımcı Bilgileri	46
Çizelge 21: T.B.F Antrenör Eğitim Programı	131
Çizelge 22: T.V.F Antrenör Kursu Eğitim Programı	148
Çizelge 23: Futbol Federasyonu Profesyonel Ve Amatör Takımlarda Zorunlu Teknik Kadrolar Çizelgesi	160

1.GİRİŞ

Bu bölümde, araştırmanın problemi, amacı, önemi, sınırlılıkları ile araştırmanın konusu hakkında yapılan ilgili araştırmaların değerlendirilmesine yer verilmiştir.

Sporcumuzun istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından en önemlisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Değişik spor dallarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur. Bu nedenle temel ilkeleriyle bilimsel olanaklardan yararlanılarak yetişmiş bir antrenör, sporcularını da en iyi şekilde yetiştirir. Ülkemizde antrenör eğitimiyle doğrudan ilgili olan kurumlardan biri Beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştiren, yükseköğretim kurumlarıdır diğeri ise Spor Genel Müdürlüğüdür. (Kalkavan vd., 2006:16)

Bireylerin söz konusu özellikleri kazanabilmeleri büyük ölçüde spor eğitimcilerine bağlıdır. spor eğitimci denilince de akla gelen antrenörler olmaktadır. Antrenör ilk aşamada, bireyin karakteristik özelliklerini ortaya çıkarıp geliştirmeyi, doğal dinanizmini güçlendirmeyi ve dış çevreye karşı olumlu tepki göstermesini sağlanmasını amaçlayan sürekli ve topluca etkinlikler biçiminde tanımlanan eğitimin bir uygulayıcıdır. İkinci aşamada ise gurup bireylerinin tek tek gerçekleştirme olanağını bulamayacakları işleri ve işlevleri ortaklaşa gerçekleştirebilmelerini kolaylaştıran ve yönetim yükümlülüğünü üstlenmiş olan bir kişi olarak tanımlanmıştır (Koludur, S 1988). Türk dil kurumu sözlüğündeyse antrenör bir spor dalında sporcuyla eğiten ve çalıştıran kişi olarak tanımlanmaktadır (Türk Dil Kurumu, 1992). Tanımlardan da anlaşılacağı üzere antrenör; Sporun temel taşı olmaktadır o halde antrenörü ne kadar çok olanak ağılanır ve ne kadar iyi eğitilire, yetiştireceği bireylere de o kadar performans gösterecektir. Bu da ancak iyi hazırlanan ve uygulanan bir antrenör eğitimi programıyla gerçekleştirilebilecektir (Sunay, 1997) .

Antrenörlüğü bir meslek olarak ele alan, beden eğitimi ve spor yüksekokulu antrenörlük eğitimi bölümlerinin temel amacı;"sporun teori ve uygulamasını iyi

bilen, öğreten sporda yeniliğe açık, bilimsel çalışmalar yapabilen, bilimsel çalışma sonuçlarından yararlanabilen, araştırmacı antrenörler yetiştirmek" olmuştur (Ankara Üniversitesi, 1992). Bu itibarla, antrenörlük eğitimi bölümü öğrencileri, 4 yıllık bir eğitim programını takip ederek örneğin Ankara Üniversitesinde 166 kredi, 2940 saatlik, Gazi Üniversitesinde ise, 169 kredi, 2744 saatlik bir eğitim programından geçmektedirler. Öğrenciler, antrenörlük mesleğiyle ilgili derslerin yanı sıra, öğretmenlik meslek bilgisi dersleri, genel kültür kapsamındaki dersler ile sporun tıp, sosyal ve fen bölümleriyle ilgili ders ve konularını, ayrıntılı olarak görmektedirler. Ayrıca öğrenciler, seçtiği uzmanlık spor dalıyla ilgili seminer verip bir de bitirme tezi hazırlamakta ve bir sömestre antrenörlük uygulaması yapmaktadırlar (Ankara Üniversitesi, 1992), (Gazi Üniversitesi, 1992). (Demirelli, B. 2009)

Antrenörün görevi yalnızca sporcuları çalıştırması ya da sporda çeşitli tekniklerin nasıl yapıldığını göstermekten ibaret değildir. Antrenör iyi bir çalıştırıcı olmasının yanında iyi bir kişilik özelliğine sahip olmalı ve etik değerleri sporcusuna vermelidir. Karşılıklı iletişim içerisinde olduğu sporcusunun sadece spor performansında değil her türlü kişisel problemlerinde de yanında bulunması gerekir.

1.1. Amaç

Bu çalışmanın amacı, antrenörlük eğitiminde yaşanan İlkesel Ve Yapısal Sorunları eğitimciler perspektifinden araştırılmasıdır.

1.2. Antrenör Kavramı

Sporcuların ferdi ve toplu olarak, uluslararası kural ve tekniklere uygun olarak eğitilmesini sağlayan, sporun esaslarını, teknik prensiplerini ve kurallarını öğreten ve alanındaki gelişmeleri takip eden kişiye antrenör denilmektedir. (SGM, Madde 4).

Bir amaç için mücadele eden insanların (sporcuların) eğitimi yöneticisidir. Antrenör, bu amaca doğru sporcularına zekice yönlendiricilik yapmaktadır (Terry, 1991:109).

Antrenörlük karşılıklı iletişim ve etkileşimle diğerlerini etkileme ve yönlendirmeye dayalı bir liderlik sanatıdır (Başer, 1994:99) .

İyi antrenörler denilince, beklentisi olmaksızın saygıyı görebilen ve diğerlerini küçümsemeden etkileyen çok yönlü özellikler gösterebilen antrenörlerdir. Antrenör, genel anlamda sporcuların fiziksel-fizyolojik, zihinsel, duygusal (psikolojik) ve sosyal kapasitelerinin amaçlı davranışlarla geliştirilmesine yardımcı olan ve bunun için antrenmanın bilimsel amaçlarını yerine getiren, özel eğitim-öğretim almış kişidir (Konter, 1996:101).

Günümüz sporunu yönlendiren, sporcuların dayanıklılığını, hareketliliğini, branşları ile olan ilişkilerini ve mücadele yeteneğini geliştirerek, morallerini yükseltmek için onları çalıştıran, yetiştiren ve maçlara hazırlayan kişilerdir antrenörler. (İnal, 2004:16).

Günümüzde ise antrenör, sporcuları performans ve potansiyellerinin doruğuna taşıyan, fiziksel, sosyal, duygusal ve zihinsel kapasitelerinin gerçekleşmesine yardımcı olan ve karşılaşmalara hazırlayan kişidir (Konter, 1996:109).

Antrenörün yöneticilik becerileri, başarılı sonuçların alınmasında oldukça önemlidir. Antrenörlükte önemli nedenler arasında futbolcuların potansiyellerini ortaya çıkartmaları, kendilerini gerçekleştirmeleri ve zevk almaları bulunmaktadır (Başer 1994:80-84).

Antrenör, pozitif davranışlarıyla oyuncularının tutumunu pekiştirmeyi sağlayarak takım içinde sportif bir hava yaratmalıdır. Sporcularla arasında arkadaşça bir atmosfer yaratarak, antrenman ve maç analizlerine onları da katarak sorumlulukları paylaşmaya ve kendi kendilerini kontrol etmeye alıştırmalıdır (Erdem,2006:14)..

Antrenörlerin davranış ve görevleri spordan spora, futbolcudan futbolcuya bazı değişiklikler gösterebilir. Ancak antrenörlük özelliklerinin hepsi antrenörün başarısında önemli olmaktadır. Antrenör istediği kadar motorik, teknik, taktik konularda bilgili olsun futbolculara bunları öğretebilme yeteneği yoksa ve onlarla etkili iletişime sahip değilse futbolcuların motive olarak başarılı olmaları mümkün

olmaz. Antrenörlükte başarı çok bilgili olmakla değil, bilgiyi öğretilme ve pratiğe dönüştürebilmekle ortaya çıkar.

Antrenörün temel özellikleri incelenecek olursa (Konter, 1996:36).

- a.Geniş ve etraflı olarak kavrama, bilme ve anlama
- b.Dünyayı görebilme, yaşama bakış ve felsefe
- c.Şefkat, sevgiye bağlılık
- d.Karakter, kişilik
- e.Nüktedanlık, ve ayak uydurmak şeklinde sıralanabilir.

1.3. Antrenörün Davranış Özellikleri

Antrenörlerin alması gereken en önemli kararlardan bir tanesi de, antrenörlük stilidir. Antrenörlük stili, nasıl kararlar alındığını hangi beceri ve stratejilerin öğretileceğini, yarışmaların nasıl organize edileceğini, oyuncuları disipline etmek için hangi metotların kullanılacağını ve de sporculara. kararlar almaları için, hangi roller verileceğini belirleyici olmaktadır (Konter, 1996:26).

Antrenörlükte başlıca üç özellik göze çarpmaktadır bulunmaktadır:

- a. Otoriter (kumanda edici emredici) ,
- b. Liberal (hoşgörülü, serbest bırakma) ,
- c. Demokratik (katılımcı, paylaşımcı) .

Antrenörler kesin olarak bunlardan birinin içine düşmeseler de, bunlardan birinin içine girmeye veya kendilerine temel almaya daha eğilimlidirler.

1.3.1. Otoriter Antrenörler

Otoriter stilde bütün kararlar antrenör tarafından alınır. Sporcuların rolü antrenörlerinin kumandalarına ve emirlerine yanıt vermektir. Antrenör bilgi ve

deneyime sahiptir ve onun rolü sporculara ne yapılacağını söylemektir. Sporcunun rolü ise bunu dinlemek, anlamak ve itaat edip yerine getirmektir. Kontrol tamamen antrenördedir ve sporcular edilgen konumdadırlar. Antrenör sahip olduğu kontrolü sporcularına yavaş yavaş kazandırmak gibi bir kaygı taşımamaktadır. Aksine bu kontrolü kaybedecekleri ve sahip oldukları bilgilerle ilgili olarak bir sürü kaygıya sahiptir. Sporculara ve insanlara pek güven duymaz. Onun için yönetmek çok önemlidir. Kontrol kendilerinden kaydığında büyük bir kaygı stres ve emniyetsizlik içine düşerler (Konter, 1996:27-33).

Otoriter antrenörler özetle;

- a. Bütün kararlar antrenör tarafından alınır.
- b. Sporcuların görevi, antrenörün kumanda ve emirlerini yerine getirmektir.
- c. Kontrol tamamen antrenörün kendisindedir.
- d. Sporcular edilgendir.
- e. Kontrolün aralıklı sporculara kaydırılarak verilmesi gerektiğine inanmazlar.
- f. Kendi bilgileriyle ilgili kaygılara sahiptir.
- g. Kontrolü kaybetme tasası ve korkusu taşır.
- h. Sporculara güven duymazlar.
- ı. Ne olursa olsun yönetmek onlar çok önemlidir.

1.3.2. Liberal Antrenörler

Oldukça az karar almaya çalışırlar. Bu stili benimseyen antrenörler çok az talimat verirler ve aktiviteleri organize etmede çok az kural ortaya koyarlar. Disiplin sorunları karşısında tutumlarına gelince kesinlikle gerekli olmadıkça her şeye karışmazlar. Bu antrenörlük stilini benimseyenler, demokratik antrenörlük stilin de ötesinde serbesiyetçi bir anlayışla takımlarını ve sporcularını yönetirler. Antrenörlük sorumluluklarını yerine getirmede kuralcı değil hoş görülü tavırlar sergilerler.

Liberal stil özetle;(Konter, 1996:29).

- a.** Mümkün olduğunca az karar almaya çalışırlar.
- b.** Çok az eğitim-öğretimde bulunurlar.
- c.** Çalışma çığrından çıkmadıkça karışmazlar.
- d.** Kontrol yeterince uygulanamaz, anarşik ortam doğabilir.
- e.** Çalışanları organize etmede, plan ve program yapmada çok yetersizdirler.
- f.** Kayıtsız, ilgisiz ve sorumsuz davranırlar.
- g.** Oyuncu bakıcılığı ve bekleyiciliği yaparlar.
- h.** Sorun çözmede aciz, yetersiz kalabilirler.
- ı.** Sporcular sorabilme şansına sahip olsalar da açıklayıcı yanıtlar alamazlar.
- j.** Sporcularını başlarından atmak, boş zaman geçirerek tembellik ederler.
- k.** Eksikliklerini otoriterliğe başvurarak örtme gereksinimi duyarlar.
- l.** Gerçek anlamda eğitim-öğretimde bulunmak gibi bir kaygıları yoktur.
- m.** Başarılı değildirler, rasgele başarıları vardır.
- n.** Motivasyon yönetimi söz konusu değildir.
- o.** İçsel motivasyonu geliştirme kaygıları yoktur.
- p.** Sporcularda kontrolün ve sorumluluğun gelişmesi ile ilgili kaygıları yok.
- r.** Sporcularında öz-güven ve saygıyı geliştirme ile ilgili bir tasaları yoktur.
- s.** Ne demokratik ne de diktatör olabilirler.
- t.** Sporcuları ve kendileri için hedefler gerçekleştirme gibi tasaları yoktur.

1.3.3. Demokratik Antrenörler

Bu antrenörlük stilini kendilerine temel alanlar alınacak kararları sporcularla paylaşırlar. Demokratik stili benimseyen antrenörler, gençlerin kararlar almayı öğrenmeden sağlıklı birer yetişkin olamayacaklarına inanırlar. Sporcularına yardımcı olmada onların gelişimleri üzerinde etkili olarak, liderlik becerilerini öğretmede görev sorumluluğuna sahiptirler. Ne diktatörlüğü ne de kayıtsızlığı benimserler. Kendileriyle ilgili olarak olumsuz kaygılara sahip değildirler. Kontrolü yavaş yavaş sporculara yönlendirmeye kaydırma anlayışı içinde hareket ederler. Sporcuların kendi yaşamlarıyla ilgili sorumluluklarını üstlenmede yardımcı olmaya çalışırlar (Konter, 1996:32-35).

Demokratik stil özetle;

- a. Alınan kararlar sporcularla paylaşılır.
- b. Gerekli, yerinde bir eğitim-öğretim hakimdir.
- c. Sporcularda sorumluluk geliştikçe kontrolü onlara kaydırma düşünülür.
- d. Sporcuların özgürlüğüne önem verir.
- e. Öğrenmedikleri sürece sıhhatli birer yetişkin olamayacaklarına inanırlar.
- f. Sporcularına liderlik becerilerini öğretme sorumluluğu taşırlar.
- g. Diktatörlüğü de liberalliği de benimsemezler.
- h. Kendileri ve bilgileriyle ilgili aşırı kaygı ve şüphe içerisinde değildirler.
- ı. Sporcuların sormaları ve sorgulamaları için olanaklar yaratırlar.
- j. Öğrettikleri kadar öğrenme gayreti içindedirler.
- k. Başarıları, sporculara mal etme eğilimindedir.
- l. Sporcuları, fiziksel, sosyal, duygusal ve zihinsel yönden motive ederler.
- m. Sporcuların zevk almalarına olanak yaratırlar.

- n. Sporcularında içsel motivasyon ve kontrolü yapılandırır.
- o. Sporcularda güven ve saygıyı geliştirirler.
- p. Kazanmak her şey değildir ama bir tek şeydir anlayışı içerisindedirler.
- r. Sporcular ilk ve önce, kazanmak ikinci ve sonra anlayışı ile hareket ederler.
- s. Sporcuların karar ve sorumluluk almalarına yardımcı olurlar.
- t. Sporcular için anlam ifade eden çalışmalarını düşünür ve planlarlar.
- u. Ben sporcularım için varım düşüncesi hakim.
- v. Sporcuların gelişimlerini amaç olarak görürler
- y. Sporcu spor için değil, spor sporcu için düşüncesi hakimdir.

1.4. Antrenör Eğitim

Sporcuların istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından en önemlisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Değişik spor dallarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur. Bu nedenle temel ilkeleriyle bilimsel olanaklardan yararlanılarak yetişmiş bir antrenör, sporcularını da en iyi şekilde yetiştirir. (Sevim ve Diğerleri, 2001:29)

Spor bireylerin fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal yönden gelişmelerini sağlayan; bilgi beceri ve liderlik yeteneklerini geliştiren; boş zamanlarını değerlendiren ve bireyleri günlük sorunlardan uzaklaştıran stres atmalarını sağlayan bir bilimdir. Bireylerin söz konusu bu özellikleri kazanabilmeleri büyük ölçüde spor eğitimcilerine bağlıdır. (Demirelli, B. 2009)

Spor eğitimcisi denilince akla ilk gelen “Antrenör”dür. Antrenör adı verilen spor eğitimcilerinin sporun gelişmesinde oldukça nemli bir yeri vardır. Özellikle sporda gelişmiş ülkeler, sporcuların yetişmesi ve başarısında büyük rolü olan

antrenörleri yetiştiren eğitim programlarını bilimsel çalışmalara dayandırmışlardır (Sunay ve İmamoğlu, 1996:67)

Cain (Cain,1980), "antrenörün duygu, idealizm ve yaratıcılıkla ilgili modern kavramları, eski kavramlarda olan beceri veya hünerle birleştirebildiğini böylece de antrenörün yaptığı işin, yaratıcı hünerlik olduğunu belirtmiş ve antrenörlüğü bir sanat olarak değerlendirmiştir."

Spor eğitimi, insanın gene eğitiminde büyük ölçüde kaliteli spor eğitimcisi yetiştirmeye dayalıdır. Kaliteli spor eğitimcisi yetiştirmek ise, yeterli alan, araç ve gereç, yeterli spor eğitimcisi yetiştirebilecek akademik ve uygulamacı personel, çağdaş ve gereksinmeye uygun programlarla donanımlı kurumlarla gerçekleştirilir (DPT Özel İhtisas Komitesi, 2000:31)

Dyson (Dyson,1981:22), 1979 Yunanistan Uluslararası Olimpiyat Akademisinin 19. Oturumunda yaptığı konuşmada, "antrenörlerin yalnızca sporcunun fiziksel potansiyelini geliştirmekle kalmadığını, aynı zamanda onun zihinsel kapasitesini de geliştirdiğini" belirtmiştir (Demirelli, 2009).

1.4.1. Antrenör Eğitiminde Dünya'dan Bazı Örnekler

1.4.1.1. İngiltere Örneği

İngiltere Antrenör Stratejisi Birliği antrenörün rollerini, bilgilendirici, değerlendirici, danışman, örnek, arkadaş, teşvik edip yönlendirici araştırmacı, eğitmen, gözlemci, organizatör, destekleyip motive edici olarak belirlemiş ve bu rolleri yerine getirirken sahip olması gereken becerileri şu şekilde belirtmiştir

(United Kingdom Coaching Strategy Association, 2002),

- Sporcularla etkin iletişim kurabilmelidir,
- Öğrenme sürecini ve antrenman prensiplerini kavramalı ve farklı antrenör stillerini anlamalıdır,

- Genç neslin becerilerini görebilmelidir,
- Sporculara güvenlikleri hakkında tavsiyelerde bulunmalıdır,
- Fazla antrenmanın sebeplerini ve belirtilerini anlayabilmelidir,
- Sporcuların sakatlanma riskini azaltma yollarını bilmelidir,
- Her bir sporcunun ihtiyacına cevap verebilecek antrenman programları hazırlayabilmelidir,
- Sporcuların yeni beceriler kazanmasına yardımcı olmalıdır,
- Antrenman işleyişini ve sporcu performansını takip etmek için değerlendirme testleri kullanmalıdır,
- Sporculara beslenme ihtiyaçları hakkında tavsiyelerde bulunmalıdır,
- Sporcuların enerji sistemlerini geliştirme yollarını bilmelidir,
- Sporculara rahatlama ve zihinsel görüntüleme egzersizleri hakkında bilgi vermelidir,
- Destekleyici yasal yan ürünler hakkında sporculara tavsiyede bulunmalıdır,
- Sporcuların yarışma ve antrenman performansını değerlendirebilmelidir,

1.4.1.2. Almanya Örneği

Almanya'da antrenör eğitimi köklü bir yapıya sahiptir. Antrenörler, ülkemizde Spor Genel Müdürlüğünün dengi olan Alman Spor Birliğinin (Deutscher Spor Bund) organizasyonu ve denetiminde C,B ve A kategorilerinde en az 6 yıllık bir süreyi tamamlayarak eğitilirler, Almanya'da C Antrenörlük Kademesi, alıştırma çalıştırıcıları eğitimi adıyla geçmektedir. Bu kademedeki antrenörlerin belli bir sportif

altyapıya sahip olmaları aranır. Bu kademedeki grup çalışması, planlı eğitim söz konusudur. Seminer çalışması yoktur. Sınavda yalnızca yazılı sınav değil, antrenörlerin çalıştıkları kulüplerde bir proje çalışması yapmaları istenir. Antrenörler C kademesinde 120 saatlik bu eğitimden geçerlerken, B kademesinde 50, A kademesinde ise 90 saatlik bir programda çoğunlukla branşlarla ilgili özel alan eğitimi söz konusudur. Bu programı bitirenler "Diploma Antrenörlüğü" adı verilen 1.5 yıllık eğitim sürecim kapsayan bir öğrenime katılabilirler. Ancak bu öğrenime katılabilmek için geçmişte profesyonel ya da üst düzeyde sporcu olmak gerekmektedir. Almanya'da diploma antrenörlüğü eğitimi Köln spor Akademisinde yapılmaktadır. Antrenör akademisinin amacı; Uluslar arası genelinde, ülke sporunu ileriye ve başarıya götüreceği bilgili ve deneyimli, kendi branşlarında yüksek yeterlilikte antrenör yetiştirmek (Demirelli, 2009).

1.4.1.3. Belçika Örneği

Belçika'da üç ayrı otonom dil topluluğu vardır ve bunun sonucu olarak da, üç ayrı eğitim sistemi oluşmuş olup, genel olarak hemen hemen aynı kriterlerde eğitim vermekle birlikte detaylarda farklılıklar vardır (Sevim ve diğerleri, 2001:90-121),

Belçika'daki Flamanca ve Fransızca konuşan toplulukların uzun zamandır sürdürülen geleneksel bir eğitim programları olmakla beraber, Almanca konuşan topluluğun eğitim yapısı yeni oluşturulmaktadır.

Bu çalışma, diğer iki toplulukla yakın dayanışma ve yakınlaşma içinde gerçekleşmekte böylece karşılıklı olarak diplomaların denkliğinin tanınması imkanı yaratılmaktadır.

Gelecekte, eğitim programlanma, her şeyden önce psikolojik ve pedagojik görüşlerle de desteklenmesine ve ilgili federasyonlar ile birlikte çalışarak oluşturulmasına gayret edilmektedir.

Her branş için antrenör eğitimi organize edilmeyebilir. Bunun için diğer topluluklarla işbirliği yapmak ve müşterek eğitim yaptırmak mümkün olabileceği gibi, yabancı ülkelere de katılmak mümkündür.

Antrenör eğitimi, Fledern'de 1981 yılına kadar B.L.O.S.O (Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie) yönetimi ile ihtisas birlikleri (federasyonları) tarafından ortaklaşa organize ediliyordu. 1981 yılında L.C.K. koordine mercii olarak kuruldu. Bu meslek kuruluşu, futbol antrenörleri hariç, her türlü antrenör eğitimi ile ilgili olup, üniversitelerin (Leuven, Brüssel ve Gent), resmi spor kulüplerinin, sporla ilgili resmi kuruluşların ve B.L.O.S.O.'nün temsilcilerinden oluşuyordu ve her türlü antrenör eğitiminin koordinatörlüğünü üzerine aldı ve bir üst kuruluş oldu. Bu kuruluş branş kuruluşları aracılığı ile "Heysel Ekolü" adı ile kurulmuş olan denilen bir özel uygulamayı gerçekleştirdi.

Karar B.L.O.S.O. yönetiminin, eğitim programı hazırlama, organize etme ve konu üzerinde çalışma yetkileri elinden alındı.

Wailonien'deki A.D.E.P.S. kuruluşu da B.L.O.S.O gibi aynı görevi yapmaktadır. Bu kuruluşun idari durumu yasayla güvence altına alınmış olup, verdiği diplomaya da işyerlerinin işe alımda talep ettikleri önceliklerden biridir. Ayrıca bu belgeler devletin indirim yardımlarında da istenen belgeler arasındadır. Çeşitli spor kuruluşları-kulüpleri de antrenörleri işe alırken, bu kuruluşun belgelerini talep etmektedirler. (Demirelli, 2009).

1.4.1.4. Amerika Birleşik Devletleri Örneği

Amerika Birleşik Devletleri Olimpiyat Komitesi, antrenörlerin önde gelen görevlerinin başında, antrenörlerin sporcuları ile iyi bir iletişim kurmasını ve olumlu yönde ilerlemelerine yardımcı olmasını belirtmiştir. Bu iletişimin temel kaynağı da antrenörlerin sporculardan ne beklediği ve bu beklentilerin gerçekleşmesi için uygun davranışların belirlenmesidir. Bu davranışların belirlenmesinde antrenörlerin sahip oldukları etik ilkeler son derece önemlidir. Çünkü bu davranışlar etik ilkeler doğrultusunda belirlenmelidir (DeSensi and Rosenberg, 1996 ,111).

Kısaca, antrenörler sporculara hem bilgileri, hem de kişilik özellikleri ile örnek olan spor eğitmenleridir. Antrenörlerin davranışları sporcular tarafından sürekli gözlemlenmektedir. Bu nedenle, antrenörlerin davranışlarında etik ilkeleri

gösterebilmeleri, sporcuların da bu ilkeleri benimsemelerinde önemli bir etkiye sahiptir.

Amerika Birleşik Devletleri Olimpiyat Komitesi, antrenörlerin etik dışı davranış türlerini şu şekilde belirtmiştir (DeSensi and Rosenberg,1996 ,111),

- Sporculara fiziksel ve sözel saldırı,
- Sporculara insancıl olmayan şekilde davranma,
- Performansı artırmak için ilaç kullanımını destekleme,
- Atletik programların eğitimsel amaçlarını göz ardı etme.

Sporun istenen düzeye erişmesinde antrenörlerin sahip oldukları bu etik dışı davranışların ortadan kalkmasının temel şartlarından birisi, antrenörlerin evrensel değerleri temel almayı sağlayan, davranışlarına yol gösteren etik ilkeleri benimseyerek, davranışlarını bu ilkeler doğrultusunda yönlendirebilmeleridir. Bu noktada antrenörlerin eğitimi önem taşımaktadır.

Sporun istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından birisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerili, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Değişik spor branşlarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur (Cushion, Armour ve Jones, 2003, 215)

1.4.1.5. Yunanistan Örneği

Devlete 1975 tarihli kanun ile üniversite dışı alanda antrenörlük eğitimi hakkı tanınmıştır. Daha önceleri bu hak tamamen federasyonların elindeydi.

Yunanistan'da spor kulüplerinin temsilcilerinden antrenörler birliği ve yetkili devlet kurumlarının sıkı çalışmaları ile ulusal, bölgesel ve yerel kuruluşların ihtiyaçları tespit edilir ve yapılacak organizasyonların adedi ile hangi dalda yapacaklarına karar verilir.

Yunanistan'da yaklaşık olarak her spor dalı için geçerli olan 1,2 ve 3. aşamadan oluşan 3 aşamalı antrenörlük eğitimi birtakım şartlara bağlıdır. Bu şartlardan Voleybol için olanı örnek olarak verirsek;

Üç aşamalı eğitime kabul için oyuncu ve antrenör tecrübesi anı puan olarak değerlendirilmektedir.

Ülkemizde 16.08.2002 yılında yayımlanan yeni antrenör eğitimin yönetmeliğinden önce de buna benzer bir antrenör eğitimi programı uygulanmaktadır. Ancak bizdeki şekli;

- a. Monitör (temel) Antrenörlük: 60-70 saat
- b. C Tipi Antrenörlük: 156 saat
- c. B Tipi Antrenörlük: 154 saat
- d. A Tipi Antrenörlük: 141 saat

Yunanistan'da değişik spor alanlarında antrenörlük faaliyetlerini gösterebilmek için bunlara ilişkin antrenör sertifikaları- istenilmektedir. Böylece federasyon antrenörlük işini kurallara bağlayarak çözmüştür.

- a. Monitörlük 60-70 saat
- b. 1.Kademe C Antrenörlük 156 saat
- c. 2.Kademe B antrenörlük 154 saat
- d. 3. Kademe Antrenörlük 141 saat

Avrupa birliğinde antrenörler belli programlarla eğitime çalışılır ve eğitimde 5 kademe görülmektedir.

- a. Monitörlük
- b. İlk Antrenörlük
- c. B Antrenörlük
- d. Üniversitede eğitim en az 800 saatlik ders
- e. Üniversitede eğitim en az 1500 saatlik ders

(Demirelli, 2009).

Avrupa’da antrenör eğitimine bakıldığında, Spor Bilimleri Enstitüleri Avrupa Ağı, Avrupa Birliği içindeki ülkelerin spor ve fiziksel eğitim konularında uzlaşmış eğitim ve araştırma enstitüleri ve yapılarını bir araya getirmektedir. Avrupa Birliği üyesi olamayan ülkelerin enstitüleri de bu ağın bir üyesi olabilmektedir. Bunun amacı, eğitim ve araştırmanın işbirliğini sağlanması ve Avrupa Birliği’nin gelişimden kaynaklanan ekonomik, sosyal ve yasal gereksinimlere göre bu aktivitelerin ayarlanmasıdır. Bu ağ 1990 yılından bu yana varlığını, sporla ilgili değişik eğitim seviyelerini içeren eğitim yapısı için bir Avrupa modelinin geliştirilmesi ve değişik sporlarla ilgili profesyonel profillerin temellerinde tanımlanan içeriğin geniş tabandaki üye ülkeler arasındaki varolan eğitim kurslarının birleştirilmesi amacıyla sürdürmektedir. Spor Bilimleri Enstitüleri Avrupa Ağı antrenörlüğün genel prensiplerini şu şekilde belirlemiştir (Sevim ve ark. ,2001 ,163-164),

- Antrenörlerin performansı artırmalarının yanında sporcuların sağlığı ile de ilgilenmesi beklenir,
- Antrenörlerin oyuncuların çıkarlarını ve sağlıklarını koruyup gözetmesi beklenir,
- Antrenörlerin sporcuların performansını artırması ve sağlıklarını koruması konusunda sorumlu kişilerle işbirliği içinde olması beklenir,
- Antrenörler yüksek seviyede antrenmanı geliştirmeli, uygulamalı ve teşvik etmelidir. Bunu yaparken de bilimsel bilgi ve tecrübelerini yansıtmalıdır. Aynı zamanda antrenmanın yapılabilirliğini iyi değerlendirmelidir,
- En yüksek seviye olan beşinci seviyedeki bilgiyi elde etmek için bilimsel prensiplerin ve onların uygulamalarının antrenörlerin eğitiminde yoğun olarak kullanması gerekir.

Antrenörlerin spor açısından önemi anlaşıldıkça, standartlara bağlı olarak davranmayan ve uygulamalarda kendi ölçülerini kullanan antrenörlerin spora ne denli zarar verdiği ortaya çıkmaktadır. Sporun istenen düzeye erişmesinde antrenörlerin sahip oldukları etik dışı davranışların ortadan kalkmasının temel

şartlarından birisi antrenörlerin evrensel değerleri temel almayı sağlayan, davranışlarına yol gösteren etik ilkeleri benimseyerek, davranışlarını bu ilkeler doğrultusunda yönlendirebilmeleridir.

1.4.2 Türkiye’de Antrenör Eğitimi

Sporcumuzun istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından en önemlisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Değişik spor dallarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur. Bu nedenle temel ilkeleriyle bilimsel olanaklardan yararlanılarak yetişmiş bir antrenör, sporcularını da en iyi şekilde yetiştirir. Ülkemizde antrenör eğitimiyle doğrudan ilgili olan kurumlardan biri Beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştiren, yükseköğretim kurumlarıdır diğeri ise Spor Genel Müdürlüğüdür. (Kalkavan vd., 2006:16)

Cumhuriyetin kuruluşundan bugüne, ortaöğretim kurumlarında beden eğitimi ve spor derslerini vermek üzere yükseköğretim kurumlarınca yetiştirilen, beden eğitimi öğretmenlerinin, spor antrenörlüğü alanına oldukça önemli katkıları olmuştur. Öyle ki bugün, beden eğitimi spor öğrenimi yapmış kişilere, Spor Genel Müdürlüğü tarafından bazı remel branşlarda, I. kademe antrenörlük belgesi verilmektedir. O halde, antrenör eğitimi çerçevesinde, beden eğitimi öğretmeni yetiştiren kuruluşlardan söz etmek, gerekli bir husus olmaktadır (Başbakanlık, 1994:1,3).

Buna göre, beden eğitimi öğretmeni yetiştirerek aynı zamanda, antrenör eğitimine de katkıda bulunan eğitim kurumlarının tarihsel gelişimi şöyledir;

Beden eğitimi öğretmenin, yetiştirilmesiyle ilgili olarak yapılan ilk faaliyet, 1926'da Çapa Kız Öğretmen Okulunda açılan Beden-i Terbiye kurslarıyla başlatılmıştır¹. Daha sonra, 5 Temmuz 1932 tarih ve 105 sayılı Talim Terbiye Kurulu kararı ile Gazi Orta Muallim ve Terbiye Enstitüsü bünyesinde bir Beden Terbiyesi ;beden eğitimi) şubesi açılmıştır. Yeni açılan bu şubenin eğitim eğretim süresi başlangıçta üç yıl olarak kabul edilirken, 1945 yılında iki yıla indirilmiş, 1948-

1949 yılından itibaren de tekrar üç yıla çıkarılmıştır. 1946-1947 öğretim yılında adı Gazi Eğitim Enstitüsü Beden Eğitim Bölümü olan bu eğitim kurumunun, öğrenim süresi, 1978 yılına kadar üç yıl olarak devam etmiştir. Ancak 1978 yılından itibaren adı, Gazi Yüksek Öğretmen Okulu Beden Eğitimi bölümü olarak değiştirilen bu bölümün, eğitim öğretimi süresi dört yıla çıkartılmıştır(Bilge,1988:83,168).
(Demirelli, B. 2009)

Beden eğitimi ve spor genç kuşaklara yayarak yükseköğretimin öncüsü sayılan bu bölümün Türk Eğitim ve Spor Tarihinde, beden eğitimi öğretmeni ve spor branş antrenörü yetiştirme açısından önem taşımaktadır. Öyle ki bölüm, gerek kurslarıyla gerek öğretim kadrosuyla ve gerekse programlarıyla, 1982 yılından itibaren açılan üniversitelere bağlı beden eğitimi ve spor bölümleri ve yüksekokullarına bir basamak teşkil etmiştir. Özellikle, yükseköğretim okulu beden eğitimi bölümlerinin 1978-1979 eğitim öğretim yılından itibaren müfredat programlarında oldukça farklı derslere rastlanmıştır. Bu dersler, eğitime giriş, eğitim sosyolojisi gibi eğitim formasyon dersleriyle, alan bilgisi dersleri sayılan, spor branş derslerinin yoğun olarak programda yer aldığı görülmüştür. Nitekim, 1994 yılında çıkartılan antrenör eğitim yönetmenliğinin geçici 2 maddesinde, "Eğitim Enstitüsü ve Yüksek Öğretmen Okulu mezunlarının Basketbol, Voleybol, Hentbol, Atletizm Artistik Cimnastik branşlarından birinden, I. kademe antrenör belgesini almaya hak kazandıkları" belirtilmiştir.

1977-1978 eğitim-öğretim yılından itibaren Ege Üniversitesi bünyesi içinde bir Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu açılmış ve 1982 yılında da kapanmıştır. Okulun amacı, "Üniversite eğitimi düzeyinde beden eğitimi ve sporun her dalında eğitici, öğretici elemanlar yetiştirerek çağdaş sporu yurt düzeyine yaymak, bu alanda araştırmalar yapmak, meslekle ilgili hizmet içi eğitimle eleman yetiştirmek için her türlü eğitim programlarını düzenlemek ve uygulamaktır. Yüksekokul, dört yıllık bir eğitim vermiş olup, Spor Akademilerinde olduğu gibi branşa yönelik olarak eğitim öğretim programı uygulamıştır. Öğrenciler yüksekokuldan, altıncı yarıyıldan itibaren seçtiği spor branşlarından birinde uzmanlaşarak mezun olmuştur. Anlaşılacağı gibi, Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu yalnızca, beden eğitimi

öğretmeni yetiştirmekle kalmamış, antrenör, monitör gibi diğer spor elemanlarımda yetiştirmeyi amaçlamıştır. .(Demirelli, B. 2009)

1.4.2.1. Spor Genel Müdürlüğü'nün Antrenör Eğitimdeki Rolü

Ülkemizde, hemen bütün spor dalları faaliyetleri, bu görevi yerine getirmesi için kurulmuş olan Milli Federasyonlar tarafından yürütülmektedir. Federasyonların ilk kuruluşu 1922 yıllarını kadar uzanmaktadır. Ancak, spor federasyonları, ilk resmi spor teşkilatımız olan, Türkiye İdman Cemiyeti ittifakına bağlı olarak faaliyet göstermişlerdir. 1970'li yıllarda 28 spor branşının faaliyetlerini kapsamına alan, 21 federasyon, 1990'lı yıllarda 35 spor branşını kapsamak üzere 33'e yükselmiştir. Günümüzde, spor dallarına ilişkin antrenörlerin yetiştirilmesinde, federasyonlar etkin rol oynamaktadır. Spor branşlarıyla ilgili, hem yurt içi hem de uluslararası alanda üstün başarı elde etmeyi temel amaç olarak benimseyen spor federasyonlarının, bu amaçlara ulaşmak için tespit edilen antrenörlerin eğitimiyle ilgili maddeleri şöyle belirtilebilir;

1. Spor federasyonları, spor branşıyla ilgili sporcuların eğitimleri ve geliştirilmeleri için gerekli olan ve ihtiyaç duyulan antrenörlerin yetiştirilmesini sağlar.

Sporcu hakem, antrenör spor yöneticileri ve diğer görevliler için eğitici yayınlar hazırlar (Başbakanlık, 1990:1,8).

ANTRENÖR EĞİTİM YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Madde 1- Amaç

Bu Yönetmeliğin amacı; sporcuların yetiştirilmelerinde spor dalları itibariyle görev alacak antrenörlerin eğitimleri ve sınıflandırılmaları ile ilgili esas ve usulleri belirlemektir.

Madde 2- Kapsam

18/9/2004 tarih ve 25587 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli - Bu Yönetmelik; sualtı sporları, dağcılık, otomobil sporları ve izcilik dışındaki spor dallarında; Spor Genel Müdürlüğü antrenör eğitimi programları ile bu programların uygulama, esas ve usullerini kapsar.

Madde 3- Dayanak

Bu Yönetmelik, 3289 sayılı Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 ve 10 uncu maddesine dayanılarak hazırlanmıştır

Madde 4- Tanımlar

Bu Yönetmelikte geçen;

Genel Müdürlük : Spor Genel Müdürlüğünü,

Genel Müdür : Spor Genel Müdürünü,

Daire Başkanlığı : Spor Eğitimi Dairesi Başkanlığını,

Daire Başkanı: Spor Eğitim Dairesi Başkanını,

Federasyon : **18/9/2004 tarih ve 25587 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 2. Maddesiyle değişen şekli**-Genel Müdürlük bünyesinde kurulmuş özerk olmayan spor federasyonlarını,

Antrenör : İlgili spor dalında eğitim gördüğü kademedeki programları başarı ile tamamlayarak bulunduğu kademe için Genel Müdürlükten belge alan, sporcuları veya spor takımlarını ulusal ve uluslararası kural ve tekniklere uygun olarak yetiştirmek, yarışmalara hazırlanmalarını ve yarışmalarını, gelişmelerini takip etmek görev ve yetkisini haiz olan kişiyi,

Eğitim Programı : Her kademedeki antrenör yetiştirme kursları ve seminerleri ile bu programdaki dersleri, ifade eder.

Bilimsel Spor Aktivitesi : 26/4/2006 tarih ve 26150 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli - Kongre, seminer, kurs, sempozyum ve benzerlerini ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Esas Hükümler

Madde 5- Kurs Düzenleme

Antrenör eğitim kursları, federasyonların, spor il müdürlükleri ile sporla ilgili kurum ve kuruluşların ihtiyaçları esas alınarak ilgili spor dalı federasyonunun işbirliği ve teknik desteği ile Daire Başkanlığınca düzenlenir.

Antrenör Eğitim Kursuna Katılacaklarda Aranılacak Şartlar

Madde 6-Kademeler itibariyle Antrenör eğitim kurslarına katılacaklarda aşağıdaki şartlar aranır:

a)En az lise veya dengi okul mezunu olmak, (Bütün kademeler için geçerli olup, Milli sporcularda tahsil şartı aranmaz.)

b) **25/10/2003 tarih ve 25270 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli -** Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl hastalığı ile malül, engelli spor branşlarında ise yalnızca görme ve zihinsel engelli olmamak,

c) **31/5/2008 tarih ve 26892 sayılı resmi gazetede yayımlanan yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli -** Taksirli suçlar ile kısa süreli hapis cezasına seçenек yaptırımlara çevrilmiş veya aşağıda sayılan suçlar dışında tecil edilmiş hükümler hariç olmak üzere, 6 aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, yağma, dolandırıcılık, gibi yüz kızartıcı veya cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, fuhuş, uyuşturucu ve uyarıcı madde imal ve ticareti, kullanımı, kullanımını kolaylaştırma, kullanmak için satın alma, kabul etmek veya bulundurmak veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya ihaleye fesat karıştırma,

edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı ve haksız mal edinme suçlarından hükümlü bulunmamak;

d) En az 18 yaşını doldurmuş olmak kaydıyla, spor dallarının özelliğine göre ilgili federasyonca belirlenen yaş sınırlamasına uygun olmak,

e) **31/5/2008 tarih ve 26892 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli - 7/1/1993 tarihli ve 21458 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Spor Genel Müdürlüğü Amatör Spor Dalları Ceza Yönetmeliği ile özerk spor federasyonlarının disiplin veya ceza talimatlarına göre son üç yıl içinde olmak kaydıyla; bir defada 6 aydan daha fazla veya bu süre içerisinde toplamda 1 yıldan fazla ceza almamış olmak.**

Ancak, başvurunun fazla olması halinde yukarıdaki şartların yanında sırasıyla; ilgili branşta milli sporcu olmak, üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumları ile diğer üniversite ve yüksekokullardan mezun olmak, yabancı dil bildiğini belgelemek ve en az 5 yıl lisanslı sporcu olmak tercih sebebidir.

Madde 7- Antrenör Sınıflandırılması

Antrenörler her spor dalında (V) kademe olmak üzere aşağıdaki şekilde sınıflandırılır;

- a) I. Kademe , (Yardımcı Antrenör)
- b) II. Kademe, (Antrenör)
- c) III. Kademe, (Kıdemli Antrenör)
- d) IV. Kademe, (Başantrenör)
- e) V. Kademe. (Teknik Direktör)

Madde 8- Görev Alanları

Her kademedeki antrenör lisansına sahip olanlar aşağıdaki alanlarda görev yaparlar;

a) I. Kademe (Yardımcı Antrenör): Üst düzey antrenörün yanında ve spora yeni başlayanlarda,

- b)II. Kademe (Antrenör): Minikler ve yıldızlar kategorisinde,
- c)III. Kademe (Kıdemli Antrenör): Gençler ve büyükler kategorisinde,
- d)IV. Kademe (Başantrenör): Büyükler ve milli takımlarda,
- e)V. Kademe (Teknik Direktör): Büyükler ve milli takımlarda.

Üst kademedeki antrenör lisansına sahip olanlar alt kademelerde de görev alabilirler. İlgili spor dalında üst kademe antrenör bulunmaması halinde bir alt kademedeki antrenör görevlendirilebilir.

Madde 9- Eğitim Kademeleri

Antrenör eğitim kursları bütün spor dalları için (V) kademe yapılr.

a) I.Kademe (Yardımcı Antrenör): Bu kademe için düzenlenen eğitim programını kapsar.

b) II. Kademe (Antrenör): I. kademe temel çalıştırıcı(monitör) lisansına sahip ve en az 1 yıl üst kademe antrenörün yanında çalışmış olduğunu belgeleyen antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

c) III. Kademe (Kıdemli Antrenör) : II. kademe antrenör lisansına sahip ve II. kademe en az 2 yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde sporla ilgili en az 2 seminer görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

d) IV. Kademe (Başantrenör): III. kademe antrenör lisansına sahip ve III. kademe en az 3 yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde sporla ilgili en az 3 seminer görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

e) **26/4/2006 tarih ve 26150 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 2. Maddesiyle değişen şekli - V. Kademe (Teknik Direktör):** IV. kademe antrenör lisansına sahip ve IV. kademe en az iki yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde sporla ilgili en az beş bilimsel spor aktivitesi görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

Madde 10- Antrenör Eğitim Programı

21/1/2003 tarih ve 25000 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Antrenör Eğitim Yönetmeliği 10. maddesiyle değişen şekli

Kademeler itibariyle temel ve özel eğitim programlarında uygulanacak ders saatleri (EK-1)'de gösterilmiştir. **Gerekli hallerde Daire Başkanlığınca Genel Müdürlük Makamından alınacak onay çerçevesinde ders saatleri ve/veya değişik dersler ilave edilerek kurs süresi uzatılabilir, ders isimleri değiştirilebilir veya çıkarılabilir.**

Madde 11- Öğretim Elemanlarının Görevlendirilmeleri

Antrenör eğitim programında yer alan derslerde öğretim elemanlarının görevlendirilmeleri aşağıdaki şekilde olur;

a) Temel eğitim programında yer alan derslerde görevlendirilecek öğretim elemanları yüksek öğrenim görmüş, tercihen antrenörlük formasyonuna ve konusunda akademik kariyere sahip bilimsel çalışma ve araştırması olanlar arasından tespit edilerek, gerektiğinde kurumlarından izin alınmak kaydı ile Daire Başkanlığının teklifi ve Genel Müdürlük Makamının onayı ile görevlendirilir.

b) Özel eğitim programına ait derslerin öğreticileri ilgili spor dalında; ihtisas sahibi öğretim elemanı unvanına sahip olanlar ile IV. Kademe (Başantrenör) veya V. Kademe (Teknik Direktör) antrenör belgesine sahip olan kişiler arasından ilgili federasyonca seçilir.

Ancak, ilgili spor dalında IV. Kademe (Başantrenör) ve V. Kademe (Teknik Direktör) antrenör belgesine sahip ve ihtisas sahibi öğretim elemanı bulunmaması halinde, konusunda federasyonca bilgisi ve tecrübesi onaylanan eğitimcilere eğitim programında görev verilebilir.

İlgili federasyonca özel eğitim programına ait dersler için belirlenen öğreticilerin görevlendirilmeleri Daire Başkanlığının teklifi ve Genel Müdürün onayı ile yapılır.

Madde 12- Yabancı Spor Uzmanı ve Antrenörlerden Yararlanma

Antrenör eğitim programlarında yabancı spor uzmanı, antrenör veya ilgili spor dalında öğretim elemanı görevlendirilebilir.

Madde 13- Gelişim Semineri

Her kademedeki antrenör eğitim kurslarına ilaveten ilgili federasyon, Daire Başkanlığının koordinesini alarak Genel Müdürlük Makamından alacağı onaydan sonra antrenör gelişim seminerleri düzenler. Ayrıca gerekli hallerde Daire Başkanlığı, ilgili federasyonla koordineli olarak Genel Müdürlük Makamının onayıyla antrenör gelişim semineri düzenler.

Madde 14- Belge Verilmesi

Her kademede açılan antrenör eğitim kurslarını başarı ile bitirenlere ilgili federasyon başkanı, Daire Başkanı ve Genel Müdürün imzasını taşıyan Antrenör Belgesi verilir.

Madde 15- Lisans Verilmesi

Antrenör belgesini almış olanlara antrenörlük yaptıklarını belgelemek kaydıyla ilgili federasyonca lisans verilir. Antrenör lisans vize işlemleri ile ilgili esas ve usuller ilgili federasyonlarca belirlenir.

Antrenör Belge ve Lisansının Geçersiz Sayılması

Madde 16-31/5/2008 tarih ve 26892 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin 2.Maddesiyle değişen şekli - 7/1/1993 tarihli ve 21458 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanan Spor Genel Müdürlüğü Amatör Spor Dalları Ceza Yönetmeliği ile özerk spor federasyonlarının disiplin veya ceza talimatlarına göre son üç yıl içinde olmak kaydıyla; bir defada 6 aydan daha fazla veya bu süre içerisinde toplamda bir yıldan fazla ceza alan antrenörlerin lisansları Genel Müdürlük veya ilgili federasyon onayı ile üç yıla kadar geçersiz sayılır. Bu sürenin sonunda talepte bulunan antrenörlere Genel Müdürlük veya ilgili federasyonca düzenlenecek seminere katılmak kaydıyla yeniden lisans verilebilir.

Bu yönetmeliğin 6ncı maddesinde belirtilen antrenör kurslarına katılacaklarda aranan şartlardan herhangi birini antrenör belgesini aldıktan sonra kaybeden veya bu şartlardan herhangi birini taşımadığı antrenör belgesi verildikten sonra anlaşılan antrenörlerin belge ve lisansları Genel Müdürlük veya ilgili federasyon onayı ile geçersiz sayılır.

Madde 17- Sınav ve Değerlendirme

Her kademedeki eğitim kurslarının sonunda kursiyerler, eğitim programında yer alan bütün derslerden sınava tabi tutulurlar. Sınavlar aşağıdaki şekilde yapılır;

a)Sınavlar derslerin özelliklerine göre yazılı, test, sözlü, uygulamalı veya hem yazılı,hem de sözlü yapılır. Derslerin sınavları ilgili dersin öğretim elemanı tarafından değerlendirilir.

b)Eğitim programlarına ait derslerin sınav sonuçları 100 puan üzerinden değerlendirilir. Başarılı olunabilmesi için özel ve temel eğitim programında yer alan derslerin sınavlarından en az 60 puan alınması zorunludur.

c) **16/4/2003 tarih ve 25081 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli** - Temel ve özel eğitim programında yer alan derslerin sınavlarından en fazla 5 dersten başarısız olanlar daha sonra açılacak olan antrenör kurslarına devam etmeksizin başarısız olduğu derslerden 5 yıl içerisinde aynı dersten 3 kez doğrudan sınavlara katılma hakkına sahip olup, başarısız olanlar kursu tekrarlamak zorundadırlar.

d) **21/1/2003 tarih ve 25000 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Antrenör Eğitim Yönetmeliğinin 17.inci maddesinin (d) bendinde yapılan değişiklik.** IV.Kademe (Baş Antrenör) ve V.Kademe (Teknik Direktör) kurslarına katılıp başarılı olan kursiyerler, ilgili spor branşında hazırlayacakları en az 4 bin kelimeden oluşacak kurs bitirme projelerini programda görev alan öğretim elemanlarından oluşturulan komisyonun uygun görmesi halinde belgelerini almaya hak kazanırlar.

Madde 18- Sınav Sonuçlarına İtiraz Hakkı Antrenör eğitim kurslarının yazılı ve sözlü sınavlarının değerlendirme sonuçlarına kursiyerler kurs bitim tarihinden itibaren 30 gün içinde itiraz edebilir. Puan toplama hatalarına yapılacak itirazlar 7 gün içerisinde (postada geçen süre hariç) Daire Başkanlığına yapılır. İtirazlar 30 gün içerisinde Daire Başkanlığınca sonuçlandırılır.

Madde 19- Devam Zorunluluğu

Kursa en fazla bir tam gün veya 2 yarım gün mazeretsiz katılmayan kursiyerlerin kursla ilişkileri kesilir.

Kurs süresince 3 günü geçen raporlar devamsızlıktan sayılır ve kursiyerlerin kursla ilişkileri kesilir.

Madde 20- Üniversitelerin Beden Eğitimi veya Spor Eğitimi Veren Yüksek Öğrenim Kurumlarından Mezun Olanlar

18/9/2004 tarih ve 25587 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmeliğinin 3. maddesiyle yapılan değişiklik. Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanların kademeler itibariyle aşağıda belirtilen bentlerden yalnızca bir branşta olmak şartıyla talep ettikleri spor dalında antrenör belgesi alabilmesi için;

a)Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olup herhangi bir spor dalında ihtisas eğitimi almayan ancak bir spor dalında ağırlıklı olarak seçmeli eğitim alanlara, o dalda I. Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenörlük belgesi,

b)Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlardan eğitim gördükleri ihtisas dersi ile ilgili olarak durumlarını belgelemeleri şartıyla uzmanlık (ihtisas) spor dalında II.Kademe (Antrenör) antrenör belgesi,

c)Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarının antrenör eğitimi bölümü mezunlarına III.Kademe (Kıdemli Antrenör) antrenör belgesi, III.Kademe (Kıdemli Antrenör) antrenör belgesini aldıktan sonra 3 yıl boyunca antrenörlük yaptığını ve ilgili spor dalında en az 2 seminere katıldığını belgeleyenlere, başvurusu halinde doğrudan IV.Kademe (Başantrenör) antrenör belgesi verilir.

Yurt dışındaki üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren dört yıllık yüksek öğrenim kurumlarından mezun Türk vatandaşları ile Türk vatandaşlığı hakkını elde eden yabancıların öğrenim denkliği Yüksek Öğretim Kurumu tarafından kabul edilen ve spor dalındaki ihtisaslarını belgeleyen kişilere; Daire Başkanlığınca oluşturulacak Denklik Komisyonu Kararının Genel Müdürlük Makamının onayından sonra (a), (b) ve (c) bentlerinden durumuna uygun olan yalnız bir spor dalında antrenör belgesi verilir.

Madde 21- Temel Eğitim Derslerinden Muafiyet

I. Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenör kurslarında aşağıda belirtilen durumlarda muafiyet hakkı verilir;

a)Bu Yönetmeliğin 20'nci maddesi kapsamına alınan spor dalı antrenörlüğü haricinde başka bir spor dalında antrenör kursuna başvuran üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlar temel eğitim programında yer alan derslerden muaf tutulurlar.

b)Kademeler itibariyle antrenör kursuna giren ve başarılı olanlar, girdikleri kurs tarihinden itibaren dört yıl içerisinde açılan aynı kademedeki başka bir spor dalında antrenör kurslarına başvurdıklarında, temel eğitim programında yer alan derslerden muaf tutulurlar.

c)İlgili spor dalında üst kademedeki antrenör belgesine sahip antrenörlerin başka bir spor dalında beş yıl içinde daha alt kademedeki antrenör kurslarına katılmaları halinde temel eğitim programlarındaki derslerden muaf tutulurlar.

d)I. Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenör kursuna başvuran üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarının dışındaki üniversite mezunları temel eğitim programında yer alan derslerden okuduklarını belgelemeleri halinde, mezuniyetlerinden itibaren, 5 yıl içinde muaf tutulurlar.

Madde 22- Özel Eğitim Derslerinden Muafiyet

İlgili spor dalında federasyonlarca açılmış hakemlik kurslarına katılmış ve hakemliğini belgeleyenler antrenör kurslarında branşıyla ilgili oyun kuralları dersinden muaf tutulurlar.

Madde 23- Yurt Dışından Alınan Antrenörlük Belgelerinin Denkliği

18/9/2004 tarih ve 25587 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 4. Maddesiyle değişen şekli - Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı veya yabancı uyruklu olup ülkemizde antrenörlük görevi yapan kişilerin başvurmaları halinde yurt dışından alınan belgelerin bu Yönetmelikte belirtilen kademelere göre denkliği; ilgili spor dalı federasyonunun görüşü ve Yönetim Kurulu kararı ile birlikte Daire Başkanlığınca oluşturulacak Denklik Komisyonunca alınacak kararın

Genel Müdürlük Makamı onayından sonra spor dalına ait, durumuna uygun antrenör belgesi verilir.

Madde 24- Uluslararası Antrenör Semineri

Daire Başkanlığı ile ilgili federasyonun koordinasyon ve işbirliği içerisinde uluslararası antrenör seminerleri düzenlenebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Madde 25- Hüküm Bulunmayan Haller

Bu Yönetmeliğin uygulanması sırasında ortaya çıkan ve bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde; sorunların çözümü Daire Başkanlığının teklifi ve Genel Müdürlük Makamının onayı ile sağlanır.

Ek Madde 1 — 31/5/2008 tarih ve 26892 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin 3. Maddesiyle değişen şekli - Üniversitelerin Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı, Devlet Konservatuvarı Türk Halk Oyunları bölümü ile Modern Dans ve Bale Bölümünü ön lisans olarak bitirenlere durumlarını belgelemeleri şartıyla, eğitim gördükleri halk oyunları, modern dans ve bale dalında 1. Kademe (Yardımcı Antrenör) belgesi, lisans eğitimi olarak bitirenlere ise durumlarını belgelemeleri şartıyla eğitim gördükleri branşlarda 2. Kademe (Antrenör) belgesi verilir.

Ek Madde 2 – 26/4/2006 tarih ve 26150 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin 3. Maddesiyle değişen şekli - Takım ve/veya ferdi spor branşlarında;

a) Olimpiyatlarda birinci olan sporcular en az iki bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla I., II., III. ve IV. kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak V.kademe teknik direktör yetiştirme kursuna,

b) Olimpiyatlarda ikinci ve üçüncü olan sporcular ile büyükler dünya şampiyonasında ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında en az iki defa ilk üç dereceye giren sporcular en az bir bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla,

ilgili branşında I., II. ve III. kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak IV. kademe baş antrenör yetiştirme kursuna,

c) Büyükler dünya şampiyonası, ordular arası dünya şampiyonası, büyükler dünya kupası, Akdeniz oyunları, büyükler Avrupa şampiyonası ve dünya üniversitelerarası spor oyunlarında ilk üç dereceye giren sporcular birinci kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak II. kademe antrenör yetiştirme kursuna katılırlar.

Ayrıca; Olimpiyat şampiyonalarında görev alan, takımı ve/veya ferdi sporcusu ilk üç dereceye giren antrenörler ile büyükler dünya şampiyonası ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında en az iki defa takımı ve/veya sporcusu ilk üç dereceye giren antrenörler III. ve IV. kademe antrenör kurslarından muaf tutularak V. kademe teknik direktör yetiştirme kursuna katılırlar. Bu haktan yararlanan IV. kademe baş antrenör belgesine sahip olan antrenörler, V. kademe teknik direktör yetiştirme kursunun özel eğitim derslerinden muaf tutulurlar.

Büyükler dünya şampiyonası ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında takımı ve/veya ferdi sporcusu ilk üç dereceye girenler ile en az iki defa büyükler dünya kupası, Avrupa şampiyonası, Akdeniz oyunları, ordular arası dünya şampiyonasında görev alan antrenörlerin takımı ve/veya sporcusu ilk üç dereceye girmesi halinde III. kademe antrenör kursundan muaf tutularak IV. kademe baş antrenör kursuna katılırlar.

Yukarıda belirtilen şartları taşıyan antrenörler için bu Yönetmeliğin 9 uncu maddesinde yer alan seminer ve çalışma süresi şartı aranmaz

Ek Madde 3 — 18/9/2004 tarih ve 25587 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin 5. Maddesiyle değişen şekli - Özerk olan federasyonlar talepleri halinde antrenör kurslarının planlanması ve gerçekleştirilmesinde Genel Müdürlük ilgili dairesi tarafından desteklenir.

Geçici Madde 1-Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce federasyonlarca ve Genel Müdürlüğün diğer birimlerince verilmiş olan antrenör belge ve lisansların geçerli olup, bu hakları saklı kalır. Bu belge ve lisansları bu yönetmeliğe göre sınıflandırılması, ilgili spor dalı federasyonunun Daire Başkanlığı'nın görüşü ve yine Daire Başkanlığı'nca oluşturulacak denklik

komisyonu kararının, Genel Müdürlük makamının onayından sonra, ilgililere durumuna uygun dengi antrenör belge ve lisansı verilir.

Geçici Madde 2-Bu Yönetmeliğin yayınlandığı tarihten önce 14/4/2000 tarihli ve 24020 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanan Binicilik Federasyonu Binicilik Antrenörü Eğitimi Yönetmeliği hükümleri gereğince verilmiş olan antrenör belge ve lisansları geçerli olup, bu haklar saklı kalır. Bu belge ve lisansların bu Yönetmeliğe göre sınıflandırılması, ilgili spor dalı federasyonunun Daire Başkanlığına görüşü ve Daire Başkanlığınca oluşturulacak denklik komisyonu kararının Genel Müdürlük Makamının onayından sonra, ilgililere durumuna uygun dengi antrenör belge ve lisansı verilir.

Geçici Madde 3- Spor Akademisinden mezun olanlara uzmanlık (ihtisas) dalında, eğitim enstitülerinin beden eğitimi bölümlerinden mezun olanlara ise ağırlıklı olarak okudukları basketbol, voleybol, hentbol, cimnastik ve atletizm spor dallarından sadece bir spor dalında Genel Müdürlük Daire Başkanlığına başvurmaları halinde II. Kademe (Antrenör) antrenör belgesi verilir.

21 Ocak 2003 tarih ve 25000 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Antrenör Eğitim Yönetmeliğinin Geçici 4.üncü maddesinde yapılan değişiklik.

Geçici Madde 4- 21/1/2003 tarih ve 25000 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin değişen şekli - Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce Genel Müdürlükçe verilen; Temel çalıştırıcı (monitör) belgesine sahip olanlara, I. kademe (Yardımcı Antrenör) belgesi verilir.

I. kademe antrenör belgesine sahip olanlara, II. Kademe (Antrenör) antrenör belgesi verilir.

II. kademe antrenör belgesine sahip olanlara, III. kademe (Kıdemli Antrenör) antrenör belgesi verilir.

III.kademe antrenör belgesine sahip olanlara, ilgili federasyonun teklifi ve Daire Başkanlığınca oluşturulacak denklik komisyonu kararının Genel Müdürlük Makamının onayından sonra IV. (Başantrenör) veya V. kademe (Teknik Direktör) antrenör denkliği yapılır.

Madde 4 – Yürürlük

Bu Yönetmelik yayınlandığı tarih yürürlüğe girer.

Madde 27- Yürütme

Bu Yönetmelik hükümlerini Spor Genel Müdürü yürütür.

Çizelge 1: G.S.G.M. Antrenör Eğitim Programı**ANTRENÖR EĞİTİM PROGRAMI**

DERSİN ADI	I. KADEME	II. KADEME	III. KADEME	IV. KADEME	V. KADEME
A.TEMEL EĞİTİM PROGRAMI	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT
SPOR ANATOMİSİ	4	6	6	-	-
SPOR FİZYOLOJİSİ	4	8	6	20 (Z)	-
GENEL ANTRENMAN BİLGİSİ	10	14	16	20 (Z)	-
SPOR VE BESLENME	4	4	4	-	-
SPOR SOSYOLOJİSİ	-	4	4	-	-
SPOR PSİKOLOJİSİ	4	6	8	10 (Z)	10 (Z)
SPORDA YÖNETİM VE ORGANİZASYON	2	2	5 (Z)	5 (Z)	5 (Z)
SPORCU SAĞLIĞI	4	4	2	-	-
BIOMEKANİK	-	-	4	10 (S)	10 (S)
SPORDA ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	4	4	-	-	-
SPORDA GENEL TEKNİK TAKTİK ÖĞRETİM İLKELERİ	-	-	4	10 (S)	-
BECERİ ÖĞRENİMİ	4	4	4	2(Z)	-
PSİKOMOTOR GELİŞİM	6	-	-	-	-
SPORDA PSİKOLOJİK YARDIM BECERİLERİ	-	-	-	-	10 (S)
SPORDA ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	2	2	-	-	-
SPORUN SOSYAL PSİKOLOJİSİ	-	-	-	10 (S)	-
SPORDA ZİHİNSEL ANTRENMAN TEKNİKLERİ	-	-	-	-	10 (S)
YETENEK SEÇİMİ VE İLKELERİ	2	-	-	10 (S)	10 (S)
MÜSABAKA ANALİZLERİ VE İSTATİSTİK	-	-	-	10 (S)	-
MOTİVASYON TEKNİKLERİ VE HEDEF BELİRLEME	-	-	-	10 (S)	-
BESLENME KAYNAKLI ERGOJENİK YARDIM	-	-	-	10 (S)	10 (S)
SPOR PAZARLAMASI	-	-	-	-	10 (S)

ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ VE İLKELERİ	-	-	-	10 (S)	-
B.ÖZEL EĞİTİM PROGRAMI					
ÜST DÜZEY ANTRENMAN PLANLANMAI VE PROGRAMLANMASI	-	-	-	20 (Z)	-
ÖZEL KONDİSYON ANTRENMANI VE METODLARI	-	-	-	-	10 (S)
MÜSABAKA YÖNETİMİ VE İLKELERİ	-	-	-	-	0 (S)
ANTRENÖRLÜK UYGULAMASINDA YENİ ARAYIŞ VE GELİŞMELER	-	-	-	-	10 (Z)
ÖZEL ANTRENMAN BİLGİSİ	10	10	12	20 (Z)	20 (Z)
SPOR DALI GÖZLEM VE DEĞERLENDİRME	-	4	-	-	-
SPOR DALI OYUN KURALLARI	2	-	-	-	-
SPOR DALI TEKNİK TAKTİK	32	50	50	-	-
ÜST DÜZEY TEKNİK ANTRENMAN	-	-	-	-	20 (Z)
ÜST DÜZEY TAKTİK ANTRENMAN	-	-	-	-	30 (Z)
ÜST DÜZEY TEKNİK TAKTİK	-	-	-	60 (Z)	-
KURS BİTİRME PROJESİ	-	-	-	P	
TOPLAM	94	130	125	157 (Z) 80 (S)	95 (Z) 80 (S)

Spor branşları itibariyle kurslar planlanmadan önce Daire Başkanlığı, ilgili spor dalı federasyonu ile işbirliği içerisinde 4 ve 5inci kademede yer alan seçmeli derslerden en az 4 tanesini belirler.

Z = Zorunlu dersler

S = Seçmeli dersler

Kaynak:

https://www.gsgm.gov.tr/spor_egitim/dosyalar/yonetmelik/antrenoregitimyonetmeligi.htm

1.4.2.3. Üniversitelerin Antrenör Eğitimdeki Rolü

Antrenörlüğü bir meslek olarak ele alan, beden eğitimi ve spor yüksekokulu antrenörlük eğitimi bölümlerinin temel amacı;"sporun teori ve uygulamasını iyi bilen, öğreten sporda yeniliğe açık, bilimsel çalışmalar yapabilen, bilimsel çalışma

sonuçlarından yararlanabilen, araştırmacı antrenörler yetiştirmek" olmuştur(Ankara Üniversitesi, 1992). Bu itibarla, antrenörlük eğitimi bölümü öğrencileri, 4 yıllık bir eğitim programını takip ederek örneğin Ankara Üniversitesinde 166 kredi, 2940 saatlik, Gazi Üniversitesinde ise, 169 kredi, 2744 saatlik bir eğitim programından geçmektedirler. Öğrenciler, antrenörlük mesleğiyle ilgili derslerin yanı sıra, öğretmenlik meslek bilgisi dersleri, genel kültür kapsamındaki dersler ile sporun tıp, sosyal ve fen bölümleriyle ilgili ders ve konularını, ayrıntılı olarak görmektedirler. Ayrıca öğrenciler, seçtiği uzmanlık spor dalıyla ilgili seminer verip bir de bitirme tezi hazırlamakta ve bir sömestre antrenörlük uygulaması yapmaktadırlar (Ankara Üniversitesi, 1992), (Gazi Üniversitesi, 1992). .(Demirelli, B. 2009)

1.4.2.3.1. Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü Örneği

Antrenörlük Eğitimi Bölümünde, sayıları ve çeşitleri gittikçe artan spor branşlarında ihtiyaç duyulan ileri kademedeki antrenörler ile mentor, kondisyoner ve masör gibi elemanlar yetiştirilmektedir.

Verilen Unvan

Antrenör, Monitör, Kondisyoner

Giriş Koşulları

Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor yüksek okulu antrenörlük bölümüne özel yetenek sınavı ile öğrenci almaktadır. Lise ve dengi bir okuldan mezun olan öğrenciler LGS sonuçları belli olduktan sonra öğrenci seçme sınavı kılavuzunda belirlenen şartlar çerçevesinde başvuruda bulunabilirler. Sınav tarihleri Üniversite tarafından tespit edilir.

Eğitimsel ve Profesyonel Amaçlar:

Türk Sporuna sportif branşlarda değişik antrenör kademeleri için uzman eğitici eleman yetiştirmek.

İleriki Çalışmalara Dönük Hedefler:

Yetiştirilen ve mezun edilen elemanların istihdam alanlarını genişleterek, fonksiyonel hale getirmek, Türk Sporunu kalifiye eğiticilerle bilimsel temellere

kavuşturmak, ulusal ve uluslar arası eğitim faaliyetleri (Kongre, sempozyum, panel vb.) ile antrenörlerin bilgilerini güncellemek ve arttırmak.

Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Lisans Ders Programı

Çizelge 2: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 1. Yıl 1. Yarıyıl Ders Tablosu

1.yıl Yarıyıl 1

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/ Seçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
TUR 101	Türkçe 1. Yazılı Anlatım	Zorunlu	2	0	2
YAD 101	Yabancı Dil 1.	Zorunlu	3	0	2
BSÖ 101	Beden Eğitimi Bilimine Giriş	Zorunlu	3	0	5
BSA 101	Antrenörlük Eğitimi ve İlkeleri	Zorunlu	3	0	4
BSÖ 105	İnsan Anatomisi ve Kinesyoloji	Zorunlu	4	0	5
BSA 107	Sağlık Bilgisi ve İlk Yardım	Zorunlu	3	2	6
BSA 109	Ritim Eğitimi ve Dans	Zorunlu	3	2	6
TOPLAM					30

Çizelge 3: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 1. yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu

Yarıyıl 2

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/ Seçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
TUR 102	Türkçe 2. Sözlü Anlatım	Zorunlu	2	0	2
YAD 101	Yabancı Dil 2.	Zorunlu	3	0	2
BSÖ 101	Yaşam Boyu Spor	Zorunlu	2	2	6
BSA 101	Genel Cimnastik	Zorunlu	3	2	7
BSÖ 105	Atletizm 1.	Zorunlu	3	2	7
... ..	Bireysel Sporlar 1*	Seçmeli	3	2	6
TOPLAM					30

Çizelge 4: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 1. Yıl Seçmeli Ders
Bireysel Sporlar I Tablosu

*Bireysel Sporlar I			
BSÖ 142	Badminton	BSA 170	Yelken
BSÖ 144	Sportif Ritmik Cim. {(Kız)}	BSA 172	Satranç
BSÖ 146	Güreş (Erkek)	BSA 174	İzcilik
BSÖ 148	Kayak	BSA 176	Gösteri Cimnastığı
BSÖ 150	Tenis	BSA 178	Judo
BSÖ 152	Dağcılık	BSA 180	Atıcılık
BSÖ 154	Masa Tenisi	BSA 182	Binicilik
BSÖ 156	Bisiklet	BSA 184	Triatlon
BSÖ 158	Halter	BSA 186	Boks
BSÖ 160	Orienteering	BSA 188	Taekwondo
BSÖ 162	Eskrim	BSA 190	Modern Pentatlon
BSÖ 164	Kürek	BSA 192	Orienteering
BSÖ 166	Step-Aerobik	BSA 194	Bilardo
BSÖ 168	Okçuluk		

Çizelge 5: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 2. Yıl 1. Yarıyıl Ders
Tablosu

2.Yıl Yarıyıl 3

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/ Seçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
TAR 201	Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi 1.	Zorunlu	2	0	2
BSÖ 201	Spor Fizyolojisi	Zorunlu	3	2	5
BSÖ 203	Sporcu Beslenmesi	Zorunlu	3	0	4
BSA 205	Atletizm 2.	Zorunlu	3	2	5
BSA 207	Antrenman Bilgisi 1	Zorunlu	3	0	4
BSA 213	Hentbol	Zorunlu	3	2	5
BSA 215	Basketbol	Zorunlu	3	2	5
TOPLAM					30

Çizelge 6: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 2. Yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu

Yarıyıl 4

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/ Seçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
TAR 202	Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi 2.	Zorunlu	2	0	2
ENF 202	Bilgisayar	Zorunlu	2	2	5
BSÖ 202	Antrenman Bilgisi II	Zorunlu	3	0	4
BSÖ 204	Spor Kazalarından Korunma ve Rehabilitasyon	Zorunlu	3	0	4
BSA 206	Artistik Jimnastik	Zorunlu	3	2	5
BSA 210	Voleybol	Zorunlu	3	2	5
BSA 214	Spor masajı	Zorunlu	2	2	5
TOPLAM					30

Çizelge 7: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 1. yarıyıl ders tablosu

3.Yıl Yarıyıl 5

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/Seçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
BSÖ 301	Psikomotor Gelişim	Zorunlu	3	0	5
BSÖ 303	Fiziksel Uygunluk	Zorunlu	2	2	5
BSÖ 305	Eğitsel Oyunlar	Zorunlu	2	2	5
BSA 309	Yüzme	Zorunlu	3	2	5
BSA 311	Futbol	Zorunlu	3	2	5
... ..	Bireysel Sporlar 2* (.....)	Seçmeli	3	2	5
TOPLAM					30

Çizelge 8: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 1. yarıyıl seçmeli ders Bireysel Sporlar 1 tablosu

*Bireysel Sporlar 1			
BSÖ 353	Badminton	BSÖ 379	Okçuluk
BSÖ 355	Sportif Ritmik Cim. {(Kız)}	BSA 381	Yelken
BSÖ 357	Güreş (Erkek)	BSA 383	Satranç
BSÖ 359	Kayak	BSA 385	İzcilik
BSÖ 361	Tenis	BSA 387	Gösteri Cimnastiği
BSÖ 363	Dağcılık	BSA 389	Judo
BSÖ 365	Masa Tenisi	BSA 391	Atıcılık
BSÖ 367	Bisiklet	BSA 393	Binicilik
BSÖ 369	Halter	BSA 395	Triatlön
BSÖ 371	Orientring	BSA 397	Boks
BSÖ 373	Eskirim	BSA 399	Taekwondo
BSÖ 375	Kürek	BSA 351	Modern Pentatlon
BSÖ 377	Step-Aerobik	BSA 349	Bilardo

Çizelge 9: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu

Yarıyıl 6

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/Seçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
BSÖ 302	Sporda Beceri Öğrenimi	Zorunlu	3	0	5
BSÖ 304	Engeller İçin Beden Eğitimi ve Spor	Zorunlu	3	0	5
BSA 308	Spor Psikolojisi	Zorunlu	3	0	5
BSÖ 350	Biomekanik	Zorunlu	3	0	5
BSA 310	Kondisyon Antrenmanı ve Yöntemleri	Zorunlu	2	0	4
BSA	Uzmanlık Dalı ve Teorisi I	Seçmeli	3	2	6
TOPLAM					30

Çizelge 10: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 3. yıl 2. yarıyıl seçmeli Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi 1 ders tablosu

*Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi 1			
BSA 342	Kayak	BSA 368	Artistik Jimnastik
BSA 344	Taekwondo	BSA 370	Halter
BSA 346	Beyzbol	BSA 372	Bisiklet
BSA 348	Buz Hokeyi	BSA 378	Eskrim
BSA 350	Futbol	BSA 380	Kürek
BSA 352	Voleybol	BSA 382	Tenis
BSA 354	Hentbol	BSA 384	Step-Aerobik
BSA 356	Basketbol	BSA 386	Okçuluk
BSA 358	Yüzme	BSA 388	Yelken
BSA 360	Badminton	BSA 390	Boks
BSA 362	Sportif Ritmik Cim. (Bayan)	BSA 392	Judo
BSA 364	Güreş	BSA 394	Atıcılık
BSA 366	Atletizm	BSA 396	Binicilik
BSA 374	Masa Tenisi	BSA 398	Çim Hokeyi
BSA 376	Dağcılık	BSA 340	Bilardo

Çizelge 11: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. yıl 1. Yarıyıl Ders Tablosu

4.Yıl 7. Yarıyıl

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/S eçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
BSÖ 401	Rekreasyon	Zorunlu	3	0	4
BSA 403	Uzmanlık Dalı Antrenörlük Uygulaması I	Zorunlu	2	4	7
BSA 405	Sporda Yetenek Seçimi ve İlkeleri	Zorunlu	2	0	3
BSA 407	Antrenörlük Eğitiminde Araştırma ve Proje I	Zorunlu	2	0	3
BSA ...	Uzmanlık Dalı ve Teorisi II*	Zorunlu	2	2	6
BSA 411	Sporda Müsabaka Analizi ve Değerlendirmesi		2	0	3
BSA ...	Seçmeli Ders I* *(.....)	Seçmeli	2	0	4
TOPLAM					30

Çizelge 12: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. yıl 1. yarıyıl seçmeli Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi II ders tablosu

*Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi II			
BSA 342	Kayak	BSA 368	Artistik Jimnastik
BSA 344	Taekwondo	BSA 370	Halter
BSA 346	Beyzbol	BSA 372	Bisiklet
BSA 348	Buz Hokeyi	BSA 378	Eskrim
BSA 350	Futbol	BSA 380	Kürek
BSA 352	Voleybol	BSA 382	Tenis
BSA 354	Hentbol	BSA 384	Step-Aerobik
BSA 356	Basketbol	BSA 386	Okçuluk
BSA 358	Yüzme	BSA 388	Yelken
BSA 360	Badminton	BSA 390	Boks
BSA 362	Sportif Ritmik Cim. (Bayan)	BSA 392	Judo
BSA 364	Güreş	BSA 394	Atıcılık
BSA 366	Atletizm	BSA 396	Binicilik
BSA 374	Masa Tenisi	BSA 398	Çim Hokeyi
BSA 376	Dağcılık	BSA 340	Bilardo

Çizelge 13: gazi üniversitesi besyo antrenörlük bölümü 4. Yıl 1. Yarıyıl seçmeli ders 1 tablosu

**Seçmeli Ders I	
BSA 413	Spor Hukuku
BSA 415	Spor Sosyolojisi
BSA 417	Sporda Liderlik
BSA 419	Özel Alan Hakemlik Eğitimi
BSA 421	Bilimsel Araştırma Teknikleri

Çizelge 14: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. Yıl 2. Yarıyıl Ders Tablosu

Yarıyıl 8

Dersin Kodu	Dersin Adı	Zorunlu/Seçmeli	Teor.	Prat.	AKTS Kredisi
BSÖ 302	Beden Eğitimi ve Sporda Yönetim ve Organizasyon	Zorunlu	3	0	5
BSA	Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi III*	Zorunlu	3	2	9
BSA 308	Antrenörlük Eğitiminde Araştırma ve Proje II	Zorunlu	2	0	4
BSA 310	Uzmanlık Dalı Antrenörlük ve Uygulaması II*	Seçmeli	2	4	8
BSA	Sporda Teknik ve Taktik Öğretim Yöntemleri	Zorunlu	3	0	4
TOPLAM					30

Çizelge 15: Gazi Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü 4. yıl 2. Yarıyıl Seçmeli Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi III Ders Tablosu

*Uzmanlık Spor Dalı ve Teorisi III			
BSA 442	Kayak	BSA 472	Artistik Jimnastik
BSA 444	Taekwondo	BSA 474	Halter
BSA 446	Beyzbol	BSA 476	Bisiklet
BSA 448	Buz Hokeyi	BSA 478	Eskrim
BSA 450	Futbol	BSA 480	Kürek
BSA 452	Voleybol	BSA 482	Tenis
BSA 454	Hentbol	BSA 484	Step-Aerobik
BSA 456	Basketbol	BSA 486	Okçuluk
BSA 458	Yüzme	BSA 488	Yelken
BSA 460	Badminton	BSA 490	Boks
BSA 462	Sportif Ritmik Cim. (Bayan)	BSA 492	Judo
BSA 464	Güreş	BSA 494	Atıcılık
BSA 466	Atletizm	BSA 496	Binicilik
BSA 468	Masa Tenisi	BSA 498	Çim Hokeyi
BSA 370	Dağcılık	BSA 440	Bilardo

Kaynak: <http://www.besyo.gazi.edu.tr/images/pdf/antrenorluk.pdf>

1.4.2.3.2. Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Bölümü Örneği

Antrenörlük Eğitimi Bölümü ülkemizin spor alanında büyük ihtiyacı olan spor eğitimcileri yetiştirmektedir. Bölüm mezunları, amatör ve profesyonel spor kulüplerinde, Spor Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatlarında, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda antrenör ve yardımcı antrenör olarak çalışırlar. Ayrıca özel spor salonlarında ve turizm sektörü gibi sportif aktivitelerin öğretilmesi ve organizasyonlarda görev alabilirler. Bu programda hareket ve antrenman bilimleri, spor sağlık bilimleri ve sporda psiko – sosyal alanlar anabilim dalları ile ilgili teorik derslere ve uygulamalara yer verilir.

Çizelge 16: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 1. yıl Ders Tablosu

ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ LİSANS PROGRAMI

BİRİNCİ YIL													
I. YARIYIL							II. YARIYIL						
KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS	KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS
ATA 101	ATATÜRK İLK. VE İNK. TAR. I	2	0	2	2	1	ATA 102	ATA. İLK. VE İNK. TAR. II	2	0	2	2	1
TDİ 101	TÜRK DİLİ I	2	0	2	2	1	TDİ 102	TÜRK DİLİ II	2	0	2	2	1
İNG 105	MESLEKİ İNGİLİZCE I	1	2	2	3	1	İNG 106	MESLEKİ İNGİLİZCE II	1	2	2	3	4
BAÖ 107	İNSAN ANATOMİSİ VE KİNESİYOLOJİ	4	0	4	4	6	BAN 108	FİZYOLOJİ	3	0	3	3	4
BAN 109	ANTRENÖRLÜK MESLEĞİNE GİRİŞ	2	0	2	2	4	BAN 110	BİYOMEKANİK	2	0	2	2	4
BAN 111	SPOR ORGANİZASYONU VE YÖNETİMİ	3	0	3	3	3	BAN 112	GENEL PSİKOLOJİ	2	0	2	2	4
BEN 113	BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR BİLİMLERİNE GİRİŞ	3	0	3	3	4	BED 114	YÜZME	1	4	3	5	6
BED 115	GENEL CİMNASTİK	1	4	3	5	7	BED 116	ATLETİZİM I	1	4	3	5	6

GUS 101 GUS 103	GÜZEL SANATLAR (MÜZİK) GÜZEL SANATLAR (RESİM)	0	2	0	2	1	GUS 102 GUS 104	GÜZEL SANATLAR (MÜZİK) GÜZEL SANATLAR (RESİM)	0	2	0	2	1
VED 101	TEMEL YABANCI DİL I	4	0	4	4	2	YD 102	TEMEL YABANCI DİL II	4	0	4	4	2
TOPLAM		22	8	25	30	30	TOPLAM		18	12	23	30	30

Çizelge 17: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 2. yıl Ders Tablosu

İKİNCİ YIL													
III.YARIYIL							IV. YARIYIL						
KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS	KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS
ING201	MESLEKİ İNGİLİZCE III	1	2	2	3	1	ING202	MESLEKİ İNGİLİZCE IV	1	2	2	3	1
BYA203	ARAŞTIRMA TEKNİKLERİ VE İSTATİSTİK	1	2	2	3	3	BAĞ206	SPOR SAKATLIKLARINDAN KORUN. VE REHEBİ.	3	0	3	3	6
BAN205	SPOR PSİKOLOJİSİ	2	0	2	2	3	BED208	BİLGİSAYAR	2	2	3	4	3
BAÖ207	SPORCU BESLENMESİ	3	0	3	3	2	BED210	ANTRENMAN BİLGİSİ	3	0	3	3	5
BED209	ATLETİZM II	1	4	3	1	6	BED212	HENTBOL	1	4	3	5	6
BED211	BASKETBOL	1	4	3	1	6	BED214	VOLEYBOL	1	4	3	5	6
BED213	FUTBOL	1	4	3	5	6	BES214-238	SEÇMELİ DERS II	0	2	1	2	1
BES213-233	SEÇMELİ DERS I	0	2	1	2	1	YD01	TEMEL YABANCI DİL IV	4	0	4	4	2
YD201	TEMEL YABANCI DİL III	4	0	2	4	2							
TOPLAM		14	18	23	30	30	TOPLAM		15	14	22	29	30

Çizelge 18: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 3. Yıl Ders Tablosu

ÜÇÜNCÜ YIL													
V.YARIYIL							VI. YARIYIL						
KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS	KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS
ING301	MESLEKİ İNGİLİZCE V	1	2	2	3	1	ING302	MESLEKİ İNGİLİZCE IV	1	2	2	3	1
BYA303	EGZERSİZ FİZYOLOJİSİ I	1	2	2	3	6	BYA304	SPOR SOSYOLOJİSİ	3	0	3	3	4
BAÖ305	PSIKOMOTOR GELİŞİM	3	0	3	3	6	BYA306	SPORCU SAĞLIĞI	2	0	2	2	4
ANT301-343	ÖZEL ALAN TEKNİK VE TAK. EĞİT. I	1	2	2	3	7	BED308	SPORDA BECERİ ÖĞRETİMİ	3	0	3	3	5
BED309 BED311	GÜREŞ SPORTİF RİTMİK CİM.	1	4	3	5	8	BAN310	ANTRENMAN UYGULAMASI VE ALAN TES.	1	2	2	3	5
BES315-333	SEÇMELİ DERS III	2	0	2	2	1	BAN312	ANTRENÖR EĞİTİMİ VE İLKELERİ	2	0	2	2	5
BES335-359	SEÇMELİ DERS IV	0	0	2	2	1	ANT302-344	ÖZEL ALAN TEKNİK VE TAKTK EĞİT. II	1	2	2	3	5
							BES322-332	SEÇMELİ DERS V	2	0	2	2	1
TOPLAM		9	12	15	21	30	TOPLAM		14	8	18	22	30

Çizelge 19: Ankara Üniversitesi Besyo Antrenörlük Eğitimi Bölümü 4. Yıl Ders Tablosu

DÖRDÜNCÜ YIL													
VII. YARIYIL							VIII. YARIYIL						
KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS	KODU	DERSİN ADI	T	U	K	TS	ECTS
ING401	MESLEKİ İNGİLİZCE VII	1	2	2	3	1	ING402	MESLEKİ İNGİLİZCE VIII	1	2	2	3	1
BED403	REKREASYON	1	2	2	3	5	BAN404	ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ UYGULAMASI II	1	4	3	5	8
BED405	EGZERSİZ FİZYOLOJİSİ II	1	2	2	3	5	BAN406	KARŞILAŞTIRMALI ANTRENÖR EĞİTİM PR.	2	0	2	2	4
BAN402	SPORDA KONDİSYON	2	0	2	2	5	BAN408	ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ SEMİNERİ	2	0	2	2	4
BAN409	ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ UYGULAMASI I	1	4	3	5	8	BAN410	YETENEK ÖLÇÜMÜ VE YÖNLENDİRME	2	0	2	2	4
BAN411	ANTRENMAN PLANLAMASI	2	0	2	2	5	BAN412	KRONİK HASTALIKLAR VE EGZERSİZ	2	2	3	4	7
BES415-439	SEÇMELİ DERS VI	0	0	2	2	1	BES408-440	SEÇMELİ DERS VII	2	0	2	2	1
							BES416-436	SEÇMELİ DERS VIII	2	0	2	2	1
TOPLAM		12	8	16	26	30	TOPLAM		14	8	18	22	30

- GÜZEL SANATLAR HARIÇ TÜM DERSLER ZORUNLUDUR TOPLAM :160 KREDİ

Kaynak : http://www.besyo.ankara.edu.tr/?bil=bil_icerik&icerik_id=19

2. GEREÇ ve YÖNTEM

Bu bölümde, araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama aracın, verilerin toplanması ve verilerin analizi, geçerlilik ve güvenirlik ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma, elde edilen verilerin çözümlenmesinde kullanılan teknikler açısından nitel bir çalışmadır.

Nitel araştırma; gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve ortamların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği bir araştırma olarak tanımlanabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Nitel yöntemin son yıllarda sosyal bilimcilerin araştırmalarında sıkça kullanıldığını söylemek mümkündür.

Nitel araştırma hem araştırmacıya hem de Katılımcıya daha esnek bir araştırma ortamı sunacağından ve alınan bilgilerin yazmaya veya doldurmaya yönelik anketlere nazaran daha doğal olacağı düşüncesiyle araştırmamızda tercih edilmiştir.

Araştırma grubunu Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu bünyesinde görev yapan 1 Profesör, 1 Doçent, 4 Yardımcı Doçent, 1 Öğretim Görevlisi Dr. ve 1 Araştırma Görevlisi Dr. Oluşturmaktadır.

Araştırmanın verileri, araştırmacı tarafından geliştirilen 6 soruyu kapsayan yarı yapılandırılmış mülakat formu kullanılarak görüşme yöntemi ile toplanmıştır.

Nitel yöntemlerden en sık kullanılanı görüşmedir. Görüşme, insanların bakış açılarını, deneyimlerini, duygularını ve algılarını ortaya koymada kullanılan , oldukça güçlü bir yöntemdir (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

Bu çalışmada da araştırma grubunda yer alan katılımcıların “Türkiye’de Antrenör eğitiminin ilkesel ve yapısal problemleri” konusunda ki düşünceleri, deneyimleri ve algıları görüşme yöntemi kullanılarak açıklanmaya çalışılmıştır.

Araştırma verileri betimsel analiz tekniği ile çözümlenmiş ve açıklanmaya çalışılmıştır.

2.2 Araştırma Grubu

Çalışmanın Araştırma grubunu; Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu bünyesinde görev yapan 1 Profesör, 1 Doçent, 4 Yardımcı Doçent, 1 Öğretim Görevlisi Dr. ve 1 Araştırma Görevlisi Dr. oluşturmaktadır.

Çizelge 20: Katılımcı Bilgileri

GÖRÜŞMECİ	ÜNİVERSİTE	BÖLÜMÜ	ÜNVANI	ADI SOYADI	GÖREVİ
<u>1</u>	Gazi	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Dr.	Mustafa Yaşar ŞAHİN	Hentbol Federasyonu Eski Üyesi
<u>2</u>	Bartın	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Dr.	Gökhan ACAR	B.Ü.B.E.S.Y.O. Öğr.Grv. Boks Milli Takım Antrenörü, E. Milli sporcu
<u>3</u>	Gazi	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Yrd. Doç. Dr.	Fatih YENEL	G.Ü.B.E.S.Y.O. Müdür Yardımcısı
<u>4</u>	Gazi	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Prof. Dr.	Kadir GÖKDEMİR	G.Ü.B.E.S.Y.O. Antrenörlük Eğitimi Bölüm Başkanı
<u>5</u>	Gazi	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Yrd. Doç. Dr.	Atilla PULUR	Üniversite Sporları Federasyonu As Başkanı
<u>6</u>	Ankara	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Yrd. Doç. Dr.	Cengiz AKALAN	A.Ü.B.E.S.Y.O. Antrenörlük Eğitimi Bölüm Başkanı
<u>7</u>	Gazi	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Doç. Dr.	Metin YAMAN	Herkes İçin Spor Federasyonu As Başkanı
<u>8</u>	Gazi	Beden Eğitimi	Yrd. Doç. Dr.	İbrahim CİCİOĞLU	G.Ü.B.E.S.Y.O. Müdür Yardımcısı

Araştırma grubunu oluşturan katılımcılar Türkiye’deki Beden Eğitim ve Spor Yüksekokullarına öğretim üyesi veya öğretim elemanı olarak görev yapmaktadırlar. Katılımcıların bazıları Üniversitelerde yöneticilik, Spor Federasyonlarında yöneticilik gibi görevlerde bulunmuş ya da halen bu görevlerini sürdürmekte olan kişilerden oluşturmaktadır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırma verileri, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşmeler, odaklanmaya, sohbete ve ikili iletişime olanak veren, açık ve adil bir çerçeve ile yön vermektedir. Bilgi hem vermek hem de almak için kullanılabilir. Kendisiyle görüşülen kişi bilgi almak için Katılımcıya sorular sorabilmektedir. Yarı yapılandırılmış görüşmeler zaten bilineni teyit ederken aynı zamanda öğrenme fırsatları da yaratmaktadır. Genellikle yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilen bilgiler yalnızca cevapları değil; aynı zamanda cevapların nedenlerini de ortaya çıkartmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Bu çalışmada da yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanırken bilgilerin yalnızca cevapları değil aynı zamanda cevapların nedenleri üzerinde durulmuş ve görüşme esnasında sorulan sorularda esnek davranılmıştır.

Kullanılan yarı yapılandırılmış görüşme formunun hazırlanma sürecinde;

- a) Çalışmanın alanı ile ilgili literatür taranması ve incelenmesi.
- b) Çalışma kapsamına yönelik 6 maddeden oluşan görüşme formunun oluşturulması.
- c) Hazırlanan görüşme formunun iki uzman tarafından incelenmesi ve forma görüş bildirilmesi.
- d) Hazırlanan ve son şekli verilen form ile sağlıklı bir görüşme süreci yapılabileceğine kanaat getirilmiştir.

Hazırlanan ve son şekli verilen görüşme formu ile Üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında görev yapan 8 öğretim elemanı ile görüşülmüştür. Türkiye’deki antrenör eğitiminin ilkesel ve yapısal problemleri hakkında görüşleri yüz yüze görüşmeler (Görüşme Tekniği) yapılarak alınmıştır. Görüşmelerden önce her bir katılımcıdan, görüşmenin niçin ve hangi amaçla yapıldığı açıklanmış, görüşmeler için izin istenmiştir. Görüşmelerin sessiz bir ortamda yapılmasına özen gösterilmiştir.

Görüşmeler, SONY ICD-P110 marka dijital ses kayıt cihazı kullanılarak kayıt altına alınmıştır. Araştırmacı görüşme öncesinde her bir katılımcıdan ses kaydı için izin istemiş; kaydın sadece araştırmacı tarafından kullanılacağını taahhüt ederek katılımcıların onayını almıştır.

Görüşmelerden elde edilen kayıtlar görüşmenin yapıldığı aynı gün içerisinde ses dosyaları (wav) olarak bilgisayara aktarıldıktan sonra araştırmacı tarafından deşifre edilmiştir. Böylece görüşmelerin hem ses kayıt dosyaları hem de elektronik ortamda (Microsoft Word) metin belgeleri oluşturulmuştur. Oluşturulan metin belgelerinde ortaya çıkabilecek olan eksiklik ya da hataların önüne geçmek için ses dosyaları yazılı görüşme metni okunur haldeyken bir kez daha dinlenmiş, böylece metin dosyalarının eksiksiz olmaları sağlanmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Toplanan veriler betimsel analiz tekniği ile özetlenip yorumlanarak analiz edilmiştir.

Betimsel analizde elde edilen veriler, daha önceden belirlenen temalara göre özetlenir ve yorumlanır. Bu analizde, görüşülen ya da gözlenen bireylerin görüşlerini çarpıcı bir biçimde yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara sık sık yer verilir. Bu tür analizde amaç; elde edilen verileri düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır. Bu amaçla elde edilen veriler, önce sistematik ve açık bir biçimde betimlenir. Daha sonra yapılan bu betimlemeler açıklanır ve yorumlanır, neden sonuç ilişkisi irdelenir ve bir takım sonuçlara ulaşılır (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

Bu çalışmada da verilerin analizinde ilk olarak araştırmanın kavramsal çerçevesi oluşturulmuştur. Bu çerçeveye göre görüşme metinleri araştırmacı tarafından dikkatle okunarak incelenmiştir. Ardından, katılımcı ifadelerinden gerekli görülen kısımlardan alıntılar yapılmış, araştırma çerçevesi dışında kalan veriler çıkarılmış ve ifadeler sistematik biçimde betimlenmiştir. Daha sonra bu betimlemeler açıklanmış ve literatür bilgileri de dikkate alınarak çalışmanın “tartışma” bölümünde neden sonuç ilişkisi içerisinde, karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiş ve yorumlanmıştır.

Geçerlilik ve güvenirlik bilimsel araştırmalarda oldukça önemlidir. Her şeyden önce nitel araştırma daha çok bir olgunun varlığına ve anlamına yönelirken nicel araştırma bir olgunun ne derece var olduğuna yönelmektedir. Yani nitel araştırmada araştırılan olgu veya olayın niteliği ön plana çıkarken nicel araştırmada bu olay veya olgunun sayısal özellikleri önem kazanmaktadır.

Genel anlamda geçerlik araştırma sonuçlarının doğruluğunu konu edinir. Dış geçerlilik elde edilen sonuçların benzer gruplara ya da ortamlara aktarılabilirliğine, iç geçerlilik ise araştırma sonuçlarına ulaşılırken izlene sürecin çalışılan gerçekliği ortaya çıkarmadaki yeterliliğine ilişkindir. Güvenirlik ise kısaca araştırma sonuçlarının tekrar edilebilirliği ile ilgilidir. Dış güvenirlik araştırma sonuçlarının benzer ortamlarda aynı şekilde elde edilip edilemeyeceğini, dış güvenirlik ise başka araştırmacıların aynı veriyi kullanarak aynı sonuçlara ulaşp ulaşmayacağına ilişkindir. Nicel araştırmalarda iç geçerlilik nitel araştırmalarda inandırıcılık, Dış geçerlilik aktarılabilirlik, iç güvenirlik tutarlılık, dış güvenirlik ise teyit edilebilirlik kavramlarıyla açıklanmaktadır (Yıldırım Şimşek, 2011).

Araştırmada nitel bulguların iç ve dış geçerlilik ile güvenirlik sorunlarını gidermek üzere;

- Görüşme formlarının yapılandırılmasında ve katılımcıların belirlenmesinde alan uzmanlarının farklı görüşlerine başvurulmuştur.
- Araştırmanın yöntemi açık ve aşamalı olarak açıklanmıştır.
- Genellemeye uygun olabilecek örneklem seçilmeye çalışılmıştır.

- Bulgular doğrudan alıntılarla tanımlanmış, sonuçlar bu alıntılardan yola çıkılarak açıklanmıştır.

- Farklı görüş ve açıklamalara da yer verilerek bulguların yorumlanmasında olayların bir bütün olarak ele alınması sağlanmaya çalışılmıştır.

Araştırmanın iç ve dış geçerliliğini desteklemek üzere, bulguların kendi içinde tutarlı olması, benzer ortamlarda da tekrar test edilebilir nitelikte olmasına özen gösterilmiştir.

Aşağıdaki örnek açıklamada da görülen kodlama sistemi gösterilmektedir:

Örnek: “.....” (K1).

3. BULGULAR

Katılımcılara Türkiye’de antrenör eğitiminin genel görünümünün değerlendirilmesi hakkındaki görüşleri sorulduğunda; Katılımcılar birden fazla ana yapının olduğunu, kurumsal ve yönetmeliklere dair bir kargaşanın varlığı, kurumlar arası koordinasyonun olmaması, antrenör eğitimi verilen kursların federasyonlarca faaliyet olarak görülmesi, beden eğitimi bölümlerinin antrenörlük eğitiminde geri planda kalması, üniversitelerin lokomotifliği, sistemsizlik ve yeniden yapılanma gibi konular üzerinde duran katılımcılar görüşlerini şu şekilde ifade etmektedir:

“Evet, şimdi Türkiye’deki antrenör eğitimiyle ilgili baktığımız zaman, genel bir değerlendirme açısından biraz kurumsal ve yönetmeliklere dair bir kargaşa söz konusu, yani antrenörlük eğitimi ile ilgili yer alan kurumlar hani belli başlı hani sayacak olursak, federasyonlar, her ne kadar özerkleşse de hala antrenörlük eğitimini planlayan Eğitim Dairesinin bağlı bulunmuş olduğu G.S.G.M ve üniversitelerdeki, genelde BESYO ve özelde de antrenörlük bölümü şeklinde 3 tane ana yapı karşımıza çıkmakta. Bunların arasındaki koordinasyonun çok uyumlu olduğu kanaatinde değilim. Çok savruk bir yapılanma var. Ve de bazı federasyonların işte ne kadar çok antrenörlük belgesi bir sonraki dönem açısından, bir sonraki yıl açısından bir başarı olarak görmesi, kabul etmesi temel belli başlı şeyleri oluşturuyor sıkıntıları oluşturuyor. Ani antrenörün kaliteli olarak yetişmesinden ziyade, ne kadar çok antrenörlük belgesi dağıtırız şeklinde bir yapılanma var. İşin diğer bir boyutu şu: Türkiye’de üniversitelerin lokomotifliğini yapmamış ya da yapmadığı branşların Anadolu’da yaygınlaşması söz konusu değil. Yani beden eğitimi bölümleri ve dolayısıyla beden eğitimi bölümlerinden mezun olan beden eğitimi öğretmenlerinin Anadolu’da görev yaptıkları yerlerdeki o branşı yaygınlaştırma mücadelesi özellikle geri kalmış dediğimiz illerde çok daha önem arz ediyor. Dolayısıyla bir defa bu kurumların, ilk başta bu sebepten, bu temel sebepten dolayı, beden eğitimi bölümleriyle daha sıkı işbirliği içerisinde olmaları lazım. Antrenörlükle ilgili yapılan programlar konusunda beden eğitimi bölümlerinin pek görüşlerinin alındığı kanaatinde değilim. Dolayısıyla bu vurdumduymazlık antrenörlük eğitimi derslerine giren beden eğitimi bölümündeki hocalara da

yansımakta. Onlarda da bir derslerde bir vurdumduymazlık şey yapıyoruz görüyoruz. İşte bazı federasyonların zorlandıkları okuldaki hocaları çağırmadıklarında dair bir takım şeylerimiz var izlenimlerimiz var. Yani işte bazı hocalar bazı dersleri çok fazla sıktıklarını söyleyip diğer şeye başka üniversite bölümlerinden başka hocaları çağırmaları söz konusu. Dolayısıyla, temel olarak çok savruk bir yapı söz konusu. Yani bu kurumlar arasında 3 temel bu bahsetmiş olduğum 3 temel kurum arasında bir bağlantı, bir organizasyon, bir komple bir hareket etme şeyi yok şekli yok”(K1).

“Şimdi Türkiye’de böyle tek elde bir antrenör eğitimi görünmediğinden kurumların birbiriyle koordineli hareketi söz konusu değil. Federasyonlarında özerkleşmesinden dolayı çarpık bir görüntü var.”(K2).

“Şimdi Türkiye’de antrenör eğitim yapı itibarıyla iki şekilde veriliyor. Bir tanesi federasyonlar aracılığıyla bir tanesi de üniversitelerin antrenörlük eğitimi ve diğer bölümlerden alınan uzmanlık belgeleriyle veriliyor. Ancak bu genel görünüm içerisindeki eğitim sürecinde bir farklılık var. Yani bir tarafta işte 4 yıllık bir eğitim sonucunda alınan diplomalar, diğer tarafta daha kısa sürede kurslar şeklinde alınan diplomalar var. Sanıyorum ilerde şeyi sorarsanız orda da sorunlardan bahsedeceğiz”(K3).

“Evet, Türkiye’de antrenör eğitimi çok başlılık arz eden bir konu. Türkiye de antrenörleri kimin eğittiği genelde değişik içinden çıkılmaz bir mesele gibi görünüyor. Çünkü antrenörlüğü belli bir sisteme bağlamamışız. Türkiye’de birkaç tip antrenör yetişiyor. Bunların bir kısmı G.S.G.M.’ ne bağlı küçük birkaç günlük kurslardan yetişiyorlar. Bir diğer antrenör yetiştirmesi Beden Eğitimi, spor eğitimi veren okulların ilgili antrenörlük bölümlerinden yetişen öğrenciler. Bir başkası kulüplerde antrenör çırak usta sistemiyle yetişen antrenörler. Dolayısıyla antrenörlerin bu yetişme şekli çok başlılık arz ediyor. Bunların hepsini de kulüpler antrenörün gerekli olduğu yerler kendi düşüncelerine göre isteklerine göre alıp değerlendiriyorlar. Ama bunların eğitimini de yine çok başlı olarak veriyorlar. Bazı kulüpler eğitimini kendi veriyor. G.S.G.M. spor eğitim dairesi başkanlığı ayrı bir eğitim şekli veriyor. İşte 20 günlük falan. Ayrıca ilgili federasyonlar kendi antrenörlerini değişik zamanlarda eğitime tabi tutuyorlar. Dolayısıyla böyle bir

sisteme bağlanmış antrenörlük eğitimi Türkiye de maalesef yok. Bir düzene oturtulması gereklidir diye düşünüyorum.”(K5).

“Şimdi SGM nün yeniden yapılandırılması, federasyonların özerkleşmesi dolayısıyla antrenör eğitimi branşlara göre federasyonlara bırakıldı. Federasyonlara bırakılan bu antrenör eğitimi şahsıma göre yeterli değil. Çünkü 10 günlük 15 günlük eğitimlerle hizmet verilmekte. Antrenörlük bölümünde okuyan bir öğrencinin 4 yıl içerisinde almış olduğu eğitimi 10 günlük bir antrenörlük kursuyla eşdeğer kabul edilmesi mümkün değil. 4 yıl boyunca alınan eğitimin karşılığı bu olmamalı düşüncesindeyim. Ve özellikle bazı olimpik olmayan branşlarda 4 günde 5 günde antrenör yetiştirildiği görülmektedir. Bu da Türk Sporuna bana göre vurulan en büyük darbedir. Çünkü 4 yıllık BESYO mezunu olan antrenör eğitimi veren bir okulun vermiş olduğu diplomayla 1 haftalık antrenörlük kursuyla verilen diplomanın denk olması mümkün değil. Bunun için bu yeniden bir yapılanma gerektiriyor, bunun tekrar federasyonların özerk olması dolayısıyla yapmış olduğu eğitimler tekrar bir gözden geçirilmeli yeniden bir yapılanmaya gidilmelidir düşüncesi içerisindeyim. Antrenör kalitesinin yükselmesi için antrenör eğitiminin çok iyi denetlenmesi, çok iyi kurullar tarafından belli ilkelerle verilmesi gerektiği düşüncesindeyim.”(K7).

“Şu anda Türkiye’de antrenör eğitimi resmi olarak 2 kanaldan yapılıyor. Birisi SGM ‘nin eğitim daire başkanlığının üstlendiği ve onların koordine ettiği federasyonların taleplerine göre yapılan kurslar. Bu kurslar belli kademelerde belli süreyi kapsayan sınırlı kurslar. İkincisi ise üniversitelerin antrenörlük bölümlerinin 4 yıllık eğitimi sonucunda öğrencilerine verdiği antrenörlük belgesi. Antrenörlük eğitiminin 2 şekli olarak ortaya çıkıyor. Bunlardan ikisi dediğimiz üniversitelerdeki antrenörlük bölümündeki antrenör eğitimi biraz daha kapsamlı, uzun vadeli, uzun soluklu ve sporcunun daha doğrusu öğrencinin bilgileri daha iyi alabilme ve uygulama alanının daha fazla bulabilme şansına daha fazla sahip olduğu bir sistem olarak ortaya çıkıyor”(K8).

Katılımcı 4 ise diğer katılımcıların değindiği konulara işaret ettikten sonra; siyasi söylemlere, antrenörlük kurslarının üniversitelere devri, üniversiteler ve internet üzerinden eğitim, meslek tanımının olmaması ve hukuki boşluklar konularına değinerek görüşlerini şu şekilde ifade etmiştir:

“Türkiye deki antrenör eğitimi şıandaki uluslararası düzey açısından baktığımızda farklılık gösteriyor. Yani uluslararasında baktığımızda tek elden bir eğitim görmek mümkünken Türkiye de çok yönlü çok kurumlu çok elli bir eğitim görmek mümkün. Yani şimdi SGM nü düşünüyorsunuz, 20 günlük bazı federasyonlarda 1 haftalık kurslarla antrenörlük eğitimi yapılırken üniversitelere bakıyorsanız üniversitelerde 4 yıl okutulduktan sonra antrenörlük bölümü mezunu olan üniversite mezunu diplomalı antrenörlerin olduğunu görüyorsunuz. Bu ise bu meslek açısından bir problem oluşturuyor. Yani öncelikle ülke olarak burada birlikteliği sağlamak durumundayız yani bir kural var, bir kural var; kaliteli sporcular iyi eğitilmiş antrenörlerin elinde yetişir. Demek ki Türkiye deki antrenör yetiştirecek kurumların da üniversiteler olması gerçeğine bizi götürüyor. Yani bunun üniversitelere devredilmesi lazım. Üniversiteler antrenörlüğü internet üzerinden de yapabilirler. Belirli bir eğitim yoluyla yani dersliklerle de yapabilirler ama birlikteliği sağlamak önemli yani antrenörlerinde tek tip birlikteliği sağlama zaten branşların alan eğitimi federasyonların belirlemiş olduğu teknik kadrolar veriyor. Ama teorik eğitimin birlikteliğinin sağlanması ve üniversitelerce verilmesi özellikle üniversitelerin antrenörlük eğitimi bölümleri tarafından bu işlerin yürütülmesi önem arz ediyor”(K4).

Katılımcılardan bir diğeri ise Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları sayısının çokluğu ve bu okullar arasındaki standart farklılıklarına değinirken görüşlerini şu şekilde ifade etmiştir:

“Türkiye’de antrenör eğitiminin genel görünümü, Türkiye’de antrenör eğitimini yapan kurum ve kuruluşları kendi içinde değerlendirecek olursak sanıyorum şu anda 74-75 tane beden eğitimi ve spor yüksek okulu adı altında eğitim fakültelerine bağlı ve antrenörlük eğitimi de ara bölümü olarak, rekreasyon gibi, beden eğitimi öğretmenliği gibi ya da spor yöneticiliği gibi veren sayıda okul var. Bu okulların yetiştirdikleri antrenörler ve antrenörlerin özelliklerini değerlendirirsen. Antrenörlük eğitiminin şu andaki görüntüsüyle ilgili ne kadar endişelenmemiz gerektiği açıkça ortada. Antrenörlük eğitimini alıp antrenörlük uygulamasını yapmakla yükümlü olan bu elemanların almış oldukları eğitimin yapısal özellikleri ders içerikleri farklı farklı fakültelerde aynı öğretmenlik eğitimindeki gibi olmadığı

için, standart bir norm olmadığı için yeni açılan üniversitelerden tut eski köklü açılan üniversitelerin beden eğitimi bölümü ve antrenörlük bölümü mezunu öğrencilerin özellikleri farklılıklar gösteriyor. Bazı kurumlardaki öğrencileri iyi pozisyonlara getirirken mezunlarını bazılarını çok ciddi sorunlarla karşı karşıya getiriyor. Yani cerrah paşa dan da mezun oluyorsun, Çemişgezek üniversitesinden de mezun oluyorsun. Her ikisi de tıp fakültesi mezunu, ama işlevsellik bakımından değerlendirdiğinde ortadaki problemi tahmin edebilirsin. Bu şartlarda şu anda antrenöre kimin ihtiyacı var kim antrenörü kullanıyor kim yetiştiriyor. Bu soruların cevaplarını ayrı ayrı irdelediğinde ortada bir meslek var ortada bir yapabilirlik var ama bununla ilgili çok da sağlıklı bir ortam mevcut değil.”(K6)

2- Katılımcılara Türkiye’de antrenör eğitim programlarını, yurtdışındaki antrenör eğitim programları ile karşılaştırdığınızda nerede görüyorsunuz sorusu yöneltildiğinde; Avrupa Birliği (AB) Uyum Yasaları, spor politikası, istihdam politikası, tesis yetersizliği, uzman kadroların değerlendirilmemesi, müfredatların uyumluluğu, uluslararası eğitim paralelliği, yurtdışında merkezîyetçi bir yaklaşımın olması, ülkemizde ise aksine çok başlı bir yapının varlığı, yurt dışında antrenörlük programlarının kontrolünün üniversitelerin elinde olması gibi konulara vurgu yaptıkları görülen katılımcılar görüşlerini şu şekilde ifade ettiler:

“Şimdi şöyle bir şey var tabii ki yani bizim işte Tanzimat’tan buyana ülkemizdeki Osmanlı’nın son dönemi itibariyle bütün kurumlarımızı Avrupa’ya Avrupa’daki kurumlara uygun hale getirme yani muhasır medeniyet dediğimiz aşamaya getirme çalışması devam etmekte. Bu da Avrupa Birliğine ki süreçte var, dolayısıyla 1. Nokta zaten hukuki bir takım zorunluluklarımız var. Neden dolayı var? Hem bizim Avrupa’ya kendimize ait olduğu yani felsefik açıdan Avrupa’yla bütünleşmek, bütünleşme kurumları, 2. ‘si Avrupa Birliği Müktesebatından hareketle, yani girecekmiş gibi aday adayı pozisyonundaki, aday pozisyonundaki ülkelerin dahi aynı mesleki şartlarını Avrupa’daki herhangi bir ülkede devam ettirebilmesi için hepsinin uyumlu olması lazım. 3. Özellik ise Türkiye’deki yani federasyonların bizim ulusal uluslararası federasyon olarak Avrupa’ya ait bağlı olmamız yani Türkiye’deki federasyonların işte futbol federasyonu FİFA örneğinde olduğu gibi Avrupa’daki federasyonlara üye olmamız sebebiyle, Avrupa Kıtası’nda yer almamız sebebiyle

onun bütün kriterlerini aynı şekilde federasyonların biliyorsunuz uygulamak zorunda yani görünürde bu şey program birbiriyle uygun halde uyumlaştırılmış halde zaten bunun aksi bu saymış olduğum 3 temel sebepten dolayı mümkün değil. Ancak şöyle bir şey var, buradaki temel şey şu, bunu uygulama ciddiyeti uygulamadaki şey samimiyet. Şey önemli yoksa programlar uygun, zaten aksi söz konusu değil uygun olmak zorunda. Ancak dediğim gibi hani ülkedeki hangi iş çok fazla doğru ve ciddi yapılıyor ki bu iş doğru ve ciddi yapılsın bir şeyi var, çünkü hani sistem yaklaşımlarından hareketle olaya baktığımız zaman parça bütünüün tamamının habercisidir, bütünüün tamamının hikayesini söylüyor bize dolayısıyla, bizim ülkemizdeki işler hangi ciddiyetle hangi uygunlukta yapılıyor ise bu işte Avrupa'ya programlarımızı uyumlu hale getirmeliyiz. Ancak bunun uygulanma ciddiyeti yani buradaki sorun o birbiriyle arasındaki uyum değil, o zaten var, yani olmak zorunda ancak bunun uygulanma şekli ve uygulamadaki ciddiyet söz konusu”(K1).

“Türkiye'deki ve yurtdışındaki örneklerine baktığınızda aslında çok da müfredat bakımından çok da büyük farklılıklar yok belki. Uygulama ve teori açısından belki farklılıklar olabilir. Oda sayısal anlamda örneğin işte bizde teori genel eğitimin %40'ını teşkil ederken uygulama %60 ya da bunun tam tersi, dışarıda bu oran daha farklı. Aslında isimlere de baktığınızda çok büyük farklılıklar yok yani böyle aman aman farklılıklar yok ama temelde içeriğe baktığınızda ya da içeriğin uygulamalarına baktığımızda tabi ki farklılık olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Ama isim içerik ve daha doğrusu kredi totali açısından bakıldığında çok büyük farklılıklar olduğunu söyleyemeyiz. Yani benzer. Örtüşme de benzer bir müfredata sahip olduğunu söylenebilir. Benzer”(K3).

“Şimdi aslında tabi tüm çabalar uluslar arası paralelliği sağlamak. Yani eğitim açısından, eğitim öğretim açısından gerek efendim bilimsel kazanımlar açısından gerek teknik eğitim açısından gerekse efendim sırf teorik eğitim açısından bir paralellik kazanma mücadelesi var. Yani bizim aslında uluslar arası eğitim açısından çok da fazla farklılığımızın yani kötü durumda olduğumuzun çok da iyi durumda olduğumuzu söylemek mümkün değil. Yani uluslar arası içerikler belli şu anda. Antrenör eğitimi açısından hangi ülkede nasıl bir eğitim yapılıyor belli. Az çok belli, Türkiye'deki yapılan düzenlemeler de zaten bu paralelliği sağlamak noktasında

örtüşüyor. Bizim sadece bir problemimiz var. Biz çok yönlülüğü seçmişiz yani bu işin içerisinden çıkamıyoruz. Yani çok başlılık yani böyle tik bir antrenör eğitime yönelik ülkeyi kapsayacak uluslar arası paralelliği sağlayacak bir eğitim ortamının kazandırılması önemli. Bizde şu anda o yok. Bizde SGM 15 – 20 günlük 1 haftalık eğitimlerle bir diploma verir ve antrenör mezunu yapıyor. Demin söylediğim gibi bir de üniversiteler yapıyor. Yani farklılıklarımız buralardan geliyor. İstikrarı sağlamak bir düzen içerisinde bu eğitimin üniversitelerde verilmesini sağlamak önemli olan, önemli olan bu. Farklılık dersiniz böyle bir farklılık ortaya çıkıyor. Yani eğitim paralelliği uluslar arası eğitim paralelliği var zaten. Böyle pek sıkıntı yok o konuda”(K4).

“Yurtdışındaki eğitim programlarının bazı asgari müşterekleri vardır. Her yerde. Her antrenör bazı antrenörlük ilkelerini kurallarını bilmek zorundadır ve orada antrenör eğitimleri genelde tek merkezden teorik eğitimini alıyor okullardan sonra kulüplere giderek uygulamalarını yapıyorlar daha sonrada bunları değerlendiren bir birim oluşturmuşlar. Ve olması gerek sistemde böyle. Oradaki sistemle Türkiye’nin arasında çok büyük bir farklılık var. Zaman zaman uluslar arası federasyonlar ülke federasyonları içerisinde de eğitim yapıyorlar. Ki buna en yakın örneğini futbolda görüyoruz basketbolda görüyoruz. Futbolda FIFA Eğitim Dairesinin ülkelere giderek antrenör eğitimleri var, FIBA’nın antrenör eğitimleri var zaman zamanda daha değişik uluslar arası kurumların bu tip antrenör gelişim seminerleri adı altında uluslar arası seminer geliştirerek antrenörleri geliştirerek değerlendiriyorlar. Ancak Türkiye’deki çok başlılık bu çok başlı olan kurumlarda da bir müşterek program birliğinin müfredat birliğinin olmaması en büyük problem.”(K5).

“Biraz acı olacak ama bana alt düzeyde görüyorum. Çünkü tekrar olacak aynı konu bu yapılanmayla federasyon özerkliğiyle ilgili yapılanma bana göre çok eksik olmuş, yeterli olmamış ve istenen eğitimin seviyesinin çok düşük olduğu düşüncesindeyim. Çünkü federasyonların bazıları sadece para kazanmak amacıyla diploma verme telaşına düşmüştür. Bir an önce 3 yerde 5 yerde 10 yerde antrenörlük kursu açayım. Popüler olan basında özellikle bazı sanatçıların yapmış olduğu spor branşları var egzersiz amacıyla sağlık amacıyla yapılan egzersizlerin onlar isim

vermek istemiyor federasyonları ismen tenkit etmek yanlış olacak düşüncesindeyim, onun için isim vermek istemiyorum. Fakat onlar bu popüleriteyi devam ettirebilmek için bir an önce etki ve yetkileri olmadığı halde sadece kağıt üzerinde o branşın onlara bağlı olduğu düşüncesi genel kurullarından geçmediği halde o branşın onlara bağlı olduğu düşüncesiyle sık sık antrenör kursları düzenlenmekte, diploma vermekteler. Bunların vermiş olduğu diplomalarında 1 hafta 10 günlük diplomalar, istenen düzeyde eğitim veremedikleri gibi bizim bu seviyedeki bir eğitimle yurtdışındaki antrenör programlarını takip etmemiz, onların paralelinde gittiğimizi iddia etmemiz çok yanlıştır. Çünkü Avrupa da yapılan antrenörlük kurslarının programlarını takip ettiğimiz zaman. Bizim 4 yıllık antrenörlük bölümünde okuduğumuz programa denk olduğunu görüyoruz. Bizim 4 yılda okuttuğumuz öğrencilerin almış olduğu eğitimle federasyonların vermiş olduğu 1 haftalık kurs denk olmayacağı düşüncesindeyim. Bunu bir federasyon kurul üyesi olarak söylemem gerçekten belki kendimi de tenkit ettim ama bu bir gerçek yani inkar edilemez bir gerçek. Çünkü bende kendi eğitimimde vermiş olduğumuz 1 hafta 10 günlük 15 günlük kursun yeterli olmadığını her ortamda dile getirmekteyim”(K7).

“Şimdi yurtdışında benim gördüğüm Amerika ve Almanya gibi ülkelerde antrenör eğitimi tamamen üniversitelerin kontrolünde. Üniversitelerdeki eğitim programlarıyla bu iş yapılıyor ama yani çok ne olarak çok detaylı olarak araştırmadım ama işte yurtdışı seyahatlerimizde oradaki görüşmelerimizde özellikle Amerika’da bu işin tamamen üniversitelerin elinde olduğu ve üniversitelerin bu işi koordine ettiğini görüyoruz”(K8).

Diğer Katılımcılar ise herhangi bir ortak noktanın olmaması, ekonomik sorunlar, Türkiye’deki antrenörlerin yurt dışında akreditasyonunun olmaması konularına değinerek görüşlerini şu şekilde ifade ettiler:

“Şimdi öncelikle Türkiye’deki antrenman programlarına baktığımız zaman, yabancı ülkelerin antrenman programlarının hiçbir tarafında görüyorum. Bunu şöyle açıklayacak olursak, yabancı ülkelerde özellikle Amerika’da ve diğer gelişmiş ülkelerde böyle bu antrenör eğitiminde tek elden merkeziyetçi ve genel yani genel spor politikasıyla doğru orantılı. Türkiye’deki spor politikası sizinde malumunuz üzere çarpık bir yapı içinde devam ettiğinden dolayı bu aşağı doğru sirayet ediyor.

Bu aşağı sirayet etme noktasında federasyon başkanlarının seçiminden tutun bununla ilişkileri olan sporla alakası olmayan bir insanın milli takımda bili takım baş antrenörü, teknik direktörlük gibi yerlerde oturmalarını gözlemliyoruz. Bu gözlemlerden çıkardığımız sonuç Türkiye'deki çıkar ilişkileri de federasyonları olumsuz etkiliyor. Sonuca bakacak olursanız, bunu böyle gerçekçi ve tadil etme yolunda yapılan girişimlerde de yanlışlıklar oluyor. Yurt dışında model adlıığınız bir spor branşındaki model programı ya da yabancı bir antrenörü Türkiye'ye getirdiğiniz zaman bundan pek istediğiniz beklentiyi alamıyorsunuz; çünkü alt yapıya bu sirayet etmiyor. Tesis yetersizliği, ehil kişilerin elinde olmayan çalışmalar, maddi imkânsızlıklar, sporcuların daha böyle başlangıç aşamasındayken amatör branşlarda özellikle maddi olanaksızlıklardan dolayı istedikleri eşiğe getiremiyorsunuz ve dışarıdan getirmiş olduğunuz bu programlar Türkiye'de pek böyle inkişaf etmiyor. Bu yüzden Türkiye'nin derhal böyle spor politikasıyla alakalı tekrar bir yapılandırmaya ve bu antrenör eğitiminin alaylı mektepli olarak ayrılmasıyla şu an düşününki bir antrenörlük bölümünden mezun olan bir antrenör 3. Kademe bir antrenör olarak hayatına başlıyor. Ama maalesef Türkiye'nin genel böyle memur politikasıyla kadro ve istihdam problemi yaşadığından istedikleri bir yere giremiyor. Ama herhangi bir kurumda emekli olmuş böyle hobi çalışması olarak girip 3 – 5 tane spor kulübü açıp bir herhangi bir federasyonda oy kullanabilecek kapasiteye getirmiş bir kişi çok rahatlıkla teknik direktör yani 5. Derece antrenörlük belgesine bir şekilde federasyonun kendi bünyesinde almış olduğu kararlar doğrultusunda buraya getirilebiliyor. Bunların böyle tek elden düzenlenmesi ve üniversiteleri bunları kontrol eder hale ve bu federasyonların işlevlerine müdahil olur hale getirilmesi gerekiyor”(K2).

“ Şu andaki durumu itibariyle antrenör eğitim programları yurtdışıyla karşılaştırma şansınız yok. Çünkü herhangi bir şekilde ortak bir nokta yok bizde. Şu an burada herhangi bir okuldan, herhangi bir şekilde antrenörlük diploması almış olan birinin, benim beden eğitimi bölümü antrenörlükten mezun olan herhangi birinin farz edelim Amerika birleşik devletlerine gidip antrenörlük yapmak istediğini düşünelim. Elindeki diplomanın yeterliliği, elindeki diplomanın geçerliliği, elindeki diplomanın içeriği itibariyle hiçbir şekilde ortak bir şeyi yok. Herhangi birine egzersiz programı oluşturabilmek, herhangi bir biomotor özelliği geliştirmek adına

resmi olarak antrene edebilmek için gerekli olan altyapıyı verdiğini düşündüğün okullar, ben bunu verdim, bu adam bu yeteneklere bu beceriye sahiptir diye bir belgeye sahip değil. Gidip çalışamazsın. Nasıl çalışabilirsin? ACSM in (American College of Sports Medicine) kendine ait bir sistemi var. Eğer strength kuvvetle ilgili ya da herhangi bir parametreyle ilgili bir iş yapacaksan bir uzmanlık yapacaksan onların sertifika programlarına dahil olman lazım. Eğitimi nereden alırsan al o programla işleme dahil olman lazım. Şimdi bizde bu eğitimi vermek yerine, ben eğitimi verecek yer mekân ortam yapı eleman bulamazken sana antrenörlük diplomanı veriyorum ancak bu diplomanın işlevselliğiyle ilgili uluslar arası olabilmesi için ön şart olarak ACSM inde sertifika sistemine girip, internet üzerinden de sınavlara girip yapabiliyorsun. Oradan o sertifikayı alacaksın Avrupa da antrenörlük bilmem ne sertifikasını alacaksın. Program geliştirmeci değilim ben şu anda bununla ilgili eğitim programlarının farklı üniversitelerde nasıl verildiği hakkında bilgim var ama bunları karşılaştırabilecek düzeyde bir bilgi değil bu. Bu konuda uzman insanlar da var. Ama sahip olduğun şu andaki antrenörüm diye sahip olduğun bu özellikleri kullanma ve kullanabilirlikle ilgili kesinlikle bir akreditasyonun yok farklı ülkelerde. Bu yüzden sadece antrenörlük eğitim programları değil eğitimde de şu anda Avrupa Birliği ülkelerinin işte farklı charterlarla ortaya koymaya çalıştığı üniversitelerin 2015 yılına kadar hemen hemen her fakültede her yüksek okul bazında akredite olmasıyla ilgili ciddi bir çalışma var. Uluslar arası kredi sisteminin geliştirilmesindeki gerekçe bu. Burada antrenörlükten mezun olan birisi Avrupa birliği ülkelerinin herhangi birinde almış olduğu eğitim ve bu kredi sisteminden çıktığını kanıtlayarak, o işi yapabilir hale gelecek diye hazırlıklar yapılıyor. Ama Avrupa birliğine girişimizin 15 yıllık süreç olduğunu düşün.

Futbol federasyonu artık universal bir federasyon, bazı branşlarda bu işi gerçekten universal yapmazsan hiçbir şekilde kalkıp o takımın başında antrenör olarak dışarıda herhangi bir müsabakaya çıkma şansın yok. Akreditasyonunu yapmıyor adam. Yani sokaktan getirdiğin bir adamı milli takımın başına getirebiliyor musun Türkiye’de? Bir belgesi lazım. Adamda diyor ki senin bu milli takımının antrenörü olabilir. Ama uluslar arası futbol federasyonu kurallarına göre bu antrenörün senin milli takımının başında müsabakaya çıkabilmesi için şu özelliklere

sahip olması şu sertifikaya sahip olması lazım diyip o sertifikayı istiyor. Yanlış mı biliyorum?”(K6).

3-Türkiye’deki antrenör eğitimini üstlenen kurulların işlevselliğini değerlendirilmesi istendiğinde; G.S.G.M’nin Federasyonlarla beraber düzenlediği kursların yetersizliği ve üst düzey antrenör yetiştirilmemesi, federasyonların antrenör eğitim kurslarını para kazanma yolu olarak görmesi, işlevselliğin olmaması, ekonomik desteğin olmaması, üniversitelerin programlarının yeterliliği, kurumlarda yaşanan iç çatışmaların zararları gibi konulara vurgu yaptıkları görülen katılımcılar görüşlerini şu şekilde ifade ettiler.

“Evet, genel görünümde de biraz bahsetmiştik ancak şöyle bir durum var. Hani biraz askeri mantık gibi elektrikler kapatılacak kapat, işte yatakhaneler temizlenecek, koşuollar temizlenecek temizle, işte antrenör eğitim kursu açılacak aç mantığı. Dolayısıyla buradan hareket ettiğimiz sürece biz hani işlerlik bakımından baktığımız zaman her şey çok güzel. İşte programlar yapılmış, ders müfredatı yapılmış. Ancak şu var, mesela giriyorsunuz ders müfredatını siz bilmiyorsunuz. Diyor ki hocam işte antrenörlük bilmem kaçınıcı kademe kursu var. İşte diyelim şu derse gireceksiniz diyelim müfredat nerde? Bazı şeyler müfredatı getiriyor, bazıları getirmiyor. Ha siz işinizi ciddi yapıyorsanız ne yapacaksınız gireceksiniz internet sitesine, spor eğitim daire başkanlığının sitesine gireceksiniz oradaki sizin dersiniz hangisi, hangi kademeye giriyorsunuz, onun müfredatı ne, onları bulacaksınız, ona göre işte ders notu hazırlayacaksınız. Mesela şehrin bir tanesinde kurs düzenleniyor. Geliyor bize kurs yetkilisi “şu derse girer misiniz?” girerim, peki ne gün? Şu gün, o gün bir saat değişiyor, gün değişiyor, neyi anlatacağımız yok müfredatı vermemiş size yani. İşte sizin ders bu, antrenörlük diyelim 4.kademe diyelim spor pazarlaması dersini şu anlatacak, spor sosyolojisi dersini bu anlatacak, konu başlıkları bunlar bunlar; böyle bir şey yok. Dolayısıyla biraz hani işler şey yapılıyor, yani üstün körü hani yapmak için yapıldığı zaman yani işlevsel olarak baktığım zaman iş yapılıyor ancak bu kalite açısından bir kıymet-i harbiye şey yapmıyor ifade etmiyor. Dolayısıyla işin ciddi olmaması ve belli prosedürler şeklinde işlememesi aslında şu

an işlevselliği pek de iyi olmadığı sadece bir belge verilmesine dayandığı şeklinde görünüm ortaya çıkmaktadır”(K1).

“Tabi ki burada formalite icabı yazılan kurallara seçimin akabinde kendisiyle ekip halinde olan yani bu iş adamları ya da değişik kurumlarda üst düzey bürokratların sırf oralarda isimlerinin yazılması kabilinden bunları gözlemleyebiliyoruz federasyonlarda. Yani bunu gerçekten uygulayan federasyonlar yok mu? Var, onlara bir sözümüz yok, yalnız onlarda tabi kendi ekonomik güçleri doğrultusunda. Sonuçta federasyonlar özerkleştikten sonra futbol ve birkaç tane büyük federasyon hariç basketbol ve voleybol hariç diğerleri özerklik kavramının altında kaldılar. Buda tabi ki altında kalmanın ve ekonomik desteğin devlet tarafından kesilmesinden dolayı faaliyetlerini yürütemez hale geldiler. Sponsorluk çıkan yasası da Türkiye’deki maalesef vergi sisteminin değişik yöntemlerle delinmesinden dolayı spor üzerinden sponsorluk pek rağbet görmedi ve bu da spor üzerinde istenilen beklentiyi veremedi”(K2)

“Şimdi antrenör eğitimi biraz öncede bahsettiğimiz gibi 2 tane kurum var. Gerçi bu dünyada da böylede Türkiye’de bir tanesi federasyonlar bir tanesi üniversiteler. Tabi üniversitelerin müfredat programları incelendiğinde bayağı yoğun bir müfredat olduğu da gerçek. Artı birde üniversitelerin özellikle Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okullarının farklı bölümlerinde de 1. Kademeye yönelik antrenörlük eğitimi programları var. Zaten programlar incelendiğinde görülür. Yani Beden Eğitimi Öğretmenliği olsun, federasyon olsun, yöneticilik bölümleri olsun, bunlar içerisinde antrenörlük eğitime yönelik bir takım programlar var, daha doğrusu ders olduğunu görüyoruz. Örneğin işte antrenman bilgisi, işte spor fiziyojisi, fiziyojisi gibi birçok bölümde zaten bunlar yaşam boyu spor gibi birçok bölümde bunlar zorunlu ders ağırlıklı. Gene antrenör programları federasyonlar açısından bakarsanız hemen hemen benzer programlar yani isim olarak ders olarak hemen hemen benzer ancak bunların içeriğinin zenginliği yada dolu olup olmaması asıl problem Türkiye’de. Çünkü bir tarafta biraz öncede ifade ettiğim gibi yani çok uzun bir eğitim süreci, uzundan kastım 8 yarıyıllık bir lisans eğitimi. Diğer tarafta da benzer diplomaya yönelik 2 haftalık kurslarla birkaç defa tekrar edilen kurslarla aynı şeye sahip olunuyor. İçerik olarak böyle görünüyor yani görünüm bu”(K3).

“Şu anda bir özerklik yasası var biliyorsunuz. Özeklik yasası doğrultusunda şimdi federasyonlar kendi antrenör kurslarını kendileri açabilme yetkisini aldılar. Yani bir eğitim dairesi var yani bunu G.S.G.M.’nude kontrol eden bu 21 günlük ve işte bazı federasyonlarda 1 haftalık kursları kontrol eden eğitim dairesi kanalıyla yürütülüyor. Ama sonuçta eğitim dairesi kanalıyla yürütülüyor, federasyonlar kurs kararı aldıkları zamanda bunların teorik derslerini özellikle üniversite hocalarına üniversitelere getiriyorlar. Şimdi bu aslında üniversitedeki hocaları aslında 21 günlük kurs ve o kursun içerisindeki içerik bu 21 günde halledilebilecek bir içerik gibi değil. Eğitim öğretim açısından da çok sıkıntı yaratıyor yani sınavlar açısından da çok sıkıntı yaratıyor bu dersleri veren hocalar açısından da çok sıkıntı yaratıyor. Yani bunun uzun bir sürece en az 1 dönemlik 3 4 aylık bir döneme yayılarak bu eğitimin verilmesi gerekiyor. Yine söylüyorum bunların üniversitelerce verilmesi gerekiyor. Üniversite hocaları sadece işte ders ücreti vererek G.S.G.M.’ ne ders veren bir konumda olmaması gerekiyor. Kursiyer üniversitede 4 ay kayıt yaptırarak devam etmesi gerekiyor ve hocasını da bilmesi gerekiyor. Ve sağlıklı ders yapılması ve sağlıklı bir şekilde de sınavların olması gerekiyor. Şu andaki G.S.G.M.’ nede baktığımızda kursun dersini veren hocalara da baktığımızda çok sağlıklı derslerin yapılmadığını çok da sağlıklı sınavların yapılmadığını görüyoruz. Yani düşünebiliyor musunuz yüz kişiyi kursa alıyorsunuz, yüz kişiye 5 6 saat bir günde ders anlatıyorsunuz dersin hemen sonunda da sınav yapmak mecburiyetinde kalıyorsunuz. Böyle bir durum antrenör eğitim açısından son derece sakıncalı ve gayrı ciddi bir durum ortaya çıkartıyor. Yani gelen herkese diploma verilmek gibi bir mecburiyet ortaya çıkmış gibi bir şey oluyor. Çünkü sağlıklı sınav yapamıyorsunuz, sağlıklı ders yapamıyorsunuz böyle olunca da sağlıklı ders olmayınca sağlıklı sınav yapamıyorsunuz. Böyle bir sıkıntı işlevsellik açısından var. Böyle bir büyük problemi maalesef antrenörlük kursları yaşıyor”(K4).

“Bu konuda en işlevsel görünen SGM eğitim dairesi başkanlığı. Hemen hemen müracaat eden her konuda antrenörlük eğitimi açıyorlar. Zannediyorum şu anda 5 6 kademe antrenörlük var 1 den 5 e kadar antrenörlük kademeleri var bir de onların altında monitörlük çalıştırıcılık gibi daha alt birimleri var. Bunlarda sürekli antrenörlük çalışmaları yapıyorlar ama bunlar ne derece başarılıdır, bu güne kadar çeşitli zamanlarda ben de görev aldım bu birimlerde. Hemen hemen 1 yıllık

müfredatı 3 güne sıkıştırarak bir işi öğretmenin çok da eğitim açısından geçerliliği bulunmamaktadır. Dolayısıyla yapılan iş sadece el gördü lük diye tabir ettiğimiz, eğitimden geçti mi, geçti. Ama buradan yetişen antrenörlerden de çok da böyle üst düzey antrenör görmüyoruz. Okullarda yapılan antrenörlük eğitimleri de süreklilik arz etmiyor. Okul müddetince çeşitli antrenörlük dallarında dersler veriliyor eğitim yapıyor bitiyor. Geçtikten sonra bir daha okulların bu anlamda gelişimle ilgili değişimle ilgili bir programları yok. Tabi okullarında Türkiye de biliyorsunuz 60'ın üzerinde beden eğitim ve spor eğitimi veren kurum var. Bunların hiçbirinde de antrenör yetiştirilirken asgari şunlarla şu bilgilerle yetişecek şu becerileri alacak diye bir müfredat birliği de yok bir ortak çalışmaları yok bu konuda çok da fazla çalışan kimse de yok. Ayrıca federasyonların bu anlamda antrenör gelişim seminerleri düzenliyorlar bunlar da gelişim seminerinden çok para kazanma yolu olan bir işlevsel hale gelmiş. Ne kadar başarılılar tartışılır”(K5)

“Standart aynı genel yaklaşımı Türkiye’de yetki bende imza bende diploma yetkisi bende benim kurulumun yaptığı işi senin sorgulamaya hakkın yok. Antrenörlük eğitimini ben 4 yıl boyunca vereceğim. 4 dönem boyunca 8 dönem boyunca farklı başlıklarını detaylı bir şekilde öğreteceğim benim okulumdan mezun ettiğim antrenörlük bölümü öğrencisine 1. Kademe antrenörlüğü ya da yardımcı antrenörlüğü neredeyse zorla imzalayacaksın sen o yetkiyi vereceksin. Ama sonra kalkacaksın 2 haftalık kurslarla günde 8 saatle antrenman bilgisini, toplam 6 saatte psikomotor gelişimi, toplam 4 er saatten fizyolojiyi anatomiye bir antrenörün yapmış olduğu işi kuram yöntem itibariyle bilmesi için gereken minimum bilgileri uygulama dahil olmak üzere 11-12 günde vereceksin sonra bu 1. 2. 3. 4. Kademe antrenör olacak. Kurumların işlevselliği diye bir şey yok. Kurumların yetkileri nedir ne değildir diye bir şey var. Yetki üzerinden de konuşursan işte SGM diyor ki bu yetki bende, antrenörlük diplomalarını ben onay veririm diyor. Sen eğitimi vermiş de olsan. Ama aynı zamanda da bu diplomayı ve bu antrenörlük işlerini yapabilecek eğitimi verebilecek kişiler kurumun kendi kadrosunda çalışacak kişiler değiller. Yine üniversitelerden yine bana geliyor. Antrenörlük kurslarında antrenman bilgisini yine siz verin. Ha kusura bakmayın siz 4 yıl veriyorsunuz biz size diploma verdirmiyoruz ama bizde 8 saat verin siz vermezseniz çünkü insanlar antrenör olamıyor, siz

anlatmazsanız bizden kimse bilmiyor. Çift taraflı iki ucu değnek derler ya öyle bir durum yani”(K6).

“Bazı federasyonlar kurullarını mantık çerçevesi içerisinde oluşturduğu düşüncesindeyim. Bunlar gerçekten kendi branşlarına hizmet edecek eğitim seviyelerine sahip kişilerden oluştuğunu düşünüyorum ama federasyonların %90’ının sadece ahbap çavuş ilişkisiyle kurullar oluşturulduğunu söyleyebilirim. Çünkü burada beklenti gerçekten o branşa hizmet etmekten ziyade eşi dostu memnun etme düşüncesi ön plana çıkmaktadır. Ve kendi ekibini oluşturma ön plana çıkmaktadır. Örnek diyelim ki bir atletizm branşı, veya futbol, veya basketbol voleybol branşında gerçekten en iyi eğitimi verecek kişiler ve en iyi denetleyecek kişiler eğer rakip federasyon başkan adayını desteklemişse kesinlikle bir teknik komiteye, merkez hakem komitesine veya danışma kuruluna alınması söz konusu olmamakta. Bu da Türk sporu için maalesef bir handikap ve olumsuzluk olarak görmekteyim. Çünkü sporun gelişmesinden ziyade rakibimi destekleyen kişilerin benim kurulumda olmaması düşüncesi Türkiye’ye daha fazla yaygınlaşmış durumdadır”(K7).

“Türkiye’de antrenör eğitimini resmi olarak SGM kanalı ve birde üniversite kanalı olarak 2 kurul yürütüyor olarak bakabiliriz. Şimdi işlevsellik olarak baktığımızda bütün faaliyetler veyahut ta bütün yapılan şeyler yönetmeliklerle, talimatlarla yapılıyor. Böyle baktığınızda özellikle ders programlarının saatlerinin belirlenmesinde ve bunların içeriklerinin belirlenmesi tamamen o kurulların uyması gereken yönetmelikler çerçevesinde oluyor. Tabi yönetmeliklere baktığınızda da mesela SGM’nün yürüttüğü programda veya takip ettiği yönetmelik, talimatlarda ders saatleri, üniversitenin yürüttüğü programa göre çok çok az. Yani 1 dönemde biz 1 öğrenciye verdiğimiz dersi antrenörlük eğitimi bölümünde mesela egzersiz fizyolojisi dersini biz orda 8 saatte ilk girişini veriyoruz. Genellikle o 8 saatte istenilen şey burada okulda öğrenciye anlattığımız 2 haftalık 3 haftalık konuyu içeriyor. Ha diyeceksiniz ki 3 hafta da kaç saat oluyor. Burada baktığınızda laboratuvarla birlikte 3 haftada 15 saat 7 saatlik bir fark var. Ama bu 8 saat aynı diyorsunuz ama 8 saat; 1 günden verdiğimizden o dersin 8 saatinde yoğun olarak egzersiz fizyolojisi anlatarak geçirmek ve öğrenciden bir başarı beklemek.

Öğrencilerden bir şeyler öğrenmesini beklemek hayalcilik. Dolayısıyla Gençlik sporun uygulamış olduğu bu yoğun programın öğrenme anlamında çok fazla etkili olacağını ben düşünmüyorum yani olduğunu da düşünmüyorum hatta”(K8).

4- Üniversiteler ve federasyonlardaki antrenör eğitiminin yeterliliği konusunda düşünceleriniz nelerdir sorusu Katılımcılara yöneltildiğinde; üniversitelerde çok fazla bölümün açılmasına rağmen 3-4 üniversite dışında bölümlerin fiziki ve öğretim elemanı açısından yetersiz olması, federasyonlarda branş eğitmenlerinin yetersizliği, federasyonların düzenlediği kursların yetersizliği, federasyonların özerk olmasına rağmen kontrolün G.S.G.M’nin elinde bulunması, mesleki kriterlerin belli olmaması, G.S.G.M ve federasyonlarca düzenlenen kursların üniversitelere nazaran yetersiz olmasına rağmen kanunlar önünde eşit sayılması, federasyonların kursları maddi kaynak ve faaliyet olarak görmeleri, hizmet içi eğitimin olmaması, branşa yönelik içeriğin olmaması, üniversitelerde branşlaşmanın daha erken olması gibi konulara vurgu yaptıkları görüldü.

“Şimdi bölüm olarak baktığımız zaman üniversiteler fakülteleşme aşamasına geçmekte bazı üniversiteler başvuru yaptı. Kabul edilmedi. Bazıları hiç daha beden eğitimi bölümü yokken fakülte şeyi verildi. Oysaki biz daha bölümlerin 3-4 üniversite dışında tam oturduğu kanaatinde değiliz. Çünkü birincisi öğretim üyesi açısından bir sıkıntı var. İkincisi yani beden eğitimi bölümleri birazda bir hani üniversitede en çok en rahat açılacak bölüm şeklinde görülmesi neredeyse şöyle bir hal haline gelmiş. Üniversite açılacaksa hani beden eğitimi bölümünün olması bir zorunlulukmuş gibi bir mecburiyetmiş gibi algılanıyor. Dolayısıyla hani birazda Türkiye’deki şey mantıkla kervan yolda düzülür mantığıyla biz bölümleri açalım ondan sonra beş sene, on sene, yirmi senede artık oturursa oturur mantığıyla bakıyor. Dolayısıyla ilk başta birinci bu şekillenme genel mantık baştan beri soru işaretleri ortaya çıkarıyor. Yine bazı bölümler dışında bazı üniversiteler dışında 60 tane 70 tane antrenörlük bölümüne öğrenci alıyorsunuz. Üniversitede öğrenci işi sizi buluyor. Ne çıkıyor ortaya bu kişilerin diyelim antrenörlük uygulaması yapacağı bir yerde yok, sadece teorik bilgi çerçevesinde bir şey yapıyor eğitim görüyor. Yani düşünün okulun tesisi yok antrenörlük bölümünüz var, beden eğitimi bölümünüz var. Hadi beden eğitimi bölümünü geçtik, antrenörlük bölümünü de açıyorsunuz, yani

spor yapacak alanınız yok. Örneğin yani bunlar tabi süreci içerisinde, kişilerin çok yeterli yetişmemesi konusunda bir sıkıntı yaşıyor. Bir diğer unsur, özellikle teknik yani bilgi açısından antrenörlük eğitime giren beden eğitimi bölümü hocalarının yeterli kapasitede olup olmaması da bir şey önemli soru işareti. Zaten mesela federasyonlarla ilgili bu antrenörlük derecelendirmede yaşanan şeylerden bir tanesi o hocaların antrenörlük belgesi yok, o branşla ilgili yardımcı antrenörlük belgesi dahi yok veya yardımcı antrenörlük belgesi var o derse giriyor mesela o ilgili branş dersine giriyor. Bunlar çok hoca açığına göre mesela diyelim üniversitede ders alıyor, şu hocaların dersi az oldu işte biraz daha ek ders ücreti alsın diye ne dersi verelim? Tenis dersi verelim. Adam hayatında hiç eline raket almamış tenis dersine giriyor. Dolayısıyla bunlar tabi çok olumsuz etkiliyor. Çok ciddi sorunlar var dolayısıyla bu öğrencinin yetişmesini de etkiliyor. Çok nitelikli yetiştiği kanaatinde değiliz bazı üniversitelerde özellikle”(K1)

“Şimdi üniversiteler bir şekilde hani kağıt üzerinde evet böyle bir şey uygulayalım federasyonlar üniversitelerle koordineli olarak çalışsın diye bir karar alınıyor. 16 günde bir işte bir kademe antrenörlüğünü çok rahatlıkla bitirebiliyorsunuz. E şimdi böyle olunca düşününki bir antrenörlük bölümünde 4 dönem ya da 2 dönem işte fizyoloji ve anatomi, kinesyoloji gibi dersleri alan öğrenci kendi bilgi birikimiyle birlikte kendi spor geçmişiyle birlikte bunu özümseyebiliyor. Ama düşününki diğer taraftan hayatında hiç sportif manada işin içinde olmayan bir insan bir şekilde 16 günde aynı kademeyi oda sahip olabiliyor. Bunu da yaparken üniversitelerden işte 8 saatlik 10 saatlik ya da 6 saatlik periyotlarla bu derslerin alınması sizin de malumunuz üzere kesinlikle verimden çok uzak oluyor. Bu tabi göz ardı etmemek gerekiyor bu yüzde. Böyle üniversitelerin bu prosedürü tamamlayan değil de burada program üreten teori geliştiren bu geliştirdiği teorileri pratikte federasyonlara uygulatan ve kontrol eden statüye getirilmesi gerekiyor. Çünkü SGM sizinde malumunuz özerkleşen federasyonlara eğitim konusunda serbest bıraktıktan sonra kendi zaten geri planda kaldı. Hoş daha önceden bu işi kendisi yürütüyordu bu da gene istenilen manada devam etmiyordu”(K2).

“Şimdi tabi ki ikisini karşılaştırdığınızda tabi üniversitenin kendi antrenörlük bölümü müfredatını tek başına karşılaştırırsanız hele uluslararasıyla

karşılaştırırsanız belki farklılıklar ortaya çıkabilir ama federasyonla karşılaştırdığınızda tabi ki üniversitelerdeki antrenörlük eğitim çok ilerde. Antrenörlük eğitim programı çok çok ileride. Yetersizlik federasyonlarda gözükiyor onunda gerekçesi işte federasyonlarda özellikle son dönemlerde bir gelir kaynağı elde etmek amaçlı sıklıkla antrenörlük kursları düzenleniyor. Ben birçok federasyonda biliyorum ki nerdeyse sporcu sayısı kadar artık antrenör sertifikasına sahip bir çok insan var. Yani buda amacından uzaklaştığını gösteriyor. Ama ikisini mukayese edersek tabi ki üniversitelerde verilen antrenörlük eğitimi şeyin çok çok ötesinde.”(K3).

“Evet, şimdi tabi bu özerklik yasası doğrultusunda federasyonlara kendi antrenörlük kurslarını açma yetkisi verdiler ama SGM üst kurulu olarak da eğitim dairesi başkanlığı o kursların sorumlusu yani denetçisi eğitim dairesinde izin almadan o kursları açmıyorlar, belirliyorlar ama yinede kendileri belirliyorlar. Teknik konulardaki ders verecek hocalarını kendileri belirliyorlar, diğer teorik derslerin hocalarını üniversitelerden belirleyerek bu kursları yapıyorlar. Şimdi bu kurslarda sıkıntı şurada başlıyor yani ders veren hoca tatmin olmuyor belki ders alan insanlar kısa süre içerisinde işte efendim bir böyle apar topar bu diplomaları almakla boşluk dolduruyorlar ama ders veren hoca ve süre açısından da dersin verimliliği açısından da bir sıkıntı ortaya çıkıyor. Yani 1 haftalık kurs düşünebiliyor musunuz bir hoca derse giriyor, 6 - 7 saat ders anlatıyor arkasından hemen sınavı yapmak durumunda kalıyor efendim ve dolayısıyla da 100 kişi 120 kişi 150 kişinin olduğu kursları olduğunu düşün. Dar bir alan içerisinde sıkış sıkış böyle sağlıklı olmayan bir ortamda ders sağlıklı olmayan bir şekilde bir sınav ortamı yaşanarak bu diplomalar verilmeye çalışıyor. Bu da bir sıkıntı yaratıyor. Üniversitelerde 4 yıl eğitim verilerek bir antrenörlük diploması veriliyor. İçerik uluslar arası düzeyde düzenleniyor güncelleniyor. Şimdi oradan diploma alanla 4 yıl eğitim yaparak diploma alan insanların baktığınız zaman SGM kanunları önünde eşit olduğunu görüyorsunuz. Yani antrenörlüğe atanması noktasında belki de hiçbir eğitim görmeden teorikten yetişmiş bir kişinin bir haftalık kursla almış olduğu diploma 4 yıl eğitim yapmış bir üniversiteden mezun antrenör adayının önüne geçebiliyor. Biliyorsunuz bu işler çok da kriteri belli olan işler değil. Birazda işin şey yönünü düşünersek, böyle torpil yönünü düşünersek Türkiye deki maalesef ülkemizin gerçeği

bu işlerde var. Bu adamın çok kaliteli bir üniversite mezunu bir antrenörün önüne geçtiğini o diplomayla görebiliyorsunuz. Bunlar bir adaletsizlik ve hukuksuzluk yaratıyor. Haksızlık yaratıyor. Yani insan haklarına aykırı bir durum yaratıyor. İnsanların bu ülkede görmüş oldukları eğitimin vermiş oldukları hizmetin karşılığını görmeleri gerekiyor. Şimdi bu insanların muhakkak bu alanların içerisinde teorikten yetişmiş insanların hizmet görmesi muhakkak kaçınılmaz ama bu işin hukuki olarak kriterlerinin belirlenerek herkesin gerçekten ihtiyaç duyulan ve layık olduğu diploma derecesi doğrultusunda istihdam edilmesi önemli. Öbür türlü üniversiteden mezun olmuş insanlara haksızlık yapılmış olunuyor”(K4)

“Üniversitelerdeki antrenörlerin yeterli olmadığını düşünüyorum. Çünkü ben yaklaşık 40 branşta yani üniversite sporları federasyonu asbaşkanı olarak 40 branşta faaliyet gösteriyorum. Üniversitelerde en az 40 branşta 100’e yakın her branşta 100’e yakın antrenörle beraber oluyorum. Bunların yeterliliği çok da fazla iyi sayılmaz. Bu konuda ancak kulüpler düzeyinde üst düzeyde antrenörler zaman zaman görülmüyor. Bunlar da bir elin parmaklarını geçmiyor. Dolayısıyla bu konuda da yeterli olduğumuz söylenemez.”(K5)

“Federasyonlarda antrenör eğitimiyle ilgili herhangi bir şey yapıldığını düşünmüyorum. Federasyonlar ellerindeki bütçeleriyle yarılımlarını organizasyonlarını vesaireyi düşünmekten o federasyonda görevli, mesela şu anda atletizm kökenli biri olarak nailim oranda oraya bölge antrenörleri var. Atletizm antrenörleri, federasyona bölge antrenörleriyle ne kadar ilgilenir, bölge antrenörlerinin güncel antrenman yaklaşımlarını takipleriyle ne kadar ilgilenir. Bunları ne zaman kendi içerisinde hizmet içi eğitime alır. Onlara ne öğretir eksiklerini nasıl gösterir. Ya da onlar tecrübelensin diye ne zaman alır yurtdışına götürür seminerlere, kongrelere, panellere katılmalarını sağlar. Ya da problem olduğunda antrenmanla ilgili ne zaman onlara ulaşacağı bir bilgi kaynağı bir ortama ulaştırır geliştirir. Hiçbir şey yok, olduğunu da sanmıyorum dolayısıyla da federasyonların antrenör eğitimiyle ilgili sadece yine SGM’nin işte eğer özerk federasyonsa kendisi SGM’nin diğer özerk bir federasyon değilse, eğitim dairesi aracılığıyla bana antrenör lazım, antrenör yetiştireceğim talep var kurs açın diyip, yine sonunda bizi çağırarak açtığı kurslar var. Federasyonu o anlamda geç.

Üniversitelere gelince üniversitelerin bu işte bireysel çalıştığını düşünüyorum. Yani en son istatistiklerle şu anda antrenörlüğün değil öğretmenliğin istatistiğine bak bir üniversite bir beden eğitimi bölümü yılda 600 tane mezun verebiliyor. 600 adam alıyor 600 mezun veriyor. KPSS bilmem ne sınavıyla atanmak zorundasın. Yılda 40 bin öğretmenin bu yıl en fazla mesela 800'ü mü 1200'ü mü beden eğitimi öğretmeni olacakmış. Sadece bir okuldan 600 öğrenci mezun ediyorsun 70'den fazla okul var antrenörlük bölümünden mezun olan adam sayısını rakamsal olarak önüne koy, elinde KPSS notu olup atanmayı bekleyen ve KPSS notu 80'in üzerinde 20 binden fazla beden eğitimi öğretmeni var ve yılda 600 tane 800 tane atıyorsun. Her yılda 4 bin tane 5 bin tanede mezun veriyorsun. Bunların arasında antrenörlük eğitimini almış diplomasını almış, üniversitede sen en kaliteli eğitimi de versen adamın iş istihdamıyla ilgili önünde böyle bir çıkmaz varsa yapacak hiçbir şey yok. Biraz önce yapmış olduğum bir analiz bir başka bir konu için insanların tatminleriyle hastaneyle ilgili, sağlıkla ilgili almış oldukları tatminleriyle ilgili bir analiz. Ama ek bilgi var orada, aşağı yukarı 500 kişiden hasta işlerinden tatmin misiniz değil misiniz diye sorulmuş. Genel bilgiler içerisinde bu adamların ekonomik gelir düzeyleri, okudukları okullar, mezun oldukları okullar, seviyelerde belli. Ekonomik gelir düzeyi itibarıyla en az para kazanan gurup üniversite mezunları. En çok para kazanan gurup ilkokul mezunları görünüyor. Bu data ortada yanl"(K6).

"Türkiye'de sporun gelişmesi için önce eğitimcilerin çok iyi yetiştirilmesi gerekir. Eğiticilerin yetiştirilmesi içinde BESYO'ların antrenörlük bölümlerinin çok iyi eğitim kadrosuna sahip olması gerekir. Türkiye de fazla bölüm açılması Türk sporu açısından bir gelişme olarak görülmekteyse de aslında bu açılan bölümlere yetecek seviyede öğretim elemanlarının kaliteli hizmet verecek elemanların bulunması şarttır. Türkiye de iyi eğitim veren sistem oluşturulmadan Türk sporunun gelişmesi mümkün değildir. Türkiye deki antrenörlük bölümü bazı üniversitelerde oturmuş durumda bazı üniversitelerde fakat halen Türkiye'nin onlarca üniversitesinde antrenörlük bölümü bulunmakta bunların kendi bünyesinde 3 tane öğretim üyesine sahip olmadığını maalesef görmekteyiz. Öncelikle antrenörlük eğitimi verilen bölümlerin öğretim elemanlarının kaliteli yetişmiş ve Türk sporuna hizmet edecek nitelikte olması gerekmektedir. Önce nitelikleri geliştirip sonra niceliği bakmamız gerekiyor"(K7)

“Şimdi bütün federasyonlara baktığımızda antrenör eğitim koordinasyonu SGM eğitim dairesinden yapılıyor. Baktığımızda her kademenin ders programı ders içerikleri aynı. Bir futbolda bir basketbol antrenör kursunda da aynı ders içerikleri aynı program takip ediliyor. Özel alanlar hariç bir güreşinde aynı. Fakat bence o sporun özelliklerine göre o sporun ihtiyaçlarına göre ders programlarının içeriklerinin daha farklı düzenlenmesi gerekiyor. İşte anlatılacak bazı konular güreşte daha ağırlıkla anlatılması gerekirken belki bazı konular özellikle kassal kasılmalarla ilgili, kuvvetle ilgili, kuvvette devamlılıkla ilgili konuların güreşte biraz daha ağırlıkla üzerinde durulması gerekirken, basketbolda belki daha farklı konulara işte çevikliğe, koordinasyona daha fazla önem verilmeli gibi bir sınıflandırma yapılabilir. Üniversitelere gelince, üniversitelerde biraz daha farklı bu olay. Çünkü 4 sene boyunca bu dersleri çok detaylı olarak alıyor öğrenciler. Ama tabi burada da önemli olan öğrencinin en büyük sıkıntı burada üniversitede branşlaşma 3. Sınıfta başlıyor. Yani ilk iki sene genel eğitim oluyor. Üniversitede bunu öğrenci 1. Sınıfa geldiğinde branşlaşma başlarsa yani basketbol branşını 1. Sınıfta geçse güreşi 1 sınıfta geçse ona göre seçmeli derslerin sayısı derslerin içerikleri de farklı olan dersler konulsa öğrenci ona göre donanımını sağlayacak dersler olsa daha sağlıklı olur gibi geliyor bana”(K8).

5-Türkiye’de antrenör eğitiminde ilkesel ve yapısal yaklaşımları değerlendirir misiniz sorusu Katılımcılara yöneltildiğinde; ilkesel açıdan ciddi bir eğitim süreci gerekliliği, mesleki etik açısından soru işaretlerinin varlığı, ciddiyetten uzak eğitimlerin verilmesi, yapısal anlamda belirsizliklerin olduğu, eğitmenlerin kurslara maddi açıdan yaklaşımları, Türk Sporunda etik olmayışı, prosedür yerini bulsun anlayışının varlığı, spor teşkilatının bozuk ve birbirinden kopuk bir yapıya sahip olması, olimpiyatlardaki başarısızlığın problemlerin göstergesi olduğu, üniversitelerin kontrolü ele alması gerekliliği, federasyon seçimlerinin siyasi nitelikte olması, ilkesel bir yaklaşımın olmaması, yasal kriterlerin belirlenmesi, kurumların bir araya gelmesi gerekliliği, yapısal yaklaşımların olmaması, spor şurasında alınan kararların uygulamaya geçirilmemesi, Milli Olimpiyat Komitesinin yetersizliği gibi konulara üzerinde duran katılımcılar görüşlerini şu şekilde ifade etmektedirler:

“Evet bu tabi mesleki etik açısından da bir soru işareti. Birincisi hoca bu kurslara geldiği zaman ilke olarak sanki herkesin geçmesi gerekiyormuş gibi bir şey var tavır var. Yani federasyonların bazı federasyonların bu tavrı eğitimcilere de yansıyor. Sanki biz geldik işte bir saat dilimi var bu saat dilimini iyi kötü dolduracağız, bu saat dilimi dolacak ve ondan sonra biz belgemizi alacağız. Bir kere şöyle bakıyor kişi, ben zaten bu sporu yıllardır yapıyorum veya ben zaten yıllardır bilmem ne derecesinde antrenörlük yapıyorum bu hoca zaten bu branştan ne anlar? Diyelim işte sosyoloji dersine gelmiş, psikoloji dersine gelmiş, yönetim dersine gelmiş, ben zaten bunu biliyorum yaklaşımı içersinde. Bazen hocalar bu işi bir angarya gibi görüyor. Yani sporun ülkemizde gelişmesinde gelişme sağlamsında en önemli unsur biliyorsunuz antrenör. Gerek sporcu için gerekse sportif başarının sağlanmasında Türk Sporunun çekirdek bir hücresini kapsıyor. Burada ilk düğme gibi düşünelim bunu. İlk düğmeyi yanlış iliklersek daha sonra ilikleyeceğimiz bütün düğmeler yanlış olacaktır. O yüzden bizde antrenör yetiştirme konusuna çok ciddi bakılmıyor, çok ciddi olarak eğilinmiyor, yani üstünkörü bir işmiş gibi değerlendiriliyor. İşte girelim 3 saat der anlatıp, ders ücreti paramızı alalım. İşte o kursiyer de girmiş o saati doldurmuş olsun. Belgesini almak için o prosedürü, sanki prosedürmüş gibi yerine getirmiş olsun. Federasyonlar da işte biz şu kadar belge dağıttık, faaliyet yaptık, işte branşı geliştiriyoruz imajı çizsin. Dolayısıyla bütün şey burada düğümleniyor. İşte bu da ilkesel açıdan baktığımız zaman çok doğru bir eğitim süreci çok ciddi bir antrenör yetiştirme sürecine ihtiyacımız olduğunu ortaya çıkarıyor. Yapısal anlamda tabi bu birbiriyle şey olarak devam ediyor. Birincisi kurs yapılacağı zaman nerde yapılacağı, hangi saatte yapılacağı gibi bir şey yok bir plan yok. Çünkü ilk başta federasyonlar bunu planlıyor. İşte şu ilde açacağız. İşte diyelim bu ilde diyelim şu x branşın bilmem kaçınıcı derece antrenörlük şeyi açılacak. Bu il ona müsait mi? Tesisleri müsait mi? Okulun kullanılacak yerleri müsait mi? Hocaların zaman dilimi müsait mi? Çünkü diyor ki şu tarihler arasında yapacağız. Hocanın kaç saati var? Hangi saatte tam girecek tam net yapacak? Bunlar yapısal olarak şey değil hani ciddiyet içerisinde yapılmıyor, işletilmiyor. Geliyorsunuz, o saatin yeri değişiyor 4 saat sonra gelin deniyor. Öğrenci geliyor, kursiyer geliyor 2 saat bekliyor ders olmuyor. Daha sonra devam edelim deniyor. Yapısal olarak yine iyi planlama yapılmıyor. Nasıl yapılmıyor? Diyelim ki toplamda 40 saatlik bir kurs

süreci. Bunu siz 2 günde dolduruyorsunuz mesela, 3 güne dolduruyorsunuz. 3 günde diyorsunuz hepsi şey olacak. Arka arkaya ders, arka arkaya ders. Yani şimdi düşünebiliyor musunuz siz giriyorsunuz derse 3 saat 4 saat olması gereken derse 2 saatte anlatıp çıkıyorsunuz, sizin peşinize başka birisi giriyor. Diyelim 3 farklı ders 4 farklı ders peş peşe kursiyer işliyor. Peşine öğle tatili veriyorsunuz 1 saat 1,5 saat. Peşine bir 4 dersi, bir 3 dersi, bir 2 dersi daha işliyor. Yani bunlar yapısal yani bunun her birinin belli bir güne yayılması falan bu şekilde bir şey yok, planlama yok. İşte biz verdik yapalım, bitirelim. Kursiyeri de fazla işinden gücünden geç kalmasın, hoca da fazla işinden gücünden geç kalmasın, federasyon görevlileri de fazla işinden gücünden geç kalmasın hemen biran önce yapıp bitirelim şeyi var. Dolayısıyla sağlıklı yapısal bir sistemi yok. Bunların kurallara ve kaidelere bağlanması lazım. Ve bir şekilde Futbol Federasyonu daha hani hukuki yapısına girmeyelim, tipik kendine has yapısıyla özerk federasyonların diğer federasyonlar belli başlı büyük federasyonlar bunu biraz daha ciddiyetle merkezi sınav şeklinde. Onlarda da bir takım sorunlar çıkıyor ama sorun her zaman çıkar. Yalnız bu işe ciddiyetle bakılması ve planlama yapılırken hangi saat hangi ders olacak? Kaç saat arayla ara verilmesi lazım? Kaç güne yayılması lazım? Bunların net bir şekilde planlanması ve programlara uyulması gerekiyor. Bu yapısal düzenin yapılması çok kaçınılmaz görüyorum”(K1).

“Şimdi Türkiye’de antrenörlük eğitimiyle alakalı bir ilkemiz olmadığından bir yaklaşım geliştiremiyoruz tabi. Niye. Şimdi etik Türkiye’deki çoğu kurumlarda etik hadisesi yerleşmediği gibi sporda da bir etik yerleşmedi. Malumunuz etik yerleşmediği zaman böyle belli ilkeler böyle kağıt üzerinde nasıl delinebilir ya da bunu biz kağıt üstünde bu yazıyor ama biz bunu nasıl uyguluyoruz kısmından bakılıyor. Yani belli böyle doktrin kabilinde bazı şeyler yazılıp buna inanmış ve bu ehil noktaya hâkim insanlar bir yerlerde oturmadığından böyle istenilen verimleri maalesef spora yansıtamıyoruz. Bu yüzden federasyonlarında bu antrenörlük eğitiminde farklı şeyler uygulamasında eğitim programları uygulamasından dolayı böyle temel teorik dersleri oda hani prosedür yerini bulsun diye uyguladıklarından yani bu konuda böyle pek böyle ilkelerin Türkiye’deki antrenörlük eğitiminin bir ilkesi olduğunu ben zannetmiyorum, göremedim yani. Aslında ilk soruyla bu soru bağlantılı kısa olarak böyle cevap verecek olursak şimdi Türkiye’deki spor teşkilatlanmasının yapısı

bozulmuş yani bir yapı yok, birbirinden kopuk hani. Düşünün ki aynı ülke içinde hizmet vereceksiniz ama birbirinize böyle karşıdan adavetle düşmanca bakacaksınız. Herkes kendi kafasına göre benim işime bu karışamaz şu karışamaz. Tamam karışamaz ama demek ki bir şeyler yanlış gidiyor. Bu yanlışlığın sağlanması nedir. Biz bir spor teşkilatının yapmış olduğu işte başarılı ya da başarısız olduğunun sağlaması nedir? Bunun göstergesi olimpiyatlardır. Şimdi bakın ki G.S.G.M. 'lüğünün federasyonlara muktedir olmadığı en büyük ölçeği şu ki en son olimpiyatlar. Bundan öncekilerde yani bunu kıyaslayacak olursanız bu yeni bir gelişmiş bir şey değil. Bu senelerin getirdiği bir keşmekeşlik. E üniversiteler olaya dahil olmak istiyor tabi arada uçurum var yani düşününki üstte bilimsel bir çalışma yapan ve sporun içinden gelen insanları hazmedemeyen altta bir gurup var ama alttaki gurup bu işin mutfağında. Yani bu işi uygulayan kısım. Üstteki de fikir ve ideolojik kısmını oluşturuyor. Yani önemli teoriler gelişse de bu aşağıya uygulanamıyor. Bunun en büyük temellerinde bu federasyon başkanlığı seçimleri. Gerçi atamalarda bundan önce yapılanlarda da, biz bunu siyasilerin olaya karıştığını gerçi şu anda pek farklı bir sistem gözüküyor o yüzden bu sistemin böyle değişerek Türkiye'deki bu spor etiğinin hayata geçirilmesi tekrardan bir spor politikası oluşturulup üniversitelerin bu işte kontrol mekanizmasının içinde kontrol edici görevini yüklenmesi ve işin içine sokulması gerekiyor”(K2).

“İşte federasyon üniversite bir çok yerde örneğin bizim üniversitemizde federasyon üniversite işbirliği yaparak bu programları özellikle federasyonların yürütmüş olduğu bu antrenörlük eğitimi programlarının ya da kurslarının işte üniversitelerdeki hocalardan takviye edilerek verilmesi amaçlanıyor. Aslında doğru bir amaç yani eğiticilerinin birçoğu bu federasyonlarda özellikle teoriye yönelik birçoğu hep üniversite hocalarından destek alınıyor. Güzel bir yaklaşım ancak dediğim gibi gerek kurslardaki derslerin içeriği gerekse ders saatinin yetersiz oluşu amaca uygun bir müfredat ya da uygulama olduğu olmadığını daha doğrusu gösteriyor doğrusu. Yani örnek veriyim spor yönetimi ve organizasyonu bugün açılan bütün kurslarda özellikle 1. Kademe kurslarda zorunlu bir ders yani federasyonların müfredatında bu ders var. Bu ders antrenörlük eğitiminde üniversiteden bahsediyorum, antrenörlük eğitiminde yöneticilikte işte beden eğitimi öğretmenliğinde de var ancak buradaki farklılık şu, bunda bizde haftada 3 saat ve 15

hafta yani 45 saatlik bir ders. Kursa gidiyorsunuz 2 saate düşüyor. Yani sizin o 45 saatte anlattığınız içeriği 2 saatte anlatmanız isteniyor. Dolayısıyla onda da çok verimli geçmiyor açık söylemek gerekirse”(K3).

“Antrenör eğitiminde dediğim gibi çok da ilkesel bir yaklaşım yok şu anda yani çok farklı kafalardan farklı şeylerin çıktığını görmek mümkün. Üniversitelerin antrenörlük eğitimi bölümleri bu işle ilgili bir mücadelenin içerisinde. Bir mücadele veriyoruz ama SGM noktasına gittiğimiz zaman o noktadan o pencereden baktığımız zaman çok da bu antrenör eğitimiyle ilgili çok da ciddi emeklerin sarf edilmediğini görmek mümkün. Çünkü yine konunun başında da söylediğim gibi bu işte Avrupa birliği uyum yasaları doğrultusunda antrenör eğitimindeki birlikteliği uluslar arası paralelliği oluşturmak ve sağlamak zorunluluğumuz var bunun için üniversitedeki hocalar bu işin içerisindeki bilim adamları efendim kulüpler SGM aynı şeyleri düşünmek mecburiyetinde. Yani ben uluslar arası üniversitede bir kurumun bölüm başkanı olarak üniversitedeki birlikteliği sağlamaya çalışırken veyahut da uluslar arası birlikteliği sağlamaya çalışırken SGM 3 günlük 5 günlük kurslarla yetinelim, bu bize yeter, o pencereden olayı değerlendirirse yani bu işin ilkeselliğinden bahsetmek mümkün değil. Yani herkesin aynı şeyi düşünmesi herkesin aynı noktada çaba göstermesi ve uluslar arası bir standardın kazandırılması kriterlerinin, yasal kriterlerinin belirlenmesi lazım. Ancak yine söylüyorum kaliteli sporcular yetenekler iyi eğitilmiş antrenörler vasıtasıyla bulunur ve yetiştirilirler. Yani ülke sporunun kalkınması iyi eğitimcilerle olur iyi antrenörlerle olur. Başka bunun izah tarzı olamaz”(K4).

“Antrenörlük ilkeleri açısından şimdi bu kadar antrenör eğitiminin çok başlılığından düzensizliğinden söz etmişken ilkesinden bahsetmek çok da doğru değil gibi görünüyor. Ama sistem içerisinde antrenörlerin kademelere ayrılması bu kademelerden birbirine geçişlerin olması burada da bir düzenin olması düşünülebilir. Ancak ben bu konuda hiç olumlu bir görüş bildiremeyeceğim. Ancak yapılamaz mı, yapılır. Çünkü Türkiye de sporun mademki bir bakanlığı var mademki bir YÖK var birkaç kuruluş var. Bunları bir araya getirmek hiç de sor olmasa gerektir. Yeter ki bu işin başında olanlar hem ilkesel olarak hem kavramsal olarak bir araya gelsinler. Ancak şöyle de bir şey var, antrenörlük düzeyleri genelde üst

düzeyde olan antrenörlerin alt düzeyde olan antrenörlere bakış açıları veya alt düzeydeki antrenörlerin üst düzeydeki antrenörlere bakış açısında olumlu değişiklikler yapabilmek için bir araya gelmeleri gerekir. Böyle bir birliktelik şimdiye kadar görülmedi. Hemen hemen Türkiye deki gelişmiş federasyonlar diyelim veya kendini ispat etmiş federasyonlar diyelim, bunların içerisinde futbol federasyonu, basketbol, voleybol, güreş işte belki daha sayamayacağımız uluslar arası alanda başarı kazanmış federasyonların bile başarıları şu anda tesadüflerle belirlenebiliyor. Onun için antrenörlüğün yaklaşımı da bence çok ilkesel olarak da doğru değil”(K5).

“Biraz önce saydıklarımın hepsini birleştir burada sana ilkeyi de yapıyı da nasıl olması gerektiğini söyler kardeş. Eğer ilkeli bir iş yapacaksan antrenörlük mesleğinin doktorluk mesleği kadar önemli olduğunu önce kendine sonra kurumuna sonra da bulunduğun topluma anlatmak zorundasın. Eğer ilkeli çalışacaksan. Bugün piyasada kullanılan bir ilaç, üç gün sonra uzun vade çalışmaları ortaya çıkınca piyasadadan kaldırılıyor. Eğer sen o ilacı hala bu işten para kazanıyorum, nasıl olsa bu ilacı da kullananlar var diye piyasada tutuyorsan, insanları dolaylı yoldan öldürüyorsan kalkıp da sağlıkla ilgili ilkelerim var diyemezsin. Bugün kullanılan bir antrenman yaklaşımı yarın ortadan kalkıyor. İnsan metabolizmasıyla ilgili yeni bir şey buluyorsun antrenmanın bütün yaklaşımı değişiyor, bütün uygulaması değişiyor. Şimdi bu şartlarda sürekli kendini güncellemeyen ama güncellenmesi gereken insan bedeniyle ilgili bir meslekte alt yapıyı ona uygun oluşturmazsan hangi ilkeden bahsedeceksin. Yani yetiştirilmeyle ilgili ilkeler kendi içerisinde alt başlıkları da içerir. Ben bir antrenör yetiştirmek için kalkıp bugün herhangi bir biomotor özelliğinin geliştirilme yöntemlerinden işte kuvvetle ilgili hala gidip terleyeceksin kalıp kalıp malzeme giyeceksin sucuk gibi ısınacaksın sonra spor yapacaksın diyorsam baştan verdiğim eğitimle kendime de zarar veriyorum ona da insanları soğutmaya başladım. Ne terlemesi. Dimi yani günceli takip edebildiğim sürece ilkelerinden bahsedebilirsin. Ama üniversitelerin bu konuda sorumlulukları var ama standart her yıl hiçbir şey yapamazsan toplan, problemleri ortaya koy, çözüm önerileri yalandan birkaç parça konulsun arkasından kaç yılda bir yapılıyor şura, spor bilimcileri şurası mı ne şurasıysa. Uzun süredir yapılıyor. Bu şura hep kararlar alır. Bu şura hep problemleri ortaya koyar, bu şura hep çözüm önerilerinde bulunur.

Şurayı takan kim, şuranın raporlarını alıp ta ya şuradan yola çıkarak hadi şunu değiştirelim diyen kim ya da şurada bu işi yapmanız gerekiyor diyen insanların yetkileri, vasıfları, uzmanlık alanları nedir. Bugün kendine göre alıyorsun yarın başkasına göre alıyorsun.

Yazık Milli olimpiyat komitesi bu işin en başında en çok paraya sahip olan kuruluş olduğunu düşünüyorum ben. 20 – 25 yıldır aynı insanlar toplantı başına ücret alarak ülkeyi milli olimpiyat komitesi adı altında güya 4 yılda bir bir sunuyla bir şeye hazırlamaya çalışırlar. Ama ne bir yetenek seçimi modeline ne bir üniversitenin spor eğitimiyle ilgili bir projesine hiçbir yere herhangi bir destek verdiklerini görmedim. İnanılmaz da bütçeleri olduğunu biliyor. Hangi ilke hangi gelişim düzeyi”(K6).

“En zor soru. Ben Türkiye antrenörlük eğitiminde ilke olduğuna inanmayanlardan biriyim. Çünkü 4 yıl boyunca üniversitelerde antrenörlük bölümünden almış olduğunuz diplomayla 10 günlük 15 günlük federasyonların açmış olduğu kurslardan alınan diplomaların eşdeğer olduğu bir yerde ilke olmaz. Bu antrenörlük eğitimlerini de biraz tenkit etmek istiyorum. Özerk federasyonlar kurulduktan sonra SGM denetleme şansı azaldı. Önceden hiç olmazsa 3 5 hafta gibi bir SGM de eğitim veriliyordu ve bu eğitiminde bir programı vardı, programı yapan kişilerin içinde spor eğitimi spor kültürü almış kişiler bulunduğundan dolayı yapılan eğitimin şimdiye göre kaliteli olduğunu savunanlardan biriyim. Fakat şimdi federasyonların kurlarının ahabap çavuş ilişkisiyle kurulduğundan dolayı eğitim kurulunun teknik kurulun eğitim verenleri denetleyip onların eline bir program verdikleri düşüncesinde değilim. Birçok yerde yapılan eğitimlerde asistanlar derse gitmekte ve asistanların elinde program bulunmamakta. Diyelim ki Ankara da bir antrenörlük kursu açıldı. A federasyonu Bursa'dan kendi federasyonuna yakın bir eğitici getirebilmekte. Ankara da onlarca profesörün doçentin bulunduğu yardımcı doçentin bulunduğu veya alanında uzmanlaşmış uygulama alanında akademik kariyeri olmasa bile milli takımlar baş antrenörlüğüne yükselmiş insanların bulunduğu bir ortamda ders verilmekte üniversitelerle kopuk çalışılmakta ama Bursa'dan Konya'dan getirilen bir asistan veya o konuda uzman olduğunu federasyon tarafından bildirilen kişiler ders vermekte. Bu da antrenör ilkesine göre

yanlış bir düşüncedir. Bana göre antrenör eğitimi yapılan en büyük yanlışlardan birisidir. Ve üniversitelerle federasyonlar kopuk çalışmakta ondan sonra da başarı beklenmekte. Eğitemeyen eğitemez. Önce o eğitim veren kişilerin kendilerinin eğitilmesi gerekir düşüncesindeyim”(K7).

“Yani şu anda Türkiye’deki antrenör eğitimi yapısına baktığımızda kesinlikle ve kesinlikle şöyle söyleyim, ilke olarak bakalım, ilke olarak benim gözlemlediğim şu: çok fazla antrenör ürettiyoruz. Bir gerçek şudur, sayı arttıkça kalite düşer. Yani ilke olarak bir, bir kere miktarsaldan çok kaliteye daha çok önem vermek zorundayız. Az sayıda olsun ama kaliteli antrenörlerimiz olsun. Sonra kademelere bakıyorsunuz, çok çabuk kademe atlattırılıyor. Yani bakıyorsunuz 5. Kademe en üst kademe teknik direktörlük dediğiniz kademe 1 branşta ülkede 2 elin parmakları kadar olması gerekirken onun sayısı bile ihtiyacın çok çok üzerinde olabiliyor. Yani bu artık biraz politik sebeplerle işte insanların daha fazla terfi ettirerek onlardan gönül alma menfaat kazanma gibi yollara gitmiş artık. Bu gün baktığımızda 1 antrenör kursunda normalde sağlıklı bir eğitimin yapılacağı bir kursta normalde 20 30 kişi olması gerekirken 80 kişiyle kurs yapıyoruz, niye? Bunun sonucunda hiç kalıcı olmuyor hemen herkes mezun olup gidiyor ve bir branşta bir kursta 80 tane yeni antrenörümüz olmuş oluyor. Bu antrenörlerin kalitesini kurslara seçilirken bu antrenörler herhangi bir elemenden geçiyor mu? Bunlar hep tartışılacak ve sonunda ve başında soru işaretleri olan konular”(K8).

6-Türkiye’de antrenör eğitiminin problemlerinin çözümü konusunda düşünceleri sorulduğunda; G.S.G.M. ve federasyonların antrenör eğitim kurslarının bir faaliyetten çok misyon olarak görülmesi gerekliliği, kursların bir plan ve programa net olarak bağlanması gerekliliği, G.S.G.M. - Federasyonlar ve Üniversitelerin ortak hareket edebilmesi gerekliliği, ciddi bir spor politikasına sahip olma, üniversitelerin etkinleştirilmesi, kontrol mekanizması oluşturulması, sosyolojik açıdan uyumlu programların oluşturulması, tesisleşmeye önem verilmesi, spora aktarılan paranın denetlenmesi, Milli Eğitimin yapıya dahil olması, pratik bilgiye sahip antrenörlerin teorik yönlerinin güçlendirilmesi, üniversite müfredatlarının uluslar arası standartlara en üst düzeyde adapte olması, eğitmen kalitesinin önemi, çok başlılıktan kurtulmak gerektiği , sporun kendi başına bir üniversiteye sahip

olması, uzman kişilerin işin başında olması, iç çekişmelere son verilmesi gerekliliği, yönetmelik ve talimatlar baştan değişmesi gerektiği, eğitimin uzun bir süreçte yayılması gibi konulara vurgu yaptıkları görülen katılımcılar düşüncelerini şu şekilde ifade ettiler:

Katılımcı “1”

“Evet. Birinci şuna bakmak lazım. Birincisi samimiyet. Yani bir işi yapmadaki niyetiniz, için yaptığınız, bir diğeri o işe vermiş olduğunuz önem. Önce bunların kurumların yöneticilerinde gerek SGM gerek federasyonlar gerekse eğitimcilerin antrenörlük eğitim programlarında derse giren eğitimcilerin bu iki şeye dikkat etmesi gerekiyor. Bu işe önem vermesi ve bu işte samimi olması. Yani bunu bir işte 1 saat 2 saatlik ücret alacağı bir aktivite etkinlik olarak görmemesi, mesleğinin önemli bir parça olduğunu sporun topluma yaygınlaşmasında gelişmesinde önemli bir etken olarak görülmesi gerektiği, federasyonlarda bunu bir faaliyet değil federasyonun temel bir görevi olduğunu misyonu olduğunu ve bunu ciddi yapması gerektiğini aynı şekilde SGM içinde bu geçerli. Önce bu şeyin bu psikolojik ortamın sağlanması gerekiyor. İnsanların bu işe samimiyet ve önem arz etmesi gerekiyor. Bir diğeri bu işlerin bir plana ve programa net bir şekilde bağlanması gerekiyor. İşte hangi kaç saat yapılacak, kaç gün arayla yapılacak nasıl yapılacak. Bir diğer unsur, bir kursu niye yaparsınız. Bir şeyi öğretmek için yaparsınız. O öğretmiş olduğunuz şeyi nasıl tespit edersin, bir takım ölçme metotları ile tespit edersin. Bunda bizim en çok kullandığımız şey nedir, sınavlardır. Sınavların ciddi şekilde yapılması gerekiyor. Kurs sonunda bazı branşlarda o şekilde yapılıyor, ama bazılarında çoğunda yapılmıyor. Kurs sonunda derse giren bütün hocalar işte diyelim herkes 5 soru 6 soru neyse artık onu bir şeyinin yapılması gerek, hazırlayıp bu soru havuzunda federasyon ilgili eğitim kurulu görevlilerinin işte belli bir soru 20 sorudan 40 sorudan girilen derslerle ilgilidir veya dersler ikiye bölünebilir. Teknik ve diğer hani teorik dersler açısından bunların şeyinin yapılması gerekiyor. Soruların bu şekilde merkezi sınav gibi hazırlanması ve bu şekilde yani hocaların kendisi çünkü hoca ders anlatıyor ve peşine hemen sınav yapıyor, genelde işleyiş bu şekilde. Ders yapıyorsunuz diyelim 3 saat dersiniz var çoğunlukla 3 saatte işlemiyorsunuz. 1,5 saat 2 saat ders işliyorsunuz, 10 dakika ara veriyorsunuz. 10 dakika sonra sınav

yapıyorsunuz bunun bu şekilde olmaması gerekiyor. Bu merkezi bir sınav hiç olmadı yapılan yerde. Kursla ilgili bir merkezi şeye oturtması gerekiyor. Bu hem kursiyer kursa katılanlar açısından kursiyerler açısından da bu işin ciddi olduğunun atmosferinde olması da eğitimci açısından da federasyon açısından ve SGM açısından bir ciddi atmosferin doğmasına sebep verecek bir temel şey bu. Bir diğeri kurs başlamadan önce hangi dersin müfredatının ne olduğu, hangi konu başlıklarının anlatılması gerektiği eğitimcilere kurstan en az bir hafta önce iletilmesi gerekiyor. Çünkü hocada ona göre hazırlık yapması, o konu başlıklarına göre hazırlık yapması, ona güncel şeyleri eklemesi, branşa yönelik özellikleri eklemesi gerekiyor. Bizde öyle değil, geliyor ne zaman iş yarın kurs var gelin bunlar için bu şekilde bir şeye ciddiyete oturması gerekiyor. Bir de bu 3 kurumun federasyon SGM ve üniversitelerin ortak hareket edebilme şeyinin, becerisinin sağlanması gerekiyor çünkü netice itibarıyla bu işi yürütecek olan kuruluş bu üçü. Bunu bir şeye oturtması gerekiyor. Federasyonların bu işe bir faaliyetmiş gibi bakmaması gerekiyor. Bununla ilgili birtakım genelgelerin yasal düzenlemelerin getirilmesi de gerekiyor. Temel olarak bunlar üzerinde durulursa problemlerin çözümünde önümüzü daha rahat görme imkanına sahip olabiliriz.”

Katılımcı “2”

“Şimdi çözüm çok kolay 1960’larda Rusya bu işi çok güzel halletmiş yani Amerika’yı bir daha keşfetmeye gerek yok. Bundaki spor konusundaki bilim adamı olan arkadaşlarda böyle atomun çekirdeğini de parçalamıyorlar. Çözüm çok ortada duruyor bence bu biraz siyasi hani böyle hükümetlerin bir spor politikası bunu uygulayacak SGM, S.G.M. ’lüğünün de böyle federasyonlar üzerinde baskıcı değil de daha yapıcı yaklaşması ama bunları da yaparken üniversitelerin işin içinde olan ve bunu kontrol eden bir mekanizma oluşturulmalı. Ondan sonra altyapıyla alakalı. Benim öncelikle gördüğüm en büyük aksaklık sporda yetenek seçimi. Düşününki bir sporcuyu alıyorsunuz, sporcuyu elinize geldiği zaman bunun böyle özellikle patlayıcı kuvvette devamlılık, mukavemet sporlarında çocuğun kas yapısının uygun olmaması ama teknik becerisinin belirli seviyeye getirmeniz. Ondan sonra performans yönünde her türlü çalışmalara maruz bıraktığınız halde karşılığını alamamanız sizi şuraya getiriyor. Biz başta yanlış yapıyoruz yani spordaki yetenek seçimi ondan sonraki

dönemde Milli Eğitimin işin içine sokulması Milli Eğitimin işin içine sokulmamasından dolayı şöyle bir aksaklık gözüküyor. Düşününki bir amatör branşta koskoca 70 milyon nüfusu olan bir ülkede bir branşta bin kişilik katılım oluyorsa, Türkiye Şampiyonasında bu ne kadar acıdır. Şu an Türkiye’de 16 milyon orta öğretim öğrencisi olduğu söyleniyor. Siz bunu rekabetin içine sokmadığınız zaman genç nüfusu o branşla alakalı işin içine sokmadığınız zaman bir cazibe merkezi haline getiremediğiniz zaman bunda başarı bekleyemezsiniz. Ama sanki şöyle gözlemlediğimiz zaman zaten bu işin böyle olmasını isteyen bir gücün böyle güçler ayrılığı gibi SGM ayrı kafasına göre hareket eden onun arkasında çalışan federasyonlar ayrı çalışan ve hareket eden onun haricinde üniversiteler olaya dahil edip düzeltmeye niyeti olsa da işin içine sokulmayan bir yapı sanki kasten bir el tarafından yapılıyor gibi görünüyor. Şimdi bunu değerlendirecek olursak söze başlarken yabancı ülkelerde atomun çekirdeğini parçalayarak yapmamışlar sistem çok belli. Bir şeyler Milli Eğitimle barışık bir spor teşkilatlanması ondan sonra özel yeteneği olan sporcuların genel bir şeye T.C. Anayasasında belirtildiği gibi, her Türk vatandaşının spora teşvik edilmesi, bunu yerleşik hale getirerek sağlık anlamında yani spor bir hayat tarzı haline getirilmesinde çok iş düşüyor. Bunu da yapacak okullar. Maalesef okullardaki Beden Eğitimi ders saatlerinin düşürülmesi, tesis yetersizlikleri düşününki Ankara’da bir tesisi Siirt’te bulamıyorsunuz. Siirt’te çok yetenekli bir evladımız bu noktada kendini ortaya koyamıyor. Siz daha bu yarışa başta kaybediyorsunuz. Böyle bir gerçek var ortada, böyle bir gerçek varken hatalar ada eksiklikler ortada, tespit edilmiş. Tekrardan insanların kafa patlatma noktasına gelip bir şeyler yapmasına hiç gerek yok. Sonuç itibariyle toparlayacak olursak. Tesisleşmeye bir de tesisleşmede şöyle bir aksaklık var, tesis yapılıyor bir bekçi konuyor Milli Takım seviyesinde bir sporcu içeri giremiyor. Niye? YASAK. İşte bakar mısınız zihniyet yasakçı. Sporcunun önü nasıl kesilir, bir de dünya Avrupa da yada olimpiyatlarda derece yapan bir sporcuyu altına gümüşe boğuyorsunuz ama bu çocuk milli takım sporcusu olduğunda bu başarıyı elde etmeden elde etme adayı iken bu çocuk açlık sınırında beslenemiyor, antrenmana gitmek için ulaşım sıkıntısı yaşıyor. E şimdi bu sonuçlar ortada. Ama bir bakıyorsunuz bir taraftan Milli Piyango Dairesi dahil bir sürü yerden spora para akması var. Peki bu paralar nereye gidiyor? Ha demek ki parada da bir yönetsel bir bozukluk var. Tabi

bunların bir tekelden düzeltilmesi gerekiyor ki birliktelik olsun. Bu işin içine bir tekellilik girmezse bu çarpıklık böyle devam edecektir. Maalesef üzülmeye seyrederiz ki sporda çok yetenekli gençlerimiz kahve köşelerinde böyle heder olup gidiyor yani. 10 milyonluk bir Küba da 5 milyonluk bir sporcu portföyü, lisanslı sporcu sayısı elde edilmiş. Türkiye'ye bakıyorsunuz 1 milyon o da 1 branştaki sporcuyla 3 – 4 tane ayrı lisanslar çıkarılarak yani şişirilerek 1 milyonun üzerine ulaşacak falan. Yani bu şimdi bu çok komik. Değerlendirdiğiniz zaman bir sefer müsabık anlamda sporcu içine giren yarışmacı insanları rekabetin içine çekmenin dışında sizin toplumu spora çekmeniz lazım. Yani insanlar işlerinden çıktıkları zaman tartan pistlerde olimpiik ebatlarda böyle yaşamsal faaliyetlerini idame ettirecekleri cüzi ücretlerle sporun içine sokmanız gerekiyor. O zaman devlet oluyorsunuz. Şimdi bakıyorsunuz bunu böyle Demirperde ülkelerinden kurtulmuş ülkeler bile başkentlerinden en ücra yerlerine kadar spor tesislerini kurarak ve buraya çok ehil kişilerle sporun içinden gelen, dünyada Avrupa da ve diğer yarışmalarda, olimpiyatlarda derece yapan sporcuları bu işin başına koyarak ama bunları eğiterek yani bunları akademik eğitim vererek bunları buraya getirmiş. Ama şimdi siz bakıyorsunuz ki çocuklar böyle açlık sınırındalar antrenmana geliyor gidiyor zaten bunlar varoşlardan kontak ve mücadele sporlarından gelenlerin varoşlardan geldiğini düşünürseniz ki böyle gözlemlerimize dayanarak. Bunun böyle çok ciddi unvanlarla ve paralarla karşılaştığı zaman bu sefer istikrarı yakalayamıyorsunuz. Şimdi sporda başarıyı yakaladınız dikkat ederseniz istikrar yok bunlar öyle profesyonel ve sistemli çalışmamanın ürünleri. Rusya'dan modeller geldi işte bu seçilen sporcular okullarının yanında hemen böyle kamp merkezleri inşa edilerek hem eğitimlerini hem sporlarını idame ettirerek. Bakın ne kadar mantıklı çözüm. Aklın yolu bir ama devam ettirilmedi, ondan sonra bu çocuklardan bir kısım başarı elde etti. Başarıları kazandılar yukarı çıktılar ama devamlılık arz etmedi. Buraya giden musluklar kesildi sonra döndü döndü başa döndü. Düşününki bir devlet olarak siz atletizmde yoksanız, sporun anası olarak tabir edilen atletizmde yoksanız diğer branşları hiç saymayın. Öncelikle böyle hastalıklar teşhis edilip ona göre profesyonel yaklaşımlar bu yaklaşımlar ithal sporcular ithal antrenörler değil. Kesinlikle bunlardan bizim toplumumuza, yani düşünüki sosyolojik olarak her toplum kendinden farklı özellikleri içermektedir. Şimdi bu sosyoloji Türkiye'deki

halkın ihtiyaçlarına göre onunla uyumluluk bünyenin kabul edebileceği programları siz buraya yerleştirebilerseniz bu çok başlılığı koparıp tek başlı tek elden ama böyle yapıcı olarak bakıyoruz böyle sanki bir el Türkiye'ye madalyalar gelmesin bir başarısızlık olsun diye çalışıyor. Yani milli bir çalışmanın dışında gayri milli bir çalışma varmış gibi çok başlılıktan böyle bazı kompleksli insanların seçilerek özellikle belli yerlere oturtulması gibi ve böyle bu işten anlayan insanların susturulması ve onların altında çalıştırılması gibi bir sistem kasıtlı olarak çalıştırılıyor. Ve böyle olunca bakıyorsunuz ki insanların enerjileri sönüyor bu sönmeyi yaşadıktan sonra zaten siz bir şey elde edemezsiniz. Çünkü senelerini böyle sporculuk anlamında kazanımlarını antrenörlük anlamında kazanımlarını ortaya dökmek için insanlar çıkmak istediğinde siz bunu sistemler söndürürseniz burada başarı beklemeniz ahmaklık gibi bir şey olur. Bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ediyorum, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.”

Katılımcı “3”

“Şimdi çözümü noktasında bir kere sorunu tespit etmek gerekir. Sorun nedir dersiniz baştan beri savunduğum bir şey var. Yani Amerika'yı da yeniden keşfetmeye gerek yok. Dünyada da böyle aslında 2 şekilde antrenörlük eğitim programı var. 1 üniversiteler 1 federasyonlar bizde de böyle yapılıyor. Fark nedir dersiniz yurt dışından farkı şu: üniversite bizde bir taraftan 8 yarıyıllık bir müfredat sonucu elde edilen bir sertifika bir tarafta da işte 2 haftalık ve 2 kere tekrarlanan bir programla elde edilen denk bir sertifika. E yurt dışında nasıl yapılıyor? Yurt dışında şöyle yapılıyor. Evet orda da üniversite ve şey işbirliğiyle yapılıyor ama örneğin üniversite ve federasyon bir işbirliği yapmış gene üniversitenin imkanlarından yararlanıyor ama süresi ve içeriği bakımından daha zengin. Örneğin. Örnek olarak söylüyorum. Örneğin öğrenci 1. Kademesini almak istiyor, federasyon üzerinden almak istiyor geliyor kayıt yaptırıyor en az 1 yarıyıl işte ders müfredatına uygun olarak geliyor derslerini alıyor ve o 1 yarıyılın sonunda ancak 1. Kademe diplomasının sahibi oluyor. Bizdeki gibi 1 haftalık kursla almıyor. Örneğin işte 3 kademe mi almak istiyor, gene üniversite federasyon işbirliği yapılmış, üniversitenin imkanlarından yararlanarak geliyor 3 yarıyıl kayıt yaptırıyor bu 3 yarıyılın sonunda ancak bu sertifikayı alıyor yani onda kişi tercihini şöyle yapıyor ya üniversiteye gidiyor işte bir

lisans eğitimi alıyor bunu elde ediyor ya da herkesinde üniversite mezunu olmasını beklemek hata olur zaten haksızlık da olur. İşte adam üst seviye spor yapmıştır ama üniversiteye gitmemiştir. E bu adam antrenör olmasın mı? Olsun ancak nasıl olsun işte profesyonel spor yapmış sakatlanmış ayrılmış bırakmış gelsin işte üniversite federasyon işbirliğinde belli bir müfredatı takip ederek işte 1. Yarıyıl olabilir 2. Yarıyıl 3. Yarıyıl bunun sonucunda da diplomasını alması gerekir ve bu aslında bu işin çözümü de bu bir sorun Türkiye de bunun çözümü de dediğim yöntemler uygulanarak bu çözüm yoluna gidilebilir.”

Katılımcı “4”

“Çözümü dediğim gibi tüm bu spor sektörünün içerisinde olan yani fiziksel beden eğitimi spor alanının içerisinde olan insanların ülke sporunun ileriye götürülmesi noktasında çok müspet fikirler taşımaları lazım, yani aynı noktaya vurulması lazım birlikteliğin oluşturulması lazım ve antrenörlerin kesinlikle yani işin pratiğinden gelen insanların dahi teorik yönünün güçlendirilmesi lazım. Yani bunların dahi internet üzerinden de olabilir, birebir okula devam ederek de olabilir yani teorik bilgilendirmelerinin yapılması lazım. Zaten üniversitelerin antrenörlük bölümünden mezun olacak öğrencilerin, antrenörlük kadrolarının, şeylerinin müfredatlarının bilimsel çalışma anlamında bilgilendirme anlamında uluslar arası standarda en üst düzeyde kazandırılmaları lazım. Yani bu zaten bir noktada da deminde söyledim bu programların güncellendiğini uluslar arası standart açısından fazla da problem taşımadığını söyleyebiliriz. Tabi bunları eğiten hocalarında eğitimi de çok önemli. Yani şimdi antrenör yetiştiren hocanın da kalitesi çok önemli aktarımı çok önemli bu noktaların hep güncellenerek birliktelik sağlanarak uluslar arası bir standardın kazanılması önem arz ediyor.”

Katılımcı “5”

“Birinci konu Türkiye deki antrenör eğitimini veya antrenörlüğünün çok başlılıktan kurtulması gerekiyor. Yani bir branşta antrenörlük eğitimini kim verecek, nasıl verecek bunun konması gerekiyor. Bu konuda en yetkin kurum üniversitelerse eğer üniversitelere çeşitli düzeylerde kurslar açılabilir bu programlardan mezun olanlar olabilir. Yüksek eğitim yapmış olan kişiler buralarda 3 4 aylık değişik

kurslara tabi tutulabilir. Yani önce eğitimi kimin vereceği belirlenmelidir. İkincisi bu eğitimlerin asgari müşterekleri ne olabilecek, en örnek veriyim bir futbolda veya basketbolda antrenörlükte hangi konular işlenmelidir konusuna açıklık getirmek gerekiyor. Bir de buralarda antrenörlük eğitimi verecek olan eğitimcilerin seviyeleri veya yurtdışındaki düzeylerde belirlenmesi gerekiyor. Yani öncelik kurumun tek başlılık haline gelmesi. Bu illa ki şurası olsun demeyiz. Belki buradaki insanların, SGM tarafından bir araya getirilip onlar tarafından verilebilir. Kulüpler tarafından verilebilir. İlgili federasyonlar tarafından verilebilir. Ama verilecek eğitim bir standarda dönüştürülmelidir. Yani standartları belirlenmelidir. En az şu şu şu eğitimden geçmesi gerekiyor denmelidir. Bunu da diyecek kurum sporun en başındaki kurumlar olmalıdır. Bu birinci mesele. En önemli konu bu. Bundan sonra da antrenör olacak kişilerin doğru seçimi olması gerekiyor. Yıllarını bir branşa vermiş olan insanların antrenör olmaları çok normal ve olması gereken işlerden bir tanesidir. Ancak sadece sporculukta edindiği bilgilerle antrenörlük yapılamaz. Sporculukta edindiği bilgilerin üzerine teorik ve akademik bilgiler ekleyerek onları antrenörlük yapabilecek hale getirecek bir düzenleme yapılmalıdır. Artı gönlünü bu işe vermiş ama sporculuğunu yapmamış kişileri de bu işe kazandırmak için onlara da bir farklı bir eğitim vermek gerekiyor. Dolayısıyla eğitim müfredatı eğitim birliği ve bu işi yaptıracak eğitimcilerin iyi seçilmesi gerekiyor. Bunun içinde Türkiye de büyük bir konsensüs gerekiyor. Benim söyleyeceklerim bu kadar.”

Katılımcı “6”

“Bana kalırsa en sağlıklı şey bundan yıllarca önce yapıldığı gibi bir akademi kurulması, sporun bir şeylerin yaması olarak eğitimi verilmektense kendi başına bir üniversitesi olması lazım. Bir mekânda sadece spor ve sporla ilgili bütün bu alanlarda üst düzeyde eğitim almış insanların bir araya geldiği eskiden spor akademisiydi, şimdi spor bölümleri, enstitü menstitü kar etmez. Üniversitelerin kendi bünyelerinde kuracağı enstitülerinde bir işe yaradığına inanmıyorum. Türkiye’de bir tane spor üniversitesi olacak. Bu spor üniversitesi alt başlık olarak aklına gelen tüm bu başlıklarda uzman yetişmiş elemanlarla kendi içerisinde kendi enstitülerini oluşturacaklar. Yöneticilikle ilgili enstitü, antrenmanla ilgili enstitü, spor sağlıkla ilgili enstitü. Bu enstitü sadece burada çalışacak insanları yetiştirmeyecek. Bu

enstitü bu ülkenin milli takım sporcularına ölçme değerlendirme antrenman programı hazırlama, fikir verme gibi konularda da destek verecek. Araştırma da yapacak laboratuvarları da olacak uygulama alanları da olacak. Bu adamları kendi içerisinde çalıştıracağı bu adamları yetiştirecek bir de eğitim müfredatı bir programı oluşturacak. Yani bu ülkenin spor enstitüsüne spor akademisine ya da spor fakültelerine üniversitelerde açılmış ihtiyacı yok bence. Başlı başına kendine has bir spor üniversitesine ihtiyacı var. Aynı silsile devam edecek çünkü. Bu gün yüksek okulun herhangi bir koltuk kavgası için birbirini yiyen insanlar. Yarın müdürlük kavgası yardımcılık kavgası için değil de dekanlık ve dekan yardımcılığı için senin üniversitenin benim üniversiteme atmış olduğu kazık. Ya da sen şuradasın ben buradayım kargaşası. Yarışmacılık rekabet başarı getirir ama dikkat et nedense beden eğitimcilerin rekabeti çok da başarı getirmiyor. Bir üniversite lazım, Spor Üniversitesi.”

Katılımcı “7”

“Bana göre yapılması gereken en önemli şey işi ehline bırakmak. Ekmeği fırıncıdan almak gerekir. Bunda federasyonların yapılanmasında ahbap çavuş ilişkisinden ziyade karşı rakibi tuttuğu düşüncesiyle dışlanıp horlanan kişileri bir araya getirip o düşüncede olan insanlarla barış ilan edip Türk sporunun kalkınması için rakibimi destekledi düşüncesini bir tarafa atıp gerçekten işi bilenler tarafından eğitim verilecek seviyede bir eğitim kurulu federasyonlarda eğitim kurulu danışma kurulu ve teknik kurul oluşturulması gerekir. Fakat bunu oluştururken de tekrar ediyorum ahbap çavuş ilişkisi değil gerçekten spora Türk sporuna hizmet edecek o branşa hizmet edecek üstatları saygıyla bir araya getirip onların çalışma ortamlarını hazırlamak gerekir. Ve bunun da bilimsel bir ortamda üniversitelerle işbirliğinde sadece federasyonların kendi kurduğu kurullar aracılığıyla değil. Üniversiteler de bu konuda uzman kişilerden yararlanılarak hizmet sunulması gerekir. Hangi federasyon olursa olsun Türkiye de her federasyona hizmet edecek üniversitelerde akademik kadro bulunmaktadır. Önemli olan o kadroları bir barış ortamı içerisinde bir arada çalışma hizmet etme ortama hazırlayabilmektir.”

Katılımcı “8”

“Bir kere antrenör eğitim yönetmeliği ve talimatı baştan değiştirilmeli. Tamam, Gençlik spor bu konuda koordinatör olmalı ama eğitim bölümünü kesinlikle ama kesinlikle yüksek öğretim kurumlarına devretmeli yani üniversitelere devretmeli, onların koordinasyonunu yapmalı. Ama eğitimi üniversiteler yapmalı ve eğitimin uzun soluklu olması gerekiyor. Yani böyle 15 günde 20 günde biten kurslar değil, yaygın eğitimle daha çok tercih edip adayı belli bir süre üniversite ortamında tutmak, eğitim ortamında tutmak ve bununla beraber sadece alanla ilgili değil sporla ilgili bazı özellikleri de o kişinin sağlamasını sağlamak ki buda neyle olur, uzun süre o kişileri eğitim programının içerisinde tutmakla olur. Kesinlikle en başta çözülmesi gerek husus bu. Her zaman bizim konuştuğumuz yani yapılan toplantılarda en son açıklanan konuşmalarda veyahut sonuç bildirgelerinde bu konuşulur. Antrenör eğitimi, spor eğitimi kesinlikle uzun vadede ve üniversiteler tarafında olduğu konuşulur ama hiçbir zaman Gençlik spor bu yetkiyi veyahut da bu değişikliği yapmadı yapamadı. Onun nedenlerini ayrıyetten tartışmak lazım.”

4. TARTIŞMA

Bu araştırma Türkiye’de antrenör eğitiminin ilkesel ve yapısal problemlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Araştırmada elde edilen verilerin analizi sonucunda, antrenör eğitiminin problemleri betimsel olarak altı tema altında toplanmıştır. Antrenör eğitiminin problemleri olarak altı farklı ve birbirini tamamlayan boyut, ilgili alanyazına bağlı bir yaklaşımla incelenmiştir. Türkiye’deki Beden Eğitim ve Spor Yüksekokullarında öğretim üyesi veya öğretim elemanı olarak görev yapan kişilerin antrenör eğitimine bakış açıları farklı boyutlarda karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.

4.1. Antrenör Eğitiminin Genel Görünümü

Araştırmada elde edilen verilerin betimsel analizi sonucunda elde edilen bulgular, antrenör eğitiminin genel görünümü hususunda Katılımcı paydaşların ortak birkaç problem üzerinde durduklarını göstermiştir.

Antrenör eğitiminin genel olarak ilk probleminin kurumsal ve yönetmeliklere dair olan karmaşasında olduğunu belirten paydaşlar, federasyonlar, SGM ve üniversitelerdeki koordinasyon uyumsuzluğuna dikkat çekmişlerdir. Sevim ve diğ., (2001)’nin de dikkat çektiği gibi, antrenörlerin belli bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur. Antrenör eğitiminin tek bir elden “merkezi” bir şekilde yapılandırılması konusu tüm paydaşların ortak görüşü olarak saptanmıştır.

Paydaşların ortak görüşü, antrenörlük eğitimini BESYO’ların çok daha verimli bir şekilde yapacağı ve yetiştirilen mezunların ülke çapında çok daha hızlı bir şekilde branşı yaygınlaştıracığı yönünde olmuştur.

Bunun yanı sıra, antrenörlük eğitiminin programlarının planlanması ve geliştirilmesi hususunda alanında uzman kişilerden görüş alınmaması, bunun sebebinin de kısmen federasyonların özerkleşmesine bağlandığı saptanmıştır. Paydaşlar tarafından, her sene, bir önceki sene yapılan antrenörlük eğitimleriyle “niceliksel olarak” olarak değerlendirilen özerk federasyonların, savruk bir şekilde belge dağıtımına girmesi başlıca neden olarak değerlendirilmiştir. Dört yıllık bir

lisans eğitimiyle yaklaşık on beş günde verilecek eğitimin mukayese dahi edilemeyeceği paydaşların ortak görüşü olarak tespit edilmiştir.

Antrenörlüğün hala bir mesleki tanımının olmaması ve hukuki boşlukları bahsedilen problemlerin ana kaynağı olarak saptanmıştır.

Antrenörlük eğitiminin genel görünümü bulgular ışığında değerlendirildiğinde, uyumlaştırma politikalarının bir an önce devreye girmesi gerekliliği hususu en önemli problem olarak tespit edilmiştir. Konu hakkında acil yapılandırma ve uyumlaştırma sağlanması gerekmektedir.

4.2. Antrenör Eğitiminde Uluslar Arası Karşılaştırma

Araştırmanın bir diğer problem konusu olarak görülen antrenör eğitiminin uluslar arası platformdaki uyum ve denkliği konusunda paydaşların görüşleri değerlendirildiğinde, yine antrenörlük eğitiminin koordinasyon sorunun bu temayla etkileşim içinde olduğu saptanmıştır.

Katılımcılar, uluslar arası platforma merkeziyetçi bir yapının çoğunluk göstererek daha başarılı sonuçlara ulaşıldığını vurgulayarak, ülkemizde çok başlı yapının varlığının antrenör kalitesini düşürerek, yurtdışındaki eğitim-öğretim programlarına uyumlaşmanın zorlaştığını işaret etmişlerdir. Avrupa ülkelerinde ve Amerika'da antrenörlük eğitiminin üniversitelerin kontrolü ve güvencesi altında olduğu belirtilmiş, müfredat uyumlaştırılmasının bahsi geçen çok başlılık sayesinde zorlaştığı işaret edilmiştir.

Antrenör eğitiminin uyumlaştırılması için yine işaret edilen bir diğer konu ise, Avrupa Birliği (AB) Uyum Yasaları ve federasyonların bağlı bulunduğu uluslar arası kuruluşlar olmuştur. Bu bağlamda uyumsuzluğun yine asıl sebebi olarak uygulanma şekli ve ciddiyetsizlik gibi konulara değinilmiştir. Paydaşlar, ülkemizin müfredat konusunda herhangi bir sıkıntısının bulunmamakla birlikte yine yukarıda bahsedildiği üzere, dört yıllık eğitimle onbeş günlük eğitimlerin bir tutulamayacağını belirtmişlerdir. Ortak bir müşterekte birleştirilecek kurum işbirliği sayesinde uluslar arası düzeyde zaten program olarak eksik görülmeyen antrenör eğitiminin daha verimli seviyelere ulaşacağı konusunda paydaşlar hemfikir olarak görülmüştür.

Bu bulgular ışığında, antrenör eğitiminin uluslar arası düzeydeki yerinin tespit edilmesi aşamasında, yine işaret edilen koordinasyon sorunu tartışma konusu olarak görülmüştür.

4.3. Antrenör Eğitiminde Kurumların İşlevselliği

Araştırmanın bir diğer aşamasında antrenör eğitiminin kurumlarda işlevsel olup olmadığı ve paydaşların konuyla ilgili görüşleri değerlendirilmiştir.

Araştırmada, paydaşlar ortak bir görüş olarak, kurumların koordinasyon problemine tekrar işaret ederek, federasyonların müfredat sorunları hakkında görüş bildirmişlerdir. Ortak bir müfredat programının olmayışı, federasyonların ve SGM Spor Eğitim Dairesi'nin uyum sorunu ve prensipsiz çalışma düzenleri paydaşların görüşleri arasında değerlendirilmiştir. Antrenör eğitiminin başlıca uyum ve ortak çalışma sorunu çözülmedikçe diğer aşamalardaki sorunların da aşılamayacağı aşıkardır.

Birçok federasyonun özerklik sonucunda, bu eğitimleri bir maddiyat ölçüsü olarak değerlendirdiği bunun sonucu olarak da işlevselliğin yitirilmesi (siyasetin bulaşması) ve kurumlarda yaşanan iç çatışmalara dönüşmesi gibi sonuçlar doğurduğu, Katılımcı paydaşların ortak düşüncesi olarak saptanmıştır.

Kısa süreli eğitimle sekiz dönemlik bir eğitimin bir tutulamayacağı, yetiştirilen bireyin verimini ve antrenörün kalitesini düşürdüğü; antrenör eğitiminin çaba ve uzun bir yetiştirme dönemi gerektirdiği düşüncesi tüm Katılımcıların yine işaret ettiği diğer bir konu olarak değerlendirilmiştir.

Bu noktadan hareketle, antrenörlüğün eğitim sürecinde kurumların hala bir takım aşamaları geçemediği görülmüştür. Müfredat programlarındaki karmaşa ve akademisyenlerin kısa süreli bir eğitim için zorlanması, yetiştirilen bireylerin kalitesini düşündürür hale getirmiştir.

4.4. Antrenör Eğitiminin Yeterliliği

Araştırmanın dördüncü ayağında, paydaşlardan antrenör eğitiminin yeterliliği hususunda görüşler alınmış ve farklı tespitler saptanmıştır.

Katılımcılar, antrenör eğitiminin yeterliliği konusunda öncelikle üniversitelerin yeterliliği paralelinde cevaplar vermişlerdir. Mevcut üniversitelerin ve yetişmiş öğretim elemanlarının yeterli olmadığı ve üniversitelerin fiziki koşullarının, kaliteli antrenör eğitime ket vurduğunu belirtmişlerdir. Nitekim iyi bir antrenör yetiştirmenin ilk koşulu; bireylerin mesleklerini düzgün bir şekilde ifşa edebilecekleri fiziki olarak tam olan, öğrenme ortamlarından geçmektedir.

Derslerin yararlı olma düzeyleri bakımından değerlendirmesinde antrenör adaylarınca 1. 2. ve 3. Derecede yararlı olarak belirtilen söz konusu derslerin, programda Özel Eğitim Programı çerçevesinde ele alınan derslerdir. Bir başka deyişle bu dersler uygulaması yaptırıla bilen ve programlardaki süresi uzun olan derslerdir. Bu durum, söz konusu derslerin yararlılık düzeyini arttırabilir (Sunay, 1997).

Antrenör eğitiminin yeterliliği hususunda yapılan bir diğer değerlendirme de federasyonların düzenlediği kursların yetersizliği ve özerk federasyonların kontrolü hala yeterince üzerinde tutamaması olarak görülmüştür. Genel anlamda değinilen üniversitelerin sekiz dönemlik ders dönemi ile yaklaşık on beş günde verilen yeterlilik belgelerinin bir tutulamayacağı konusu bu temanın da bir sonucu olarak görülmüştür. Kanunlar nazarında iki türlü eğitiminde eşit olarak değerlendirilmesi ve bu mezunların eşit şartlarda iş hayatında denklik görmesi paydaşlar tarafından haksız bir rekabet olarak değerlendirilmiştir. Nitekim federasyonların antrenör eğitim kurslarını bir maddi kazanç kaynağı olarak görmesi, branşların spesifik olarak eğitim ağırlıklarının olmaması, üniversitelerdeki eğitimle bir tutulamayacak kadar eşitsiz ve haksız olarak görülmektedir.

Bu bulgular ışığında, antrenör eğitiminin yeterliliği ayrı bir tartışma konusu olarak değerlendirilmiştir. Çok başlılıktan kaynaklanan uyum sorunu; kaliteli ve yeterli antrenör eğitiminin sağlıklı bir şekilde yürümeyeceğini göstermektedir.

4.5. Antrenör Eğitiminde İlkesel ve Yapısal Yaklaşımlar

Antrenör eğitiminde ilkesel ve yapısal olarak değerlendirmelerin yapıldığı bu tema altında, Katılımcı paydaşların görüşleri doğrultusunda analiz değerlendirmesini değerlendirirsek;

Antrenör eğitiminin, ilkesel olarak nicelik arttırma üzerine kurulduğu, niteliğin önemsenmediği bu bağlamda da mesleki etiğin sorgulanır şekle dönüştüğü Katılımcı paydaşların ortak bir görüşü olarak saptanmıştır.

Sunay'a göre antrenör eğitim programı yoğun uygulanan programlardır. Bu da, yapılan eğitim programını sıkıcı hale getirebilir. Buna göre programların devam ettiği günlerde sosyal etkinliklere yer verilmelidir (Sunay, 1997).

Ciddiyetten uzak bir eğitim süreci, eğitmenlerin kalite yerine kapitali düşünmesi, Türk sporunun temel bir değeri olarak antrenörlüğün bir meslek olarak değerlendirilmemesi, federasyon seçimlerinin siyasi boyutu, yasal kriterlerin hala yerine oturtulmamış olması gibi birçok aksaklığa işaret eden paydaşlar, Türk sporunun olimpiyat başarısızlığının sebeplerini bu aksaklıklara bağlamışlardır. Nitekim prezantabl antrenör yetiştirme programlarının varlığından yoksun bir Türk sporu gerilemeye mahkum kalacaktır. Araştırmanın bu boyutunda antrenör yetiştirme eğitimlerinin ilkesel olarak varlığının geriletilmesi ve gelişiminin sağlanmaması, gelecek sporcu nesiller için olumsuz bir tablo olarak görülmektedir.

Araştırmanın bu tartışma basamağında, antrenör eğitiminin ilkesel olarak yeniden ve acil bir şekilde yeni düzenlemeler gerektirdiği saptanış, genel görünümün Türk sporunun ve sporcusunun geleceği ve başarı durumu için olumsuz bir tablo çizdiği görülmüştür.

4.6. Antrenör Eğitiminde Çözüm Sistemi

Araştırmanın altıncı ve son boyutunda irdelenen antrenör eğitiminde yapılacak çözümleme sistemi üzerine, Katılımcı paydaşların genel bir değerlendirme yapılması istenmiştir.

Antrenör eğitiminin problemlerine çözümsel yaklaşımda ilk olarak dikkat çekilmesi gereken konu olarak, hükümetlerin spor politikaları ve çok başlı yapının bir an önce tek bir çatı altında birleştirilmesi saptanmıştır. Paydaşlar, SGM-

federasyon ve üniversitelerin ortak hareket edebilmesinin ehemmiyetinin üzerinde dururken, uyumlu ve koordine edilmiş antrenör eğitim programlarının gerekliliğini savunmuşlardır. Antrenör eğitimi kurslarının maddi kazanç ve faaliyet görünümünden uzaklaştırılmasının gerekliliğinin yanı sıra ciddi bir kontrol mekanizmasına sahip olmasının altını çizmişlerdir.

Bu bağlamda, öncelikli olarak yapısal anlamda çok sesli olan kurumların merkezi bir sistemde toplanması, özellikle alanında uzman kişilerin varlığını sürdürdüğü üniversitelerde bu yapının toplanması gerekliliği göze çarparken, teorik ve pratik eğitimlerin daha kapsamlı bir şekilde yeniden ve branşlara göre programlandırılması gerekliliği görülmektedir. Sunay 1997 ‘de yapmış olduğu makaleye göre “Üniversiteler bilimsel araştırmalar yapan bilgi üreten ve bilgi aktaran, danışmanlık hizmeti yapan kuruluşlardır. Bu bağlamda, üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Bölümlerinin bu alana büyük katkıları olabilecektir. Bu katkı derslerin yararlı oluşu ile hedeflere üst düzeyde ulaşabilmesi, mesleki gelişimin sağlanması için oldukça önemlidir. O halde, antrenör eğitim programının uygulamalarında üniversite öğretim elemanlarından yararlanılmalıdır” görüşlerine yer vermiştir.

Müfredat programlarının uluslar arası düzeyde yeniden şekillenmesi ve antrenörlük işinin hukuki bir sisteme oturtulması gerekliliği de araştırmanın bir diğer tartışma konusu olarak görülmektedir.

Bu noktadan hareketle, araştırmada antrenör eğitime çözümsel bakışın arandığı son ve altıncı bölümde birçok alt boyutla birlikte yapısal düzenlemelerin bir an önce hızlandırılması gerekliliği saptanmıştır.

Bu bilgilerin ışığında yönetmeliklerden kaynaklı sorunlar araştırma sonucunda elde edilen verilerle değerlendirilecek olursa;

İlk önce göze çarpan durum yaş konusudur. Antrenörlük kademelerinin boks branşı hariç 18 den başlaması düzeltilmeli, yaş kategorisi özellikle 2. Kademeden sonra yukarı çekilmelidir.

Diğer önemli sorunda biride tüm federasyonların yönetmeliklerinde kursa katılacak sayının belli olmamasıdır. Antrenör Eğitim Kursuna Katılacaklarda Aranılacak Şartlarda “Ancak, başvurunun fazla olması halinde yukarıdaki şartların yanında sırasıyla; ilgili branşta milli sporcu olmak, üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumları ile diğer üniversite ve yüksekokullardan mezun olmak, yabancı dil bildiğini belgelemek ve en az 5 yıl lisanslı sporcu olmak tercih sebebi” hükmü vardır fakat fazlalığın ne olduğu muallâktır. Örneğin Katılımcı 8 konuyla ilgili olarak *“Bu gün baktığımızda 1 antrenör kursunda normalde sağlıklı bir eğitimin yapılacağı bir kursta normalde 20 30 kişi olması gerekirken 80 kişiyle kurs yapıyoruz, niye? Bunun sonucunda hiç kalıcı olmuyor hemen herkes mezun olup gidiyor ve bir branşta bir kursta 80 tane yeni antrenörümüz olmuş oluyor”* tespitiinde bulunmuştur. Yönetmeliklerde sayının netleşmesi gerekmektedir. Bu durumda federasyonlarda rahatlar iki ilişkiler sebebi ile sayı artırılmaz. Uygulamaya paralel olarak her kademeye göre sayı ayrı ayrı belirtilmelidir çünkü genel kanı 2. Kademeyi almış tüm antrenörlerin 3. Kademeyi de almaya hak ettiği şeklindedir, kalitenin artırılması için kademe yükseldikçe başvuru sayısı aşağıya doğru çekilmelidir. Zaten tüm branşların yönetmeliğine göre sporcular aldıkları derece ve oynadıkları lige göre çeşitli üst kademelerdeki antrenörlük belgesini direk almaktadır. Örneğin basketbol federasyonunun yönetmeliğine göre;

Üst Düzey Basketbol oynayan Sporcular

Madde 31- Türkiye Basketbol Birinci Liginde, en az 10 sezon basketbol oynayan sporculara 2.Kademe D Kategorisi antrenörlük belgesi verilir.

Türkiye Basketbol Birinci Liginde, en az 5 sezon basketbol oynayan ve en az 25 kez Milli olan sporculara 3.Kademe C Kategorisi antrenörlük belgesi verilir.

SGM antrenör eğitim yönetmeliğine görede;

Takım ve/veya ferdi spor branşlarında;

a) Olimpiyatlarda birinci olan sporcular en az iki bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla I., II., III. ve IV. kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak V.kademe teknik direktör yetiştirme kursuna,

b) Olimpiyatlarda ikinci ve üçüncü olan sporcular ile büyükler dünya şampiyonasında ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında en az iki defa ilk üç dereceye giren sporcular en az bir bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla, ilgili branşında I., II. ve III. kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak IV. kademe baş antrenör yetiştirme kursuna,

c) Büyükler dünya şampiyonası, ordular arası dünya şampiyonası, büyükler dünya kupası, Akdeniz oyunları, büyükler Avrupa şampiyonası ve dünya üniversitelerarası spor oyunlarında ilk üç dereceye giren sporcular birinci kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak II. kademe antrenör yetiştirme kursuna katılırlar.

Ayrıca; Olimpiyat şampiyonalarında görev alan, takımı ve/veya ferdi sporcusu ilk üç dereceye giren antrenörler ile büyükler dünya şampiyonası ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında en az iki defa takımı ve/veya sporcusu ilk üç dereceye giren antrenörler III. ve IV. kademe antrenör kurslarından muaf tutularak V. kademe teknik direktör yetiştirme kursuna katılırlar. Bu haktan yararlanan IV. kademe baş antrenör belgesine sahip olan antrenörler, V. kademe teknik direktör yetiştirme kursunun özel eğitim derslerinden muaf tutulurlar.

Büyükler dünya şampiyonası ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında takımı ve/veya ferdi sporcusu ilk üç dereceye girenler ile en az iki defa büyükler dünya kupası, Avrupa şampiyonası, Akdeniz oyunları, ordular arası dünya şampiyonasında görev alan antrenörlerin takımı ve/veya sporcusu ilk üç dereceye girmesi halinde III. kademe antrenör kursundan muaf tutularak IV. kademe baş antrenör kursuna katılırlar.

Ayrıca yönetmeliklerde kurs yeri ve öğretim elemanı seçimi de netleşmelidir. Katılımcı 8 “*Bir kere antrenör eğitim yönetmeliği ve talimatı baştan değiştirilmeli. Tamam, Gençlik spor bu konuda koordinatör olmalı ama eğitim bölümünü kesinlikle ama kesinlikle yüksek öğretim kurumlarına devretmeli yani üniversitelere devretmeli, onların koordinasyonunu yapmalı*” tespitinde bulunmaktadır. Kurs eğitimi sırasında yaşanan fiziksel sıkıntılarda dikkate alındığında günümüzde Türkiye’nin hemen hemen her ilinde BESYO’lar bulunmaktadır. Akademisyen sayısı ve özellikleri de

dikkate alınarak üniversitelerin öncülüğünde bu kursların düzenlenmesi daha faydalı olacaktır. Katılımcı 8 görüşlerini

“Şimdi yurtdışında benim gördüğüm Amerika ve Almanya gibi ülkelerde antrenör eğitimi tamamen üniversitelerin kontrolünde. Üniversitelerdeki eğitim programlarıyla bu iş yapılıyor ama yani çok ne olarak çok detaylı olarak araştırmadım ama işte yurtdışı seyahatlerimizde oradaki görüşmelerimizde özellikle Amerika’da bu işin tamamen üniversitelerin elinde olduğu ve üniversitelerin bu işi koordine ettiğini görüyoruz” şeklinde açıklamış. Katılımcı 7 de bu duruma dikkat çekmiştir *“kurslar bilimsel bir ortamda üniversitelerle işbirliğinde düzenlenmelidir sadece federasyonların kendi kurduğu kurullar aracılığıyla değil. Üniversiteler de bu konuda uzman kişilerden yararlanılarak hizmet sunulması gerekir. Hangi federasyon olursa olsun Türkiye de her federasyona hizmet edecek üniversitelerde akademik kadro bulunmaktadır. Önemli olan o kadroları bir barış ortamı içerisinde bir arada çalışma hizmet etme ortama hazırlayabilmektir.”*

Temel sorunlarından biride yönetmeliklerdeki sınav ve değerlendirme koşullarının net olmamasından kaynaklanmaktadır. Yönetmelik genel olarak aşağıdaki şekildedir sadece puan sınırı 60-70 olarak değişmektedir.

Sınav ve Değerlendirme

Madde 17- Her kademedeki eğitim kurslarının sonunda kursiyerler, eğitim programında yer alan bütün derslerden sınava tabi tutulurlar. Sınavlar aşağıdaki şekilde yapılır;

a)Sınavlar derslerin özelliklerine göre yazılı, test, sözlü, uygulamalı veya hem yazılı, hem de sözlü yapılır. Derslerin sınavları ilgili dersin öğretim elemanı tarafından değerlendirilir.

b)Eğitim programlarına ait derslerin sınav sonuçları 100 puan üzerinden değerlendirilir. Başarılı olunabilmesi için özel ve temel eğitim programında yer alan derslerin sınavlarından en az 60 puan alınması zorunludur. Katılımcı 1 konuyla ilgili tespit ve önerilerde bulunmuştur. *“Bir şeyi öğretmek için yaparsınız. O öğretmiş olduğunuz şeyi nasıl tespit edersin, bir takım ölçme metotları ile tespit edersin.*

Bunda bizim en çok kullandığımız şey nedir, sınavlardır. Sınavların ciddi şekilde yapılması gerekiyor. Kurs sonunda bazı branşlarda o şekilde yapılıyor, ama bazılarında çoğunda yapılmıyor. Kurs sonunda derse giren bütün hocalar işte diyelim herkes 5 soru 6 soru neyse artık onu bir şeyinin yapılması gerek, hazırlayıp bu soru havuzunda federasyon ilgili eğitim kurulu görevlilerinin işte belli bir soru 20 sorudan 40 sorudan girilen derslerle ilgilidir veya dersler ikiye bölünebilir. Teknik ve diğer hani teorik dersler açısından bunların şeyinin yapılması gerekiyor. Soruların bu şekilde merkezi sınav gibi hazırlanması ve bu şekilde yani hocaların kendisi çünkü hoca ders anlatıyor ve peşine hemen sınav yapıyor, genelde işleyiş bu şekilde". Oysaki voleybol federasyonunu yaptığı uygulama tüm branşlarda örnek olarak uygulana bilir.

Sınav ve Değerlendirme

15.3. Sınavlar merkezi sistemle ve Federasyonca belirlenen yer ve zamanlarda, derslerin özelliklerine göre; yazılı, sözlü, uygulamalı veya hem yazılı, hem de uygulamalı/sözlü olarak yapılır. Sınav kâğıtları, Eğitim Kurulu tarafından belirlenen bir komisyon tarafından değerlendirilir.

15.4. Sınav soruları, Eğitim Kurulunca oluşturulan soru havuzu içinden Eğitim Kurulunun belirlediği bir komisyon tarafından belirlenir ve uygulanır.

Diğer yaşanan sorunlardan biride kurs sürelerinin az ve net olmamasıdır. Yönetmeliklerde sadece ders saatlerinin süresi belirtilmiştir ve yönetmeliklerdeki Antrenör Eğitiminin Programlanmasına göre Antrenör eğitim kurslarının eğitim programlarında ve sürelerinde gerekli hallerde Federasyonca değişiklik yapılabilir. Ancak uygulamada antrenörlük kurlarında günde 10 saat ve üzeri ders yapıla bilmekte ve 4-5 günde biten kurslar düzenlenmektedir. Örneğin katılımcı 2 “federasyonlar üniversitelerle koordineli olarak çalışsın diye bir karar alınıyor. 16 günde bir işte bir kademe antrenörlüğünü çok rahatlıkla bitirebiliyorsunuz. E şimdi böyle olunca düşününki bir antrenörlük bölümünde 4 dönem ya da 2 dönem işte fizyoloji ve anatomi, kinesyoloji gibi dersleri alan öğrenci kendi bilgi birikimiyle birlikte kendi spor geçmişiyle birlikte bunu özümseyebiliyor. Ama düşününki diğer taraftan hayatında hiç sportif manada işin içinde olmayan bir insan bir şekilde 16 günde aynı kademeyi oda sahip olabiliyor. Bunu da yaparken üniversitelerden işte 8

saatlik 10 saatlik ya da 6 saatlik periyotlarla bu derslerin alınması sizin de malumunuz üzere kesinlikle verimden çok uzak oluyor” tespitinde bulunurken, katılımcı 4 *“Yani 1 haftalık kurs düşünebiliyor musunuz bir hoca derse giriyor, 6 - 7 saat ders anlatıyor arkasından hemen sınavı yapmak durumunda kalıyor efendim ve dolayısıyla da 100 kişi 120 kişi 150 kişinin olduğu kursları olduğunu düşün. Dar bir alan içerisinde sıkış sıkış böyle sağlıklı olmayan bir ortamda ders sağlıklı olmayan bir şekilde bir sınav ortamı yaşanarak bu diplomalar verilmeye çalışıyor”* ifadesiyle yaşanan sorunları vurgulamıştır.

Diğer önemli bir sorunda BESYO’ lardan ve özellikle antrenörlük bölümünden ilgili branşlarda mezun olanların sadece 1. Kademe ve 2.kademedan antrenörlüğe başlamasıdır. Örneğin Modern Pentatlon Federasyonunun antrenörlük eğitimi yönetmeliğine göre; **Üniversitelerin Beden Eğitimi veya Spor Eğitimi Veren Yüksek Öğrenim Kurumlarından Mezun Olanlar**

Madde 24—(1) Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olup herhangi bir spor dalında ihtisas eğitimi almayan ancak Modern Pentatlon branşında seçmeli olarak eğitim alanlara, o dalda, 1 Kademe E Kategorisi Antrenörlük belgesi verilir.

Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlardan eğitim gördükleri Modern Pentatlon dalında ihtisaslarını belgelemeleri şartıyla seçmeli (uzmanlık) spor dalında 2.Kademe D Kategorisi antrenörlük belgesi verilir.

Katılımcı 7 konuyla ilgili olarak “Avrupa da yapılan antrenörlük kurslarının programlarını takip ettiğimiz zaman. Bizim 4 yıllık antrenörlük bölümünde okuduğumuz programa denk olduğunu görüyoruz. Bizim 4 yılda okuttuğumuz öğrencilerin almış olduğu eğitimle federasyonların vermiş olduğu 1 haftalık kurs denk olmayacağı düşüncesindeyim. Bunu bir federasyon kurul üyesi olarak söylemem gerçekten belki kendimi de tenkit ettim ama bu bir gerçek yani inkar edilemez bir gerçek. Çünkü bende kendi eğitimimde vermiş olduğumuz 1 hafta 10 günlük 15 günlük kursun yeterli olmadığını her ortamda dile getirmekteyim” tespitinde bulunurken, katılımcı 2 *“antrenör eğitiminin alaylı mektepli olarak ayrılmasıyla şu an düşününki bir antrenörlük bölümünden mezun olan bir antrenör*

3. *Kademe bir antrenör olarak hayatına başlıyor” demiştir. Katılımcı 4 ise antrenörlük belgelerinin iş bulmaya yönelik sürecini de vurgulayarak yaşanan haksızlığa yönelik durum değerlendirmesi yapmıştır. “Yani antrenörlüğe atanması noktasında belki de hiçbir eğitim görmeden teorikten yetişmiş bir kişinin bir haftalık kursla almış olduğu diploma 4 yıl eğitim yapmış bir üniversiteden mezun antrenör adayının önüne geçebiliyor. Biliyorsunuz bu işler çok da kriteri belli olan işler değil. Birazda işin şey yönünü düşünürsek, böyle torpil yönünü düşünürsek Türkiye deki maalesef ülkemizin gerçeği bu işlerde var. Bu adamın çok kaliteli bir üniversite mezunu bir antrenörün önüne geçtiğini o diplomayla görebiliyorsunuz. Bunlar bir adaletsizlik ve hukuksuzluk yaratıyor. Haksızlık yaratıyor. Yani insan haklarına aykırı bir durum yaratıyor”.*

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Sonuç

Araştırmaya katılan eğitimcilerin görüşleri doğrultusunda antrenörlük eğitiminde yaşanan İlkesel Ve Yapısal Sorunlar incelenmiş ve aşağıdaki sonuçlar elde edilmiştir:

Antrenör eğitiminin genel olarak ilk probleminin kurumsal ve yönetmeliklere dair olan karmaşasında olduğunu belirten paydaşlar, antrenörlük eğitiminde birden fazla ana yapının olduğunu ve kurumlar arası koordinasyonun sağlanamadığını bununla birlikte kurumsal ve yönetmeliklere dair bir kargaşanın yaşandığını, ayrıca federasyonun düzenlediği kurslarda beden eğitimi bölümlerinin antrenörlük eğitiminde geri planda kaldığını ifade etmişlerdir.

Araştırma kapsamında yer alan eğitimciler, Üniversitelerde verilen antrenörlük eğitime yönelik olarak, bölümlerin sayısının çok olması buna rağmen, 3-4 üniversite dışında bölümlerin fiziki ve öğretim elemanı açısından yetersiz olması ve bu okullar arasındaki standart farklılıklarına dikkat çekmişlerdir.

ilkesel açıdan katılımcılar, özellikle kursların federasyonlar tarafından bir para kaynağı olarak görüldüğü ve planlamanın yetersiz olduğu, ciddi bir eğitim sürecinin gerektiği, mesleki etik açısından ciddiyetten uzak eğitimlerin verildiği tespitinde bulunmuştur. Bunun yanı sıra, antrenörlük eğitiminin programlarının planlanması ve geliştirilmesi hususunda alanında uzman kişilerden görüş alınmaması, bunun sebebinin de kısmen federasyonların özerkleşmesine bağlandığı saptanmıştır. Paydaşlar tarafından, her sene, bir önceki sene yapılan antrenörlük eğitimleriyle “niceliksel olarak” olarak değerlendirilen özerk federasyonların, savruk bir şekilde belge dağıtımına girmesi başlıca neden olarak değerlendirilmiştir. Dört yıllık bir lisans eğitimiyle yaklaşık on beş günde verilecek eğitimin mukayese dahi edilemeyeceği paydaşların ortak görüşü olarak tespit edilmiştir.

Birçok federasyonun özerklik sonucunda, bu eğitimleri bir maddiyat ölçüsü olarak değerlendirdiği bunun sonucu olarak da işlevselliğin yitirilmesi (siyasetin bulaşması) ve kurumlarda yaşanan iç çatışmalara dönüşmesi gibi sonuçlar doğurduğu, Katılımcı paydaşların ortak düşüncesi olarak saptanmıştır.

Diğer önemli sorun olarak paydaşlar federasyonların yönetmeliklerinde kursa katılacak sayının belli olmaması ve kursların çok kalabalık yapıldığı tespitinde bulunmuşlar ve sınav değerlendirme sisteminin yanlış olduğuna merkezi sistemde yapılması gerektiğini söylemişlerdir.

5.2. Öneriler

Araştırma bulgularından elde edilen sonuçlar dikkate alınarak uygulayıcılara ve ileride yapılacak araştırmalara yönelik öneriler şöyle özetlenmiştir:

5.2.1. Uygulayıcılara Yönelik Öneriler

Federasyonların düzenleyeceği kurslarda üniversitelerle daha fazla işbirliği yapması

Yönetmeliklerde katılım yaşının düzenlenmesi

Sınav değerlendirmesinin merkezi sistemle yapılması

Kursa katılacakların sayısının netleşmesi ve antrenörlük kademesi arttıkça sayının azaltılması

5.2.2. Araştırmacılara Yönelik Öneriler

Antrenörlük eğitiminde yaşanan sorunlar için kursiyerler perspektifinden nicel ve nitel bir çalışma ile araştırılabilir.

Federasyonlar olimpik-gelişmişlik gibi çeşitli kategorilere ayrılarak yaşanan sorunlar daha derinlemesine araştırılabilir.

ÖZET

Türkiye’deki Antrenör Eğitiminin İlkesel Ve Yapısal Sorunları

Bu çalışmanın amacı, antrenörlük eğitiminde yaşanan İlkesel ve Yapısal Sorunları eğitimciler perspektifinden araştırılmasıdır.

Araştırmada; Ankara ve Bartın İlindeki Akademisyen ve aynı zaman spor adamı kimliği olan kişilerle mülakat yöntemi uygulanarak spor sistemimizdeki antrenör eğitiminin durumu ve görülen aksaklıklar ve çözüm yolları sorularak deneyim ve bilgiler etik araştırma ilkelerine sadık kalınarak çalışma ortaya konulmuştur.

Araştırma, elde edilen verilerin çözümlenmesinde kullanılan teknikler açısından nitel bir çalışmadır.

Araştırma grubunu Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu bünyesinde görev yapan 1 Profesör, 1 Doçent, 4 Yardımcı Doçent, 1 Öğretim Görevlisi Dr. ve 1 Araştırma Görevlisi Dr. oluşturmaktadır.

Araştırmanın verileri, araştırmacı tarafından geliştirilen 6 soruyu kapsayan yarı yapılandırılmış mülakat formu kullanılarak görüşme yöntemi ile toplanmıştır.

Araştırma verileri betimsel analiz tekniği ile çözümlenmiş ve açıklanmaya çalışılmıştır.

Araştırmada elde edilen verilerin analizi sonucunda, antrenör eğitiminin problemleri betimsel olarak altı tema altında toplanmıştır. Antrenör eğitiminin problemleri olarak altı farklı ve birbirini tamamlayan boyut, ilgili alan yazımına bağlı bir yaklaşımla incelenmiştir. Türkiye’deki Beden Eğitim ve Spor Yüksekokullarında öğretim üyesi veya öğretim elemanı olarak görev yapan kişilerin antrenör eğitimine bakış açıları farklı boyutlarda karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç olarak; Antrenör eğitiminin genel olarak, antrenörlük eğitiminde birden fazla ana yapının olduğunu ve kurumlar arası koordinasyonun sağlanamadığını bununla birlikte kurumsal ve yönetmeliklere dair bir kargaşanın yaşandığını, ayrıca federasyonun düzenlediği kurslarda beden eğitimi bölümlerinin antrenörlük eğitiminde geri planda kaldığını, antrenörlük eğitiminin programlarının planlanması ve geliştirilmesi hususunda problemler yaşandığı sonucuna ulaşılmıştır..

Anahtar Sözcükler: Antrenör, Antrenör Eğitimi

SUMMARY

Principal And Structural Problems Of Coach Education In Turkey

The purpose of this study is research of principal and structural problems in coach education through perspective of educators.

In this study, it has been interviewed with academics in Bartın and Ankara who are also engage in sports. It is asked that the summary of trainer's education in our sport system; the faults or problems and solutions of this problems. The experiences and values are verified by staying with the criteria of ethic researching.

Research is a qualitative study in terms of using techniques for analyzes obtained data.

Research staff consists of 1 professor, 1 associate professor, 4 assistant professor, 1 dr academician and 1 research assistant who work in Ankara university , Gazi university, Bartın university in department of physical education and sport.

Interview form consists of 6 questions prepared by the researcher and the data find with asking half of these 6 questions.

Research data analyze and explain with descriptive analyzed technique.

The result of analyze, 6 problems find in coaching education. When screen these problems it is seen that these problems are different from each other and complete each other. Academicians' perspectives on coaching education working in this department were examined in different dimension.

As a result, in general, there are more structure and inter-agency coordination couldn't be achieved. Besides it is found that institutional and regulatory chaos is experienced and in courses organized by the federation of physical education department, coach education remains in the background and there are some problems in coach education programs' planning and developing.

Key words: coach, coach education

KAYNAKLAR

- BAŞBAKANLIK, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Spor Eğitimi Daire Başkanlığı, Antrenörlerin Çalışma Esas ve Usulleri Yönergesi, Yayın No: 96, 8-10, Ankara (1990).
- BAŞBAKANLIK, 11.9.1994 tarih, 22048 Sayılı Resmi Gazete, 1-3. Ankara, (1994).
- BAŞER E., Futbolda Psikoloji ve Başarı, Yayınevi Yayıncılık, 1994 İstanbul.
- CAİN, G., Coaching Athleücs-An Art Ör a Science, Ahtletics Coach, September (1980).
- Cushion, C.J.; Armour, K.M.; Jones, R.L. (2003). Coach education and continuing professional development , experiences and learning to coach. QUEST, 55 P, 215-230.
- Demirelli, Bilgehan Başbakanlık Gençlik Ve Spor Genel Müdürlüğü Spor Eğitimi Dairesi Başkanlığı Tarafından Yürütülen Birinci Kademe Yardımcı Antrenör Yetiştirme Kurslarının Verimlilik Düzeyinin Araştırılması 2009 Y.Lisans Tezi. Kütahya
- DeSensi, T. J.; Rosenberg, D. (1996). Ethics in Sport Management. USA, Fitness Information Technology Inc: Pepper Press.
- D.P.T. 8. Beş Yıllık Kalkınma Planı Beden Eğitimi, Spor Ve İstanbul Olimpiyatları Özel İhtisas Komisyonu Raporu (2000). Spor Bilimleri Politikaları Alt Komisyonu Raporu. Ankara
- ERDEM, K., Futbolda Kenar Yönetimi Yönetmelik Beceriler –Strateji - Taktik, Morpa Kültür Yayınları, İstanbul, 2006
- İNAL, A.N. UEFA’ya Üye Ülkelerdeki Futbol Antrenörlerinin Mukayeseli Olarak İncelenmesi; Türk Futbol Antrenörleri Eğitimi Üzerine Bir Araştırma, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi S. 78, 82, 83, İstanbul, (1995).
- İNAL, A.N. Futbolda Eğitim Öğretim, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 2004.
- KOLUDUR, S. Futbolda Antrenörlük ve Eğitim Öğretim İlkeleri, Türk Tarih Kurumu Basım Evi Ankara (1988)
- KONTER, E., Bir Lider Olarak Antrenör, Alfa Basım Yayın Dağıtım, İstanbul, 1996.
- KALKAVAN, A., KARAKUŞ, S., EYNUR, B., R., DEMİREL, M., Avrupa Birliği Uyum Sürecinde Spor Eğitimi Ne Olmalıdır?, ULUSLARARASI AB Müzakere Sürecinde Türkiye’nin Sosyo-Ekonomik ve Siyasi Yapısındaki Değişim ve Dönüşümler Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Dumlupınar Üniversitesi, 16-18 Mart 2006, Kütahya, s.16
- Sevim ve diğerleri, 2001:29 Antrenör Eğitimi Ve İlkeleri Gazi Kitebevi Ankara
- Sevim, Y. ; Tuncel, F. ; Erol, E. ; Sunay, H. (2001). Antrenör Eğitimi ve İlkeleri. Ankara: Gazi Kitapevi.
- SUNAY, H. ; İMAMOĞLU, F (1996) . Türkiyede Antrenör Eğitimi Programlarının Etkililiği, Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi Cilt: 1, Sayı 3

- SUNAY, H. Gençlik ve spor Genel Müdürlüğü'nün Uyguladığı Antrenör Eğitim Programlarının Değerlendirilmesi Bed. Eğit. Spor Bil. Der. II 4; 44-60(1997)
- TÜRK DİL KURUMU, (1992) Türkçe Sözlük, (3) Ankara.
- TERRY, P., The Psychology of The Coach-Athlete Relationship, Bull.S.J. Sport Psychology, Self-Help Guide, The Crowood Press London 1991.
- United Kingdom Coaching Strategy Association (2002, April).Sport Coach, Coaching. Retrieved April 26, 2002, web,<http://www.brainmac.demon.co.uk/coaching.htm>
- YILDIRIM, A; ŞİMŞEK, H. (2011). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Seçkin Yayıncılık. Ankara.
- <http://www.besyo.gazi.edu.tr/images/pdf/antrenorluk.pdf>
- http://www.besyo.ankara.edu.tr/?bil=bil_icerik&icerik_id=19
- https://www.gsgm.gov.tr/spor_egitim/dosyalar/yonetmelik/antrenoregitimyonetmeligi.htm
- [http://www.tbf.org.tr/tbfweb/tbfweb2.nsf/\(\\$\\$Lookup%20BS%20BosDuyuru%20View\)/9821616FDA580880C2257003007B987D?OpenDocument](http://www.tbf.org.tr/tbfweb/tbfweb2.nsf/($$Lookup%20BS%20BosDuyuru%20View)/9821616FDA580880C2257003007B987D?OpenDocument)
- <http://www.turkboks.gov.tr/talimatlar.aspx>
- <http://www.tff.org/Resources/TFF/Documents/002011/TFF/Talimatlar/TeknikAdamlarinEgitimveSiniflandirilmasiTalimati-28.12.2010-SON.pdf>
- www.tvf.org.tr/Talimatlar.../talimatlar/TVF_antrenor_egitim_talimati.doc

Ekler

Ek-1. Basketbol Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği

BASKETBOL ANTRENÖR YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

Madde 1- Bu yönetmeliğin amacı; Basketbol sporunda; Sporcuların yetiştirilmelerinde görev alacak basketbol antrenörlerinin eğitimleri ve sınıflandırılmaları ile ilgili esas ve usulleri belirlemektir.

Kapsam

Madde 2- Bu yönetmelik; Türkiye Basketbol Federasyonu antrenör eğitimi programlarını, bu programların uygulamaları ile Basketbol Antrenörlerinin çalışma esas ve usullerini kapsar.

Dayanak

Madde 3- Bu yönetmelik, 5105 sayılı; 3289 sayılı Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına dair kanun ile Özerk olan Türkiye Basketbol Federasyonunun Ana Statüsünün 21'inci maddesinin c fıkrasına dayanılarak Türkiye Basketbol Federasyonu Yönetim Kurulunca hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4- Bu yönetmelikte geçen ;

Genel Müdürlük : Spor Genel Müdürlüğünü,

Genel Müdür : Spor Genel Müdürünü,

Federasyon : Türkiye Basketbol Federasyonunu,

Yönetim Kurulu : Türkiye Basketbol Federasyonu Yönetim Kurulu' nu,

Eğitim Kurulu : Türkiye Basketbol Federasyonu Antrenör Eğitim Kurulu'nu,

Antrenör: Basketbol branşında eğitim gördüğü kategorideki programları başarı ile tamamlayarak bulunduğu kategori için federasyondan belge alan, sporcuları ve basketbol takımlarını bulunduğu ulusal ve uluslar arası kural ve tekniklere uygun olarak yetiştirmek, yarışmalara hazırlanmalarını ve yarışmalarını, gelişmelerini takip etmek görev ve yetkilerine sahip olan kişiyi,

Eğitim Programı : Her kategorideki antrenör yetiştirme kursları ve seminerleri ile bu programlardaki dersleri, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Birinci Kısım

Esas Hükümler

Kurs Düzenleme

Madde 5- Antrenör eğitim kursları; Federasyonunun, gençlik ve spor kulüplerinin, okullar ile diğer ilgili kurum ve kuruluşların ihtiyaçları esas alınarak Federasyonca düzenlenir.

Antrenör Eğitim Kursuna Katılacaklarda Aranılacak Şartlar

Madde 6- Kategoriler itibariyle Antrenör eğitim kurslarına katılacaklarda aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az lise ve dengi okul mezunu olmak, (bütün kategoriler için geçerli olup, Milli sporcularda en az ilköğretim mezun olmak.)

b) Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl hastalığı bulunmamak,

c) Taksirli suçlar hariç olmak üzere ağır hapis veya 6 aydan fazla hapis veya affa uğramış olsalar bile devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla; zimmet, ihtilas, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, hileli iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya istimal istihlak kaçakçılığı hariç kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırmak, devlet sırlarını açığa vurmak suçlarından dolayı tecil edilmiş olsa dahi ceza almamış olmak,

d) En az 18 yaşını doldurmuş olmak,

e) TBF Disiplin talimatı ve Sporla ilgili yayımlanan her türlü Ceza Yönetmeliklerine göre son üç yıl içinde bir defada 6 aydan fazla ve/veya toplam 1 yıldan fazla veya doping suçundan dolayı ceza almamış olmak.

Ancak, başvurunun fazla olması halinde yukarıdaki şartların yanında sırasıyla; basketbol branşında milli sporcu olmak, üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumları ile diğer üniversite ve yüksek okullardan mezun olmak, yabancı dil bildiğini belgelemek, faal olarak herhangi bir okulda Beden Eğitimi Öğretmenliği görevini yürütmek ve en az 5 yıl lisanslı sporcu olmak tercih sebebidir.

Antrenör Sınıflandırılması

Madde 7- Antrenörler (5) kategoride olmak üzere aşağıdaki şekilde sınıflandırılır;

- a) 1. Kademe (E Kategorisi Antrenör)
- b) 2 .Kademe (D Kategorisi Antrenör)
- c) 3 .Kademe (C Kategorisi Antrenör)
- d) 4 .Kademe (B Kategorisi Antrenör)
- e) 5 .Kademe (A Kategorisi Antrenör)

Görev Alanları

Madde 8- Antrenör lisansına sahip olan her kategorideki Antrenörlerin görev alanları aşağıda belirtilmiştir.

a) **1. Kademe E Kategorisi Antrenörü:** Üst düzey antrenörün yanında ve spora yeni başlayanlarda, küçükler ve yıldızlar kategorisindeki takımlarda antrenörlük yapabilirler.

b) **2. Kademe D Kategorisi Antrenörü :** Küçükler, Yıldızlar ve Gençler kategorisinde takım çalıştırabilirler.

c) **3.Kademe C Kategorisi Antrenörü** :Küçük, Yıldız, Genç ve Büyükler kategorisinde, Bayanlar 2.Lig ve Bölgesel Ligde antrenörlük yapabilirler. Milli takımda yardımcı antrenör olarak görev alabilirler.

d) **4. Kademe B Kategorisi Antrenörü** : Milli takımları, Bölgesel ve 2.Lig takımlarını çalıştırabilirler. Ayrıca 1. lig takımlarında yardımcı antrenörlük yapabilirler.

e) **5. Kademe A Kategorisi Antrenörü** : Her seviyede takım çalıştırabilirler.

Alt Kademede bulunan antrenörlere göre üst kademelerde bulunan Antrenörler; Üst Düzey Antrenör olarak adlandırılır.

Üst kategorideki antrenör lisansına sahip olanlar alt kategorilerde de görev alabilirler. Basketbol branşında üst kategoride antrenör bulunmaması halinde bir alt kategorideki antrenör görevlendirilebilir. Yukarıdaki kategorilerden 1. Kademe E Kategorisi antrenör olma niteliği taşıyan antrenörler takımlarında baş antrenör olmadan kesinlikle maç yönetemezler. ve Basketbol Okulu açamazlar (Baş antrenörlerin sezon içinde ceza alması veya sağlık vb. ilgili mazeretleri hali hariç.)

İkinci Kısım

Antrenör Eğitimi

Antrenör Eğitimi

Madde 9- Antrenör Eğitim kursları Basketbol sporunun ihtiyaçları esas alınarak Eğitim Kurulu tarafından belirlenen yıllık planlama çerçevesinde Federasyonca düzenlenir.

Federasyon , Türk Basketbol Antrenörlerinin eğitimlerine katkı amacı ile yurt dışındaki eğitim faaliyetlerine Eğitim Kurulunun belirleyeceği Antrenörlerin katılabilmeleri için gerekli çalışma ve tedbirleri alarak kulüpleri teşvik eder.

Madde 10- Antrenörlerin, Antrenör Kursuna müracaat başvuruları ve her türlü lisans ve vize işleri Eğitim kurulunca yapılır. Antrenör Kursuna Katılacak olan adaylara ait katılım koşulları ve aranacak şartlar bu Yönetmelik de belirtilmiştir.

Eğitim Kategorileri

Madde11- Antrenör eğitim kursları bütün spor dalları için 5 kategoride yapılır.

- a) 1. Kademe E Kategorisi Antrenörü : Bu kategori için düzenlenen eğitim programını kapsar.
- b) 2. Kademe D Kategorisi Antrenörü : E Antrenör lisansına sahip ve en az 1 yıl üst kategori antrenörün yanında çalışmış olduğunu veya takım çalıştırdığını belgeleyen antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.
- c) 3. Kademe C Kategorisi Antrenörü D Antrenör lisansına sahip ve bu Kategoride en az 2 yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde en az 2 seminer görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.
- d) 4. Kademe B Kategorisi Antrenörü : C Antrenör lisansına sahip ve bu Kategoride en az 2 yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde sporla ilgili en az 2 seminer görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.
- e) 5. Kademe A Kategorisi Antrenörü : B Antrenör lisansına sahip ve bu Kategoride en az 3 yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde en az 3 seminer görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

Uluslararası seminer, kurs ve kamplar Eğitim Kurulu tarafından uygun görülen aralıklarla düzenlenir ve Basketbol Yönetim Kurulu tarafından onaylanır.

Antrenörlerin bir üst kategoriye terfileri Basketbol Federasyonu Eğitim kurulunun açtığı kurslarla sağlanır.

Antrenörler Basketbol Federasyonunun açtığı zorunlu öngörülen kurs ve seminerlere katılmak durumundadır. Aksi takdirde o sezonda görev alamazlar bir üst kategoriye terfi ettirilmezler (Eğitim Kurulunca kabul edilebilir geçerli mazeretler dışında).

Eğitim Kurulu tüm kategorilerde Antrenör Çalışma ve Usulleri ile ilgili düzenleme yapabilir

Eğitim Yetki ve Sorumluluğu

Madde 12- Ülkemizde gelişim seminerleri, basketbol oyuncusu yetiştirme ve gelişim kampları ve her seviyede basketbol okulları açma izin ve yetkisi Federasyona aittir.

Basketbol okulları ve basketbol oyuncu yetiştirme ve gelişim kampları Federasyondan izin alınmadan açılmaz.

Basketbol okulu ve basketbol oyuncu yetiştirme ve gelişim kampları ile ilgili tüm konular düzenlenecek ayrı bir talimat ile yürütülür.

Antrenör Eğitiminin Programlanması

Madde 13- Uygulanacak olan eğitim programları, bu yönetmelik ekinde belirtilmiştir.

Antrenör eğitim kurslarının eğitim programlarında ve sürelerinde gerekli hallerde Federasyonca değişiklik yapılabilir.

Öğretim Elemanlarının Görevlendirilmesi

Madde 14- Antrenör eğitim programında yer alan derslerde öğretim elemanlarının görevlendirilmeleri aşağıdaki şekilde olur;

a) Genel Spor Bilimleri ile ilgili derslerde görevlendirilecek öğretim elemanları yüksek öğrenim görmüş, tercihen antrenörlük formasyonuna ve konusunda akademik kariyere sahip bilimsel çalışma ve araştırması olanlar arasından tespit edilerek, gerektiğinde kurumlarından izin alınmak kaydı ile Eğitim Kurulunca görevlendirilir.

b) Basketbol eğitim programına ait derslerin öğreticileri; Basketbol branşında; ihtisas sahibi öğretim elemanı unvanına sahip olanlar ile B Kategori (Baş antrenör) veya A Kategori (Teknik Direktör) belgesine sahip olan kişiler arasından Eğitim Kurulunca belirlenir.

Ancak, basketbol dalında B Kategori (Baş antrenör) ve A Kategori (Teknik Direktör) belgesine sahip ve ihtisas sahibi öğretim elemanı bulunmaması halinde, konusunda Eğitim Kurulunca bilgisi ve tecrübesi onaylanan eğitimcilere eğitim programında görev verilebilir.

Basketbol eğitim programına ait dersler için belirlenen öğreticilerin görevlendirilmeleri Eğitim Kurulunca yapılır.

Yabancı Spor Uzmanı ve Antrenörlerden Yararlanma

Madde 15- Antrenör eğitim programında yabancı spor uzmanı, antrenör veya basketbol branşında ihtisas sahibi öğretim elemanı görevlendirilebilir.

Gelişim Semineri

Madde 16- Eğitim Kurulu; Her kategorideki antrenör eğitim kurslarına ilaveten antrenör gelişim seminerleri düzenler. Açılan gelişim seminerlerine katılımları zorunlu tutulanlar, mazeretsiz bu seminere katılmadıkları takdirde o sezon görev yapamazlar.

Üçüncü Kısım

Antrenör Lisans ve Vize İşlemleri

Belge Verilmesi

Madde 17- Her kategoride açılan antrenör eğitim kurslarını başarı ile bitirenlere Basketbol Federasyon Başkanı ve Eğitim Kurulu Başkanının imzasını taşıyan başarı belgesi , Seminerlere katılanlara da Eğitim Kurulu Başkanı ve Seminer sorumlusunun imzasını taşıyan katılım belgesi verilir.

Lisans Verilmesi

Madde 18- Antrenör eğitim kurslarında Başarı belgesini alanlara Eğitim kuruluna başvurdıklarında federasyonca Antrenör lisansı verilir. Antrenör lisans vize işlemleri ile ilgili esas ve usuller federasyon tarafından belirlenir.

Lisans Alma Zorunluluğu

Madde 19- Bütün kategorilerdeki antrenörler lisans almak ve lisanslarını her yıl vize ettirmek zorundadırlar. Lisanslarını vize ettirmeyen antrenörler, o sezon içinde hiçbir kategoride görev yapamazlar. Lisans ve/veya vize bedelleri ile Lisans vize işlemleri her yıl Federasyon tarafından belirlenir ve ilan edilir.

Antrenör Belge ve Lisansının Geçersiz Sayılması

Madde 20- TBF Disiplin talimatı ve Sporla ilgili yayımlanan her türlü Ceza Yönetmeliklerine göre üç yıl içinde bir defada 6ay ya da fazla ve/ veya üç yıl içinde toplam bir yıldan fazla ceza alan antrenörlerin lisansları Eğitim kurulunun teklifi, Yönetim Kurulunun onaylaması halinde süresiz olarak geçersiz sayılır. Bu yönetmeliğin 6 inci maddesinde belirtilen antrenör kurslarına katılacaklarda aranan şartlardan herhangi birini antrenör başarı belgesini aldıktan sonra kaybeden veya bu şartlardan herhangi birini taşımadığı antrenör başarı belgesi verildikten sonra anlaşılan antrenörlerin belge ve lisansları Yönetim kurulu tarafından geçersiz sayılır.

Federasyonun lisans vize işlemleri usul ve yöntemlerinde belirleyeceği süreler içerisinde üst üste lisanslarını vize ettirmeyen antrenörlerin lisansları Yönetim kurulunun onaylaması halinde geçersiz sayılabilir. Bu durumda olan antrenörler, eğitim kurulunun düzenleyeceği kurs veya seminer sonrasında yeniden lisans çıkartabilir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve kanunlarının açıkça suç saydığı Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü ve Cumhuriyetin niteliklerinden herhangi birini değiştirme veya ortadan kaldırma amaçlarına yönelik faaliyetlerinden dolayı hakkında Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma başlatılan veya sporcularına doping yaptırdıkları belgelenen antrenörlerin kurs başarı belgeleri ve lisansları geçici olarak Yönetim Kurulunca iptal edilir. Bu suçlarından dolayı mahkumiyet durumunda ise süresiz olarak iptal edilir.

Antrenörün Pasif Hale Geçmesi

Madde 21- Federasyon tarafından verilen lisansa sahip olan antrenörler en az üç yıl süre ile herhangi bir kulüpte çalışmaz ve/ veya lisanslarını vize ettirmezse “Pasif Antrenör” statüsüne geçerler. Bu antrenörler yukarıda belirtilen süreden sonra bir takım çalıştırmaya başlarsa yeniden “Aktif Antrenör” statüsünü kazanırlar. Ancak antrenörler o yıl ki vize ücreti üzerinden geçmiş yıllara ait vize ücretlerini ödemesi ve açılacak ilk Antrenör Seminerine katılması halinde aktif antrenör statüsünü kazanabilirler. Ancak bu antrenörler bulundukları kategoriye ilk başlayan antrenörler gibi işleme tabi tutulur ve işlemleri buna göre yapılır.

Dördüncü Kısım

Sözleşme

Sözleşme Yapma Zorunluluğu

Madde 22- Erkekler 1. ve 2. Liglerinde ve Bayanlar1. Liginde yer alan kulüpler; A takımlarında görev alan baş ve yardımcı antrenörleri ile sözleşme yapmak zorundadırlar. Sözleşme süresi en az bir yıldır. Sözleşmeler Federasyona ibraz edilir. Kulüp ve antrenör aralarında anlaştıkları takdirde, 3 ay süreden az olmamak kaydı ile daha kısa süreli sözleşme yapabilirler.

Sözleşmenin Ana Hatları

Madde 23- Sözleşmenin ana hatları şunlardır:

a) Antrenörler, kulüplerle Federasyonun hazırladığı tek tip sözleşmeyi imzalayacaklardır. Bu örneğe uygun olmayan sözleşmeler Federasyon tarafından tescil edilmez. Taraflar tek tip sözleşme şartlarına ve bu talimat hükümlerine aykırı olmamak kaydıyla sözleşmeye özel maddeler koyabilirler.

b) Sözleşmeler her yıl 1 Mayıs - 15 Eylül tarihleri arasında 3 nüsha olarak imzalanır. 3 nüshanın tescil edilmek üzere Federasyona gönderilmesi zorunludur. Sözleşmenin 1 nüshası Federasyonda kalır, diğer nüshalar ilgili taraflara verilir.

Anlaşmalı Fesih

Madde 24- Sözleşmenin anlaşmalı olarak feshinin geçerli sayılabilmesi için noterde düzenlenen fesihnamenin yapıldığı tarihten itibaren 15 iş günü içinde Federasyona gönderilmesi zorunludur. Bu suretle serbest kalan antrenör, bu talimat hükümlerine uygun olmak kaydıyla dilediği kulüple sözleşme yapabilir. Bu süre içinde gönderilmeyen fesihnameler işleme konulmaz.

Antrenörün Fesih İsteği

Madde 25- sözleşmesi gereğince yapılması gereken ödemelerin kulüp tarafından ödeme tarihini takip eden bir ay zarfında yapılmamış olması veya temerrüde düşülmesi halinde, antrenör sözleşmesinin feshini isteyebilir.

Fesih İhbarı ve Fesih

Madde 26- Fesih hakkını kullanmak isteyen taraf, karşı tarafa ihbarname keşide etmek ve bunun bir örneğini Federasyona göndermek zorundadır. Bu tebligata rağmen 15 gün içinde sözleşme hükümleri yerine getirilmezse, ilgilinin talebi üzerine Yönetim Kurulu kararı kesindir. Sözleşmenin feshinde Federasyon tarafından haklı görülen antrenör, dilediği kulüple hiçbir şart aranmaksızın yeni bir sözleşme imzalayabilir.

Beşinci Kısım

Sınav ve Değerlendirme

Madde 27- Her kategorideki eğitim kurslarının sonunda kursiyerler, eğitim programında yer alan bütün derslerden sınava tabi tutulurlar. Sınavlar aşağıdaki şekilde yapılır:

a) Sınavlar derslerin özelliklerine göre yazılı, test, sözlü, uygulamalı veya hem yazılı, hem sözlü yapılır. Derslerin sınavları ilgili dersin öğretim elemanı tarafından değerlendirilir.

b) Eğitim programlarına ait derslerin sınav sonuçları 100 puan üzerinden değerlendirilir. Başarılı olunabilmesi için eğitim programında yer alan derslerin sınavlarından en az 70 puan alınması zorunludur.

c) Eğitim programında yer alan derslerin sınavlarından en fazla 5 dersten başarısız olanlar daha sonra açılacak olan antrenör kurslarına devam etmeksizin başarısız olduğu derslerden 5 yıl içerisinde aynı dersten 3 kez doğrudan sınavlara katılma hakkına sahip olup, başarısız olanlar kursu tekrarlamak zorundadırlar.

d) B.Kategori Baş Antrenör ve A. Kategori Teknik Direktör kurslarına girip başarılı olan Antrenörler, Basketbol branşında hazırlayacakları en az 15 sayfadan oluşan tezlerini Eğitim Kuruluna sunmaları halinde belgelerini almaya hak kazanırlar.

Sınav Sonuçlar İtiraz Hakkı

Madde 28- Antrenör eğitim kurslarının yazılı ve sözlü sınavlarının değerlendirme sonuçlarına kursiyerler kurs bitim tarihinden itibaren 30 gün içinde itiraz edebilir. Puan toplama hatalarına yapılacak itirazlar 7 gün içerisinde (postada geçen süre hariç) Federasyona yapılır. İtirazlar 30 gün içerisinde Eğitim Kurulunca sonuçlandırılır.

Devam Zorunluluğu

Madde 29- Kursa en fazla bir tam gün veya 2 yarım gün mazeretsiz katılmayan kursiyerlerin kursla ilişkileri kesilir.

Kurs süresince 3 günü geçen raporlar devamsızlıktan sayılır ve kursiyerlerin kursla ilişkileri kesilir.

Üniversitelerin Beden Eğitimi veya Spor Eğitimi Veren Yüksek Öğrenim Kurumlarından Mezun Olanlar

Madde 30- Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olup herhangi bir spor dalında ihtisas eğitimi almayan ancak basketbol branşında seçmeli olarak eğitim alanlara, o dalda, 1 Kademe E Kategorisi Antrenörlük belgesi verilir.

Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlardan eğitim gördükleri Basketbol dalında ihtisaslarını belgelemeleri şartıyla seçmeli (uzmanlık) spor dalında 2.Kademe D Kategorisi antrenörlük belgesi verilir.

Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarının antrenör eğitimi bölümü mezunlarına 3 Kademe C. Kategorisi antrenörlük belgesi verilir.

Üst Düzey Basketbol oynayan Sporcular

Madde 31- Türkiye Basketbol Birinci Liginde, en az 10 sezon basketbol oynayan sporculara 2.Kademe D Kategorisi antrenörlük belgesi verilir.

Türkiye Basketbol Birinci Liginde, en az 5 sezon basketbol oynayan ve en az 25 kez Milli olan sporculara 3.Kademe C Kategorisi antrenörlük belgesi verilir.

Derslerden Muafiyet

Madde 32- Antrenör kurslarında aşağıda belirtilen durumlarda muafiyet hakkı verilir;

a) Bu yönetmeliğin 30 inci maddesi kapsamına alınan Basketbol antrenörlüğü haricinde 1.Kademe E. Kategorisi antrenör kursuna başvuran üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlar genel spor bilimleri ile ilgili derslerden muaf tutulurlar.

b) 1.Kademe E. Kategorisi antrenör kursuna başvuran üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarının dışındaki üniversite

mezunları genel spor bilimleri ile ilgili derslerden okuduklarını belgelemeleri halinde, mezuniyet tarihinden itibaren, 5 yıl içinde muaf tutulurlar.

c) Basketbol branşında federasyonlarca açılmış hakemlik kurslarına katılmış ve hakemliğini belgeleyenler tüm antrenör kurslarında oyun kuralları dersinden muaf tutulurlar.

Antrenör Çalışmaları

Madde 33- Federasyon tarafından Milli Takımları çalıştırmakla görevlendirilen tüm antrenörler, kulüp takım antrenörlerinden gereken her türlü işbirliği talebinde bulunabilirler, Kulüp antrenörleri talep edilen işbirliğine girmek zorundadırlar. Aksine davranan kulüp antrenörlerine Federasyon Disiplin Talimatının ilgili maddeleri uygulanır.

Yurt Dışında Alınan Antrenörlük Belgelerinin Denkliği

Madde 34- Yurt dışında alınan belgelerin bu yönetmelikte belirtilen kategorilere göre denkliği; bu yönetmeliğin 11 inci maddesindeki eğitim programı esas alınarak yurt dışında katıldığı kursları başarı ile tamamladıklarını belgelemeleri halinde Eğitim Kurulunun görüşü ve teklifi ile Yönetim Kurulu onayı ile durumuna uygun antrenör belgesi verilir.

Yabancı Ülkelerde Çalışacak Türk Antrenörler

Madde 35- Yurt dışında çalışacak Türk antrenörleri;

a) Yurt dışında çalışmak isteyen Türk antrenörler Eğitim Kurulu Teklifi ile yönetim kurulundan izin almak zorundadırlar.

b) Yurt dışında çalışmak isteyen antrenörler sözleşmelerini ve sözleşme hükümlerini anlaşma yoluyla sona erdirmek ve Federasyona belgelemek zorundadırlar.

Uluslararası Antrenör Semineri

Madde 36- Eğitim Kurulu teklifi federasyonunun onayı ile uluslararası antrenör seminerleri düzenlenebilir. Bu konudaki Eğitim Kurulunun teklifi ve yönetim kurulunun kararı geçerlidir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Hüküm Bulunmayan Haller

Madde 37- Bu yönetmeliğin uygulanması sırasında ortaya çıkan ve bu yönetmelikte bulunmayan hallerde; sorunların çözümü eğitim kurulunun teklifi ve Yönetim Kurulunun onayı ile sağlanır.

Geçici Madde 1- Bu yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce birimlerince verilmiş olan antrenör belge ve lisansları geçerli olup, bu haklar saklı kalır. Bu belge ve lisansların bu yönetmeliğe göre sınıflandırılması, Eğitim Kurulunca oluşturulacak denklik komisyonu kararının, Federasyon onayından sonra, ilgililere durumuna uygun dengi antrenör belge ve lisansı verilir.

Geçici Madde 2- Bu Yönetmeliğin yayınlandığı tarihten önce Genel Müdürlükçe verilen;

I Kademe antrenör belgesine sahip olanlara, I Kademe E Kategorisi antrenör belgesi verilir.

II Kademe antrenör belgesine sahip olanlara, II Kademe D Kategorisi antrenör belgesi verilir.

III. Kademe antrenör belgesine sahip olanlara, III. Kademe D. Kategorisi antrenör belgesi verilir.

IV. Kademe Antrenör belgesine sahip olanlara, IV. Kademe B Kategorisi antrenör belgesi verilir.

V. Kademe Antrenör belgesine sahip olanlarla V. Kademe A. Kategorisi antrenör belgesi verilir.

Yürürlük

Madde 38- Bu Yönetmelik Basketbol Federasyonu Yönetim Kurulunun onayı ile yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 39- Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye Basketbol Federasyonu yürütür.

Kaynak:

[http://www.tbf.org.tr/tbfweb/tbfweb2.nsf/\(\\$\\$Lookup%20BS%20BosDuyuru%20Vie w\)/9821616FDA580880C2257003007B987D?OpenDocument](http://www.tbf.org.tr/tbfweb/tbfweb2.nsf/($$Lookup%20BS%20BosDuyuru%20Vie w)/9821616FDA580880C2257003007B987D?OpenDocument)

Ek-2. Boks Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği

BOKS ANTRENÖR EĞİTİM TALİMATI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

Madde 1-Bu Yönetmeliğin amacı; sporcuların yetiştirilmelerinde spor dalları itibariyle görev alacak antrenörlerin eğitimleri ve sınıflandırılmaları ile ilgili esas ve usulleri belirlemektir.

Kapsam

Madde 2-Bu Yönetmelik; Türkiye Boks Federasyonu Başkanlığının antrenör eğitimi programları ile bu programların uygulama, esas ve usullerini kapsar.

Dayanak

Madde 3- Bu Yönetmelik, 3289 sayılı Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun ek-9 uncu maddesi hükmü gereğince Başbakanlık Makamının 22.05.2006 tarih ve 189 sayılı olurları ile idari ve mali yönden özerk olan Boks Federasyonuna özerklik verilmiştir. Özerkliği de 31 Mayıs 2006 tarih ve 26184 sayılı Resmi Gazete de yayınlanmıştır. Boks Federasyonu Ana Statüsüne dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4- Bu Yönetmelikte geçen;

Genel Müdürlük : Spor Genel Müdürlüğünü,

Genel Müdür : Spor Genel Müdürünü,

Daire Başkanlığı : Spor Eğitimi Dairesi Başkanlığını,

Daire Başkanı : Spor Eğitim Dairesi Başkanını,

Federasyon : Türkiye Boks Federasyonu Başkanlığı,

Antrenör : İlgili boks dalında eğitim gördüğü kademedeki programları başarı ile tamamlayarak bulunduğu kademe için Boks Federasyonundan belge alan, sporcuları veya spor takımlarını ulusal ve uluslararası kural ve tekniklere uygun olarak yetiştirmek, yarışmalara hazırlanmalarını ve yarışmalarını, gelişmelerini takip etmek görev ve yetkisini haiz olan kişiyi,

Eğitim Programı: Her kademedeki antrenör yetiştirme kursları ve seminerleri ile bu programdaki dersleri, ifade eder.

Bilimsel Spor Aktivitesi: Kongre, seminer, kurs, sempozyum ve benzerlerini

İKİNCİ BÖLÜM

Esas Hükümler

Kurs Düzenleme

Madde 5-Antrenör eğitim kursları, Boks Federasyonunun kurum ve kuruluşların ihtiyaçları esas alınarak Boks Federasyonu'na düzenlenir.

Antrenör Eğitim Kursuna Katılacaklarda Aranılacak Şartlar

Madde 6-Kademeler itibariyle Antrenör eğitim kurslarına katılacaklarda aşağıdaki şartlar aranır:

a)En az ilkokul mezunu olmak, (İlkokul mezunları belirli eğitim kurslarından sonra en fazla 2.kademe antrenör belgesine sahip olabilirler) Milli sporcular da tahsil şartı aranmaz.

b)Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl engelli olmamak,

c)Taksirli suçlar hariç olmak üzere ağır hapis veya 6 aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla; zimmet, ihtilas, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma,

hileli iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya istimal ve istihlak kaçakçılığı hariç kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırmak, devlet sırlarını açığa vurmak suçlarından dolayı tecil edilmiş olsa dahi ceza almamış olmak,

d)En az 20 yaşını doldurmuş olmak.

e)Boks Federasyonunun Ceza Yönetmeliğine göre son bir yıl içinde bir defada 6 aydan fazla ve/veya toplam 1 yıldan fazla ceza almamış olmak.

Ancak, başvurunun fazla olması halinde yukarıdaki şartların yanında sırasıyla; ilgili branşta milli sporcu olmak, üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumları ile diğer üniversite ve yüksekokullardan mezun olmak, yabancı dil bildiğini belgelemek ve en az 5 yıl lisanslı sporcu olmak tercih sebebidir.

Antrenör Sınıflandırılması

Madde 7- Antrenörler her spor dalında (V) kademe olmak üzere aşağıdaki şekilde sınıflandırılır;

- a) I. Kademe , (Yardımcı Antrenör)
- b) II. Kademe, (Antrenör)
- c)III. Kademe, (Kıdemli Antrenör)
- d)IV. Kademe, (Başantrenör)
- e) V. Kademe. (Teknik Direktör)

Görev Alanları

Madde 8- Her kademedeki antrenör lisansına sahip olanlar aşağıdaki alanlarda görev yaparlar;

a)I. Kademe (Yardımcı Antrenör): Üst düzey antrenörün yanında ve spora yeni başlayanlarda,

b)II. Kademe (Antrenör): Minikler ve yıldızlar kategorisinde, (diğer kategoriler ve milli takımlarda ise üst düzey antrenör yanında)

c)III. Kademe (Kıdemli Antrenör): Gençler ve büyükler kategorisinde, (milli takımlarda ise üst düzey antrenör yanında)

d)IV. Kademe (Baş antrenör): Bütün kategoriler ve milli takımlarda.

e)V. Kademe (Teknik Direktör): Bütün kategoriler ve milli takımlarda.

NOT: Üst Düzey Antrenör IV. ve V. Kademe Antrenörlerdir.

Eğitim Kademeleri

Madde 9- Antrenör eğitim kursları Boksta (V) kademede yapılır.

a) I.Kademe (Yardımcı Antrenör): Bu kademe için düzenlenen eğitim programını kapsar.

b) II. Kademe (Antrenör): I. kademe yardımcı Antrenör lisansına sahip ve en az 1 yıl üst kademe antrenörün yanında çalışmış olduğunu belgeleyen faal antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

c) III. Kademe (Kıdemli Antrenör) : II. kademe antrenör lisansına sahip ve II. kademede en az 2 yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde sporla ilgili en az 2 seminer görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

d) IV. Kademe (Başantrenör): III. kademe antrenör lisansına sahip ve III. kademede en az 3 yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu süre içerisinde sporla ilgili en az 3 seminer görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

e) V. Kademe (Teknik Direktör): IV. kademe antrenör lisansına sahip ve IV. kademede en az iki yıl çalışmış olduğunu belgeleyen ve bu kademede en az beş bilimsel spor aktivitesi görmüş antrenörlerin katılabildiği eğitim programını kapsar.

Antrenör Eğitim Programı

Madde 10-Kademeler itibariyle temel ve özel eğitim programlarında uygulanacak ders saatleri (EK-1)'de gösterilmiştir.

Gerekli hallerde Federasyon Yönetim Kurulundan alınacak onay çerçevesinde ders saatleri ve / veya değişik dersler ilave edilerek kurs süresi uzatılabilir, ders isimleri değiştirilebilir veya çıkarılabilir.

Öğretim Elemanlarının Görevlendirilmeleri

Madde 11-Antrenör eğitim programında yer alan derslerde öğretim elemanlarının görevlendirilmeleri aşağıdaki şekilde olur;

a)Temel eğitim programında yer alan derslerde görevlendirilecek öğretim elemanları tercihen yüksek öğrenim görmüş, tercihen antrenörlük formasyonuna ve konusunda akademik kariyere sahip bilimsel çalışma ve araştırması olanlar arasından tespit edilerek, gerektiğinde kurumlarından izin alınmak kaydı ile Federasyonca görevlendirilir.

b)Özel eğitim programına ait derslerin öğreticileri; ihtisas sahibi öğretim elemanı unvanına sahip olanlar ile IV. Kademe (Başantrenör) veya V.Kademe (Teknik Direktör) antrenör belgesine sahip olan kişiler arasından ilgili federasyonca seçilir.

Ancak, IV. Kademe (Başantrenör) ve V. Kademe (Teknik Direktör) antrenör belgesine sahip ve ihtisas sahibi öğretim elemanı bulunmaması halinde, konusunda federasyonca bilgisi ve tecrübesi onaylanan eğitimcilere eğitim programında görev verilebilir.

Federasyonca özel eğitim programına ait dersler için belirlenen öğreticilerin görevlendirilmeleri Federasyonca yapılır.

Temel ve Özel Eğitim derslerinde görevlendirilecek Öğretim Elemanlarının yolluk-yevmiye ve ders ücretleri Spor Hizmetleri uygulamasında görevlendirilecekler ödenecek ücretler uygulanacaktır.

Yabancı Spor Uzmanı ve Antrenörlerden Yararlanma

Madde 12- Antrenör eğitim programlarında yabancı spor uzmanı, antrenör veya ilgili spor dalında öğretim elemanı görevlendirilebilir.

Gelişim Semineri

Madde 13- Her kademedeki antrenör eğitim kurslarına ilaveten federasyon Eğitim Kurulunca Federasyon Başkanlık Makamından alınacak onaydan sonra antrenör gelişim seminerleri düzenler. Ayrıca gerekli hallerde federasyonla

koordineli olarak antrenör gelişim semineri düzenler. Seminer sonrası katılımcılara Federasyon Başkanı veya Başkan Vekili ile Federasyon Yönetim Kurulunca yetki verilen Eğitim Kurulu Üyelerinin imzasını taşıyan seminer belgesi verilir.

Antrenör Belge Verilmesi

Madde 14- Her kademedede açılan antrenör eğitim kurslarını başarı ile bitirenlere Federasyon Başkanı veya Başkan Vekili ile Federasyon Yönetim Kurulunca imza yetkisi verilen iki kişinin imzasını taşıyan Antrenör Belgesi verilir.

Lisans Verilmesi

Madde 15- Antrenör belgesini almış olanlara antrenörlük yaptıklarını belgelemek kaydıyla Boks Federasyonunca lisans verilir. Antrenör lisans vize işlemleri ile ilgili esas ve usuller Federasyonca düzenlenir. Boks Lisans ve vize ücretleri Federasyon Yönetim Kurulunca belirlenir.

Antrenör Belge ve Lisansının Geçersiz Sayılması

Madde 16-Boks Federasyonu Ceza Yönetmeliğine göre bir defada 6 aydan fazla ve/veya toplam bir yıldan fazla ceza alan antrenörlerin lisansları Teknik Kurulun teklifi, Federasyon Yönetim Kurulunun onaylaması halinde süresiz olarak geçersiz sayılır. Bu Yönetmeliğin 6'ncı maddesinde belirtilen antrenör kurslarına katılacaklarda aranan şartlardan herhangi birini antrenör belgesini aldıktan sonra kaybeden veya bu şartlardan herhangi birini taşımadığı antrenör belgesi verildikten sonra anlaşılan antrenörlerin belge ve lisansları Federasyon Yönetim Kurulu onayı ile geçersiz sayılır.

Federasyonun lisans vize işlemleri, usul ve yöntemlerinde belirleyeceği süreler içerisinde (En az 3 yıl olmak kaydıyla) üst üste lisanslarını vize ettirmeyen antrenörlerin lisansları federasyonun Yönetim Kurulu Kararı ile süresiz olarak geçersiz sayılır. Bu durumda olan antrenörler, federasyonun düzenleyeceği seminer sonrasında yeniden lisans çıkartabilir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve kanunlarının açıkça suç saydığı Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü ve Cumhuriyetin niteliklerinden herhangi birini değiştirme veya ortadan kaldırma amaçlarına yönelik faaliyetlerinden dolayı hakkında Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma başlatılan veya sporcularına

doping yaptırdıkları belgelenen antrenörlerin antrenörlük belgeleri ve lisansları geçici olarak federasyonca iptal edilir. Bu suçlarından dolayı mahkumiyetleri durumunda ise süresiz olarak iptal edilir.

Sınav ve Değerlendirme

Madde 17- Her kademedeki eğitim kurslarının sonunda kursiyerler, eğitim programında yer alan bütün derslerden sınava tabi tutulurlar. Sınavlar aşağıdaki şekilde yapılır;

a)Sınavlar derslerin özelliklerine göre yazılı, test, sözlü, uygulamalı veya hem yazılı, hem de sözlü yapılır. Derslerin sınavları ilgili dersin öğretim elemanı tarafından değerlendirilir.

b)Eğitim programlarına ait derslerin sınav sonuçları 100 puan üzerinden değerlendirilir. Başarılı olunabilmesi için özel ve temel eğitim programında yer alan derslerin sınavlarından en az 60 puan alınması zorunludur.

c)Temel ve özel eğitim programında yer alan derslerin sınavlarından en fazla 5 dersten başarısız olanlar daha sonra açılacak olan antrenör kurslarına devam etmeksizin başarısız olduğu derslerden 5 yıl içerisinde aynı dersten 3 kez doğrudan sınavlara katılma hakkına sahip olup, başarısız olanlar kursu tekrarlamak zorundadırlar.

Sınav Sonuçlarına İtiraz Hakkı

Madde 18-Antrenör eğitim kurslarının yazılı ve sözlü sınavlarının değerlendirme sonuçlarına kursiyerler kurs bitim tarihinden itibaren 30 gün içinde itiraz edebilir. Puan toplama hatalarına yapılacak itirazlar 7 gün içerisinde (postada geçen süre hariç) federasyona İtirazlar 30 gün içerisinde federasyonca sonuçlandırılır.

Devam Zorunluluğu

Madde 19- Kursu en fazla bir tam gün veya 2 yarım gün mazeretsiz katılmayan kursiyerlerin kursla ilişkileri kesilir.

Kurs süresince 3 günü geçen raporlar devamsızlıktan sayılır ve kursiyerlerin kursla ilişkileri kesilir.

Madde 20- Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlar kademeler itibariyle boks branşında talep ettikleri antrenör belgesi alabilmesi için;

a)Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olup boks dalında seçmeli olarak eğitim alanlara I. Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenörlük belgesi.

b)Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlardan eğitim gördükleri boks dalındaki uzmanlık ile ilgili olarak durumlarını belgelemeleri şartıyla seçmeli (uzmanlık) Boks II. Kademe (Antrenör) antrenör belgesi.

c)Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarının boks antrenör eğitimi bölümü mezunlarına III. Kademe (Kıdemli Antrenör) antrenör belgesi, III. Kademe (Kıdemli Antrenör) antrenör belgesini aldıktan sonra 3 yıl boyunca antrenörlük yaptığını ve ilgili boks dalında en az 2 seminere katıldığını belgeleyenlere, başvurusu halinde doğrudan IV. Kademe (Başantrenör) antrenör belgesi verilir.

Yurt dışındaki üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren dört yıllık yüksek öğrenim kurumlarından mezun Türk vatandaşları ile Türk vatandaşlığı hakkını elde eden yabancıların öğrenim denkliği yüksek öğretim Kurumu tarafından kabul edilen ve boks dalındaki ihtisaslarını belgeleyen kişilere Boks Federasyonu Yönetim Kurulunca oluşturulacak Denklik Komisyonu Kararınca Boks Federasyonu Başkanı onayından sonra (a), (b) ve (c) bentlerinden durumuna uygun olan yalnız boks dalında antrenör belgesi verilir.

Temel Eğitim Derslerinden Muafiyet

Madde 21- I. Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenör kurslarında aşağıda belirtilen durumlarda muafiyet hakkı verilir;

a)Bu Yönetmeliğin 20'nci maddesi kapsamına alınan spor dalı antrenörlüğü haricinde başka bir spor dalında antrenör kursuna başvuran üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlar temel eğitim programında yer alan derslerden muaf tutulurlar.

b)Kademeler itibariyle başka bir antrenör kursuna giren ve başarılı olanlar, girdikleri kurs tarihinden itibaren dört yıl içerisinde açılan aynı kademedeki boks dalında antrenör kurslarına başvurduklarında, temel eğitim programında yer alan derslerden muaf tutulurlar.

c) İlgili spor dalında üst kademedeki antrenör belgesine sahip antrenörlerin başka bir spor dalında beş yıl içinde daha alt kademedeki antrenör kurslarına katılmaları halinde temel eğitim programlarındaki derslerden muaf tutulurlar.

d) I. Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenör kursuna başvuran üniversitelerin beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarının dışındaki üniversite mezunları temel eğitim programında yer alan derslerden okuduklarını belgelemeleri halinde, mezuniyetlerinden itibaren, 5 yıl içinde muaf tutulurlar.

Özel Eğitim Derslerinden Muafiyet

Madde 22-İlgili spor dalında federasyonlarca açılmış hakemlik kurslarına katılmış ve hakemliğini belgeleyenler antrenör kurslarında branşıyla ilgili oyun kuralları dersinden muaf tutulurlar.

Yurt Dışından Alınan Antrenörlük Belgelerinin Denkliği

Madde 23-Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı veya yabancı uyruklu olup, ülkemizde antrenörlük görevi yapan kişilerin başvurmaları halinde Yurt dışından alınan belgelerin bu Yönetmelikte belirtilen kademelere göre denkliği; Federasyon Yönetim Kurulunca oluşturulacak Denklik Komisyonu tarafından alınacak kararın Federasyon Başkanlık Makamı onayından sonra boks dalına ait durumuna uygun antrenör belgesi verilir.

Uluslararası Antrenör Semineri

Madde 24- Federasyonca uluslararası antrenör seminerleri düzenlenebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Hüküm Bulunmayan Haller

Madde 25-Bu Yönetmeliğin uygulanması sırasında ortaya çıkan ve bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde; sorunların çözümüne Federasyon Yönetim Kurulu yetkilidir.

Geçici Madde 1-Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce federasyonlarca ve Genel Müdürlüğün diğer birimlerince verilmiş olan antrenör belge ve lisansların geçerli olup, bu hakları saklı kalır. Bu belge ve lisansları bu yönetmeliğe göre sınıflandırılması, federasyonunun görüşü ve yine Federasyonca oluşturulacak denklik komisyonu kararının, Federasyon Makamının onayından sonra, ilgililere durumuna uygun dengi antrenör belge ve lisansı verilir.

Geçici Madde 2-Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce (2001 Yılı Sonuna kadar) Genel Müdürlükçe verilen;

Temel çalıştırıcı (monitör) belgesine sahip olanlara, I. Kademe (Yardımcı Antrenör) belgesi verilir.

I. kademe antrenör belgesine sahip olanlara, II. Kademe (Antrenör) antrenör belgesi verilir.

II. kademe antrenör belgesine sahip olanlara, III. kademe (Kıdemli Antrenör) antrenör belgesi verilir.

1987 öncesi Antrenör Eğitim Kurslarına katılan ve Spor Eğitim Dairesi Başkanlığınca 2001 Yılı sonuna kadar Denklikleri yapılan III. kademe antrenör belgesine sahip olanlara, federasyon Yönetim Kurulunca oluşturulacak denklik komisyonu kararının Federasyon Başkanının onay ile IV. (Başantrenör) veya V. kademe (Teknik Direktör) antrenör denkliği yapılır.

EK MADDE 1 – Boks branşlarında;

a) Olimpiyatlarda birinci olan sporcular en az iki bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla I., II., III. ve IV. kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak V. kademe teknik direktör yetiştirme kursuna,

b) Olimpiyatlarda ikinci ve üçüncü olan sporcular ile büyükler dünya şampiyonasında ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında en az iki defa ilk üç dereceye giren sporcular en az bir bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla, ilgili branşında I., II. ve III. kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak IV. kademe baş antrenör yetiştirme kursuna,

c) Büyükler dünya şampiyonası, ordular arası dünya şampiyonası, büyükler dünya kupası, Akdeniz oyunları, büyükler Avrupa şampiyonası ve dünya üniversitelerarası Boks Şampiyonasında ilk üç dereceye giren sporcular birinci kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak II. kademe antrenör yetiştirme kursuna, katılırlar.

d) Büyükler ve Gençler kategorisinde Dünya, Büyükler Avrupa şampiyonasında birinci olanlardan 4.kademe Antrenörlük belgesini aldıktan sonra 4.000 kelimelik proje sunmaları halinde 5. Kademe Teknik Direktör olarak denklikleri yapılır.

e) Büyükler veya Gençler Dünya, Avrupa Şampiyonalarında ilk 3 derecesi olan sporculardan 2. Kademe Antrenör Belgesine sahip; Antrenör olarak Büyükler, Gençler, Dünya, Avrupa, Akdeniz Oyunlarında görev almaları, sporcularının ilk 3 dereceye girmeleri halinde 3. Kademe Antrenör Kursundan muaf tutularak 4000 kelimelik Boksa ait proje ve 2 bilimsel spor aktivitesine katıldığını belgelemesi, projenin Federasyon Eğitim Kurulu'na uygun bulunması halinde 4. Kademe Baş Antrenörlüğe denkliği yapılır.

Ayrıca; Olimpiyat Oyunları ve Askeri oyunlar (CISM) şampiyonalarında görev alan ve ferdi sporcusu ilk üç dereceye giren antrenörler ile Büyükler Dünya, Avrupa, Dünya Üniversitelerarası Spor Oyunları, Akdeniz Oyunları, Yıldız ve Gençler Dünya-Avrupa Şampiyonalarında en az iki kez görev yapan Antrenörlerin sporcularının iki ayrı şampiyonada iki defa ilk üç dereceye girmeleri halinde bir üst Kademe Antrenör denklikleri yapılır. Denkliklerinden önce 4. Kademe bulunan Antrenörlerin en az 4000 kelimelik proje sunmaları ve projelerin Eğitim Kurulunca

kabulü halinde 5. Kademe Teknik Direktörlüğe denklikleri yapılır. 3-4-5. Kademe Denklikleri yapılacak Antrenörlerde Lise Tahsili aranır.

Yukarıda belirtilen şartları taşıyan antrenörler için bu Yönetmeliğin 9 uncu maddesinde yer alan seminer ve çalışma süresi şartı aranmaz

Ek Madde 2 —Antrenör kurslarının planlanması ve gerçekleştirilmesinde Genel Müdürlük ilgili dairesi tarafından destek alınabilir.

Yürürlük

MADDE 3 – Bu Talimat yayımı 05/03/2007 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 26-Bu Talimat hükümlerini Boks Federasyonu Başkanı yürütür.

Çizelge 21: T.B.F Antrenör Eğitim Programı

ANTRENÖR EĞİTİM PROGRAMI

DERSİN ADI	I. KADEME	II. KADEME	III. KADEME	IV. KADEME	V. KADEME
A.TEMEL EĞİTİM PROGRAMI	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT
SPOR ANATOMİSİ	4	6	6	-	-
POR FİZYOLOJİSİ	4	8	6	20 (Z)	-
GENEL ANTRENMAN BİLGİSİ	10	14	16	20 (Z)	-
SPOR VE BESLENME	4	4	4	-	-
SPOR SOSYOLOJİSİ	-	4	4	-	-
SPOR PSİKOLOJİSİ	4	6	8	10 (Z)	10 (Z)
SPORDA YÖNETİM VE ORGANİZASYON	2	2	5 (Z)	5 (Z)	5 (Z)
PORCU SAĞLIĞI	4	4	2	-	-
BİOMEKANİK	-	-	4	10 (S)	10 (S)
SPORDA ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	4	4	-	-	-

Çizelge 21 Devam: T.B.F Antrenör Eğitim Programı

SPORDA GENEL TEKNİK TAKTİK ÖĞRETİM İLKELERİ	-	-	4	10 (S)	-
BECERİ ÖĞRENİMİ	4	4	4	2(Z)	-
PSİKOMOTOR GELİŞİM	6	8	-	-	-
SPORDA PSİKOLOJİK YARDIM BECERİLERİ	-	-	-	-	10 (S)
SPORDA ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	2	2	-	-	-
SPORUN SOSYAL PSİKOLOJİSİ	-	-	-	10 (S)	-
SPORDA ZİHİNSEL ANTRENMAN TEKNİKLERİ	-	-	-	-	10 (S)
YETENEK SEÇİMİ VE İLKELERİ	2	-	-	10 (S)	10 (S)
MÜSABAKA ANALİZLERİ VE İSTATİSTİK	-	-	-	10 (S)	-
MOTİVASYON TEKNİKLERİ VE HEDEF BELİRLEME	-	-	-	10 (S)	-
BESLENME KAYNAKLI ERGOJENİK YARDIM	-	-	-	10 (S)	10 (S)
SPOR PAZARLAMASI	-	-	-	-	10 (S)
ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ VE İLKELERİ	-	-	-	10 (S)	-
B.ÖZEL EĞİTİM PROGRAMI					

Kaynak : <http://www.turkboks.gov.tr/talimatlar.aspx>

Ek-3. Voleybol Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği

**VOLEYBOL ANTRENÖRLERİNİN EĞİTİMİ,
KADEMELENDİRİLMESİ**

ve

BELGELENDİRİLMESİNE İLİŞKİN TALİMAT

BİRİNCİ BÖLÜM - GENEL HÜKÜMLER

Amaç

Madde 1- Bu Talimatın amacı; voleybol antrenörlerinin yetiştirilmeleri, kademelendirilmesi, belgelendirilmeleri ve görev alanları ile ilgili usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

Madde 2- Bu Talimat; her düzeydeki voleybol antrenörlerinin yetiştirilmeleri, kademelendirilmesi, belgelendirilmeleri ve görev alanlarına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

Madde 3- Bu Talimat, 22 Mart 2005 tarih ve 25763 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye Voleybol Federasyonu Ana Statüsüne dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4- Bu Talimatta geçen;

Genel Müdürlük : Spor Genel Müdürlüğü'nü

Federasyon : Türkiye Voleybol Federasyonunu

Başkan : Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı

Eğitim Kurulu : Türkiye Voleybol Federasyonu Eğitim Kurulunu

Antrenör : Voleybol dalında eğitim gördüğü kademedeki programları başarı ile tamamlayarak bulunduğu kademe için Türkiye Voleybol Federasyonundan belge alan, sporcuları veya spor takımlarını ulusal ve uluslararası kural ve tekniklere uygun olarak yetiştirme, yarışmalara hazırlanmalarını, yarışmalarını ve sürekli gelişmelerini izleme görev ve yetkisine sahip olan meslek adamını,

Bilimsel Spor Aktivitesi : Kongre, seminer, kurs, sempozyum ve benzerlerini ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM - ESAS HÜKÜMLER

Antrenör Kademelendirilmesi

Madde 5- Antrenörler beş (5) kademe olmak üzere aşağıdaki şekilde kademelendirilir;

- 5.1.** Birinci Kademe (Yardımcı Antrenör),
- 5.2.** İkinci Kademe (Antrenör),
- 5.3.** Üçüncü Kademe (Kıdemli Antrenör),
- 5.4.** Dördüncü Kademe (Baş Antrenör),
- 5.5.** Beşinci Kademe (Teknik Direktör).

Antrenörlerin Görev Alanları

Madde 6- Antrenörlerin kademelerine göre görev alanları aşağıdaki gibidir;

6.1. Birinci Kademe (Yardımcı Antrenör): Minikler kategorisinde ve voleybol spor okullarında antrenörlük, 3. lig ve deplasmanlı bölgesel ligde yardımcı antrenörlük,

6.2. İkinci Kademe (Antrenör): Yıldız ve genç kategorilerinde, bölgesel lig ve 3. ligde antrenörlük, 2. ligde yardımcı antrenörlük,

6.3. Üçüncü Kademe (Kıdemli Antrenör): Deplasmanlı gençler ligi ve 2. ligde antrenörlük, 1. lig ve milli takımlarda yardımcı antrenörlük,

6.4. Dördüncü Kademe (Baş Antrenör): 1. ligde ve milli takımlarda antrenörlük, Eğitimcilerin Eğitimi Programından geçmek şartıyla antrenör yetiştirme kurslarında eğitimcilik,

6.5. Beşinci Kademe (Teknik Direktör): 1. ligde antrenörlük, milli takımlarda teknik direktörlük, Eğitimcilerin Eğitimi Programından geçmek şartıyla antrenör yetiştirme kurslarında eğitimcilik,

6.6. Minik, küçük, yıldız ve genç kategorilerindeki takımlarda antrenörlük yapabilmek için, Federasyonun açmış olduğu "Çocuk ve Genç Çalıştırabilir Sertifika Programı"na katılmak ve başarılı olmak gerekmektedir. Yükseköğretim kurumları öğretmenlik bölümü mezunları ve spor eğitimi veren yüksek öğretim kurumlarının antrenörlük bölümü mezunları bu uygulamadan muaf tutulurlar.

Üst kademedeki antrenör lisansına sahip olanlar alt kademelerde de görev yapabilirler. Deplasmanlı lig kulüpleri çalıştırıcı, libero veya pasör antrenörü kullanabilir. Bunlardan çalıştırıcının 5 yıl lisanslı voleybol oynamış olması, diğerlerinin ise en az 2. Kademe antrenör belgesine sahip olması zorunludur.

Antrenör Yetiştirme Faaliyetleri

Madde 7- Voleybol antrenörlerine yönelik; antrenör yetiştirme kursları ve diğer eğitim faaliyetleri (seminerler, paneller, konferanslar, çalıştaylar, vb.), Türk Voleybolunun geleceği ile ilgili olarak yapılan gelişim planları gereğince, Genel Müdürlük, spor kulüpleri, Milli Eğitim Bakanlığı, Spor İl Müdürlükleri ve sporla ilgili kurum ve kuruluşların öneri ve ihtiyaçları esas alınarak Federasyon tarafından düzenlenir.

Antrenör Yetiştirme Kurslarına Katılacaklarda Aranılacak Genel Şartlar

Madde 8- Antrenör yetiştirme kurslarına katılacaklarda aşağıdaki genel şartlar aranır;

8.1. En az 2 yıllık yüksekokul mezunu olmak veya en az 5 yıl süreyle en üst ligde (bayan-erkek) oynamış ya da yıldız, genç ve A kategorilerinde toplam 10 kez milli olmak kaydıyla lise mezunu olmak,

8.2. 18 yaşını doldurmuş olmak,

8.3. Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl hastalığı ile malûl, engelli spor branşlarında ise yalnızca görme ve zihinsel engelli olmamak,

8.4. Taksirli suçlar hariç olmak üzere ağır hapis; 6 aydan fazla hapis veya affa uğramış olsalar bile devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla; zimmet, ihtilas, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, hileli iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya istimal ve istihlak kaçakçılığı hariç kaçakçılık, resmi ihâl ve alım satımlara fesat karıştırmak, devlet sırlarını açığa vurmak suçlarından dolayı tecil edilmiş olsa dahi ceza almamış olmak,

8.5. Sporla ilgili her türlü disiplin ve ceza düzenlemeleri (7/1/1993 tarih ve 21458 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Spor Genel Müdürlüğü Amatör Spor Dalları Ceza Yönetmeliğine göre) ve Federasyon Ceza Talimatı kapsamında son üç yıl içinde bir defada 6 ay ve daha fazla ve/veya toplam 1 yıldan fazla veya doping suçundan dolayı ceza almamış olmak.

Antrenör kurslarına başvurunun fazla olması halinde; yukarıdaki koşullara ek olarak; faal olarak herhangi bir okulda beden eğitimi öğretmenliği veya sınıf öğretmenliği görevini yürütmek, beden eğitimi ve spor eğitimi veren yüksek öğretim kurumlarından mezun olmak, voleybol dalında milli sporcu olmak, en az 5 yıl lisanslı sporculuk yapmış olmak ve yabancı dil bilmek tercih sebebidir.

Antrenör Eğitim Kademelerine Özel Kabul Koşulları:

Madde 9- Antrenör yetiştirme kursları da antrenör kademelendirilmesine paralel olarak 5 (beş) kademede yapılır. Bu Talimatın 8. maddesindeki genel koşullara ek olarak her bir antrenör kademesi için gerekli özel başvuru koşulları aşağıdaki gibidir;

9.1. Birinci Kademe (Yardımcı Antrenör): Federasyonumuzca kurs öncesi yapılan "Oyun Kuralları" ve "Mini Voleybol Oyun Kuralları" sınavlarından başarılı olmak, Sağlık Bakanlığı veya bu bakanlığın onay verdiği kurumlardan, Milli Eğitim Bakanlığının düzenlediği kurslardan, TSK sağlık komutanlığı askeri hastaneleri tarafından düzenlenen kurslardan (Sağlık Bakanlığı Eğitici Eğitiminden geçen eğitmenler tarafından verildiğini belgelemek koşuluyla) ya da Türk Kızılay'ından alınan Temel İlk Yardım Sertifikası'na sahip olmak,

9.2. İkinci Kademe (Antrenör): 1. Kademe antrenör (Yardımcı Antrenör) lisansına sahip olmak, 2 yıl voleybol antrenörlüğü yapmış olmak ve bu süre içinde Federasyonun düzenlediği veya onayladığı en az 1 gelişim seminerine katılmış olmak,

9.3. Üçüncü Kademe (Kıdemli Antrenör): 2. Kademe antrenör lisansına sahip olmak, 2. Kademe en az 2 yıl süreyle çalışmış olmak, bu süre içinde Federasyonun düzenlediği veya onayladığı en az 2 gelişim seminerine katılmış olmak,

9.4. Dördüncü Kademe (Baş Antrenör): 3. Kademe antrenör lisansına sahip olmak, 3. Kademe en az 3 yıl süreyle çalışmak, bu süre içinde Federasyonun düzenlediği veya onayladığı en az 3 gelişim seminerine katılmak ve birinci derecede sorumlu antrenör olarak çalıştırdığı takımların herhangi bir kategoride, Türkiye Şampiyonalarında ilk üç dereceyi elde etmek veya Olimpiyat, Dünya ve Avrupa Şampiyonası, Akdeniz Oyunları, Ordulararası Dünya Şampiyonası, Dünya Ligi ve Grand Prix'de ilk üç dereceye giren milli takım teknik kadrosunda yer almak; Kulüpler Dünya Kupasında ve Avrupa Şampiyonlar Liginde ilk üç dereceye giren takımlarda; Avrupa Ligi, Avrupa Kupaları (CEV, Challenge Kupası), 1. Ligler (erkek-bayan) ve Türkiye Kupalarında (erkek-bayan) ilk iki dereceyi elde eden takımlarda, yardımcı antrenörlük yapmak ve bunu belgelemek,

9.5. Beşinci Kademe (Teknik Direktör): 4. Kademe antrenör lisansına sahip olmak, 4. Kademe en az 5 yıl süreyle çalışmış olmak, bu süre içinde Federasyonun düzenlediği veya onayladığı en az 4 gelişim seminerine katılmış olmak, Deplasmanlı 1.ligde Baş Antrenör olarak en az beş yıl görev yapmış olmak veya milli takımlarda en az 30 maç baş antrenör olarak görev yapmış olmak (Yıldız milli takımlarda 3 kez antrenörlük görevi 1, genç milli takımlarda 2 kez antrenörlük görevi 1 ve A milli takımlarda 1 kez antrenörlük görevi 1 katsayılarına göre hesaplanacaktır).

Antrenör yetiştirme kurslarına başvuracak adayların; küçükler, yıldızlar ve gençler kategorileri ve il müsabakalarıyla ilgili çalışmalarını her sezon için en az 5 müsabaka cetveli, deplasmanlı liglerdeki çalışmalarını ise her sezon için en az 10 müsabaka cetveli ile belgelemeleri gerekmektedir.

9.2, 9.3 ve 9.4. maddelerde belirtilen antrenör olarak çalışma koşulu; ilk/orta öğretim ve üniversite takımlarında görev alan antrenörler için her sezon 5 müsabaka cetveli ile; kulüplerinde yardımcı antrenör, istatistik antrenörü, kondisyoner ya da plaj voleybolu antrenörü olarak çalışan ancak sahaya çıkamadıkları için maç kağıtlarında isimleri bulunmayan antrenörler için, kulüp onaylı sözleşme ve o yıla/yıllara ait SGK ödemelerinin sözleşme yapılan kulüp tarafından ödendiğini gösteren Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığından alınan belge ile yerine getirilir.

Antrenör Yetiştirme ve Geliştirme Programları

Madde 10- Antrenör eğitim kademeleri itibariyle uygulanacak eğitim programı EK-1’de yer almaktadır. EK-1’de yer alan dersler yüz yüze olabileceği gibi, uygun bulunan bölümleri, Eğitim Kurulunun önerisi Başkanın onayı ile modern eğitim ve iletişim teknolojileri kullanılarak da yapılabilir. Antrenör eğitim programlarında yer alan dersler ve ders sürelerinde, gerekli hallerde Eğitim Kurulunun önerisi Başkanın onayı ile değişiklikler yapılabilir.

Madde 11- Antrenör yetiştirme kurslarının dışında, antrenörlerin sürekli mesleki gelişimleriyle ilgili yurt içi ve yurt dışı her tür gelişim etkinliği Federasyon tarafından planlanır ve düzenlenir. Antrenörler ve kulüpler, gelişim etkinlikleri için teşvik edilir. Geliştirme etkinliklerine yönelik olarak sporla ilgili ulusal ve uluslararası kurumlarla işbirliği yapılabilir.

Madde 12- Gelişim Semineri: Federasyon, her yıl en az bir kez ulusal veya uluslararası düzeyde bir antrenör gelişim semineri düzenler. Açılan gelişim seminerlerine katılımları zorunlu tutulanlar, mazeretsiz olarak bu seminerlere katılmadıkları takdirde o sezon görev alamazlar.

Eğiticilerin Görevlendirilmesi

Madde 13- Antrenör yetiştirme kurslarında, Federasyon tarafından açılan Eğiticilerin Eğitimi Programından geçen eğiticiler aşağıdaki şekilde görevlendirilir.

13.1. Üniversite öğretim elemanları: Yetiştirme programlarında yer alan derslerle ilgili uzmanlık alanları dikkate alınarak seçilmiş öğretim elemanları,

13.2. Antrenör eğiticileri: FIVB eğiticileri, 4 ve 5. Kademe antrenörleri, diğer uluslararası eğiticiler,

13.3. Uzmanlar: Yetiştirme programında yer alan derslerle ilgili alanlarda ihtisas sahibi olmuş kişiler.

Eğiticiler, Eğitim Kurulunun önerisi ve Başkanın onayı ile görevlendirilir. Başka kurumlarla işbirliği içinde gerçekleştirilen etkinliklerde birlikte görevlendirme yapılabilir. Kurumlarla bağlantılı eğiticilerin görevlendirilmesinde kurumlarından izin alınır.

Yabancı Uzman ve Antrenörlerden Yararlanma

Madde 14- Antrenör yetiştirme programlarında yabancı uzman ve antrenörlerden de yararlanılabilir. Yabancılar, Eğitim Kurulunun teklifi, Başkan'ın onayı ile görevlendirilir.

Sınav ve Değerlendirme

Madde 15- Her kademedeki antrenör yetiştirme kurslarının varsa katılım şartlarını yerine getirebilmek, kurs sürecini değerlendirmek ve başarılı sayılabilmek üzere kursiyerler sınava tabi tutulurlar. Sınavlar aşağıdaki şekilde yapılır;

15.1. Her kademe için antrenör adaylarının, ilgili eğitim programında yer alan derslerden başarılı sayılabilmeleri için, tüm derslerden aldıkları not ortalamasının 100 puan üzerinden 70 puan olması gerekmektedir. Bu koşulun sağlanması şartıyla eğitim programında 3 derse kadar en az 50 puan alınabilir.

15.2. Sınavda üç dersten fazla 50-69 puan alınması ve/veya 50 puandan daha düşük alınması durumunda, adaya bu dersler ile ilgili en fazla 2 bütünleme sınavı hakkı verilir. Adayların bütünleme sınavlarında girdikleri derslerden başarılı sayılabilmeleri için en az 70 puan almaları gerekmektedir. Verilen 2 bütünleme sınav hakkında başarısız olan adaylar, ilgili kademenin tüm eğitim programını tekrar etmek zorundadırlar.

15.3. Sınavlar merkezi sistemle ve Federasyonca belirlenen yer ve zamanlarda, derslerin özelliklerine göre; yazılı, sözlü, uygulamalı veya hem yazılı, hem de uygulamalı/sözlü olarak yapılır. Sınav kağıtları, Eğitim Kurulu tarafından belirlenen bir komisyon tarafından değerlendirilir.

15.4. Sınav soruları, Eğitim Kurulunca oluşturulan soru havuzu içinden Eğitim Kurulunun belirlediği bir komisyon tarafından belirlenir ve uygulanır.

15.6. Dördüncü Kademe (Baş Antrenör) ve 5. Kademe antrenör (Teknik Direktör) kurslarında başarılı olan kursiyerler, ayrıca, Eğitim Kuruluna bir kurs bitirme projesi sunarlar. Bitirme projeleri Federasyonun Bitirme Projesi Yazım Kılavuzuna uygun olarak hazırlanır. Projeleri kabul edilen kursiyerler belge almaya hak kazanırlar. Projeleri kabul edilmeyen adaylara 3 aya kadar ek süre verilir.

Sınav Sonuçlarına İtiraz Hakkı ve Sonuçlandırma

Madde 16- Kursiyerler, antrenör yetiştirme kursları yazılı sınavlarının değerlendirme sonuçlarına kurs bitim tarihinden itibaren 30 gün içinde Federasyona itirazda bulunabilirler. İtirazlar 30 gün içerisinde Eğitim Kurulunca sonuçlandırılır.

Devam Zorunluluğu

Madde 17- Antrenör yetiştirme kurslarına devam zorunludur. Kursiyerlerin kurs yöneticisi tarafından kabul edilen mazeretleri nedeni ile ya da raporlu olarak devamsızlık süresi toplam ders saatinin %10'unu aşamaz. Toplam ders saatinin %10'unu aşan devamsızlık hâllerinde (raporlu olma hâli dahil) kursiyerlerin kursla ilişkileri kesilir.

Belge Verilmesi

Madde 18- Her kademede açılan antrenör kurslarını başarı ile bitirenlere, bitirmiş olduğu kademeyi tanımlayan bir Antrenör Belgesi verilir. Antrenör belgeleri, Federasyon tarafından kayıt altına alınır (Kayıt numarası ve düzenlenme tarihi belirtilir) ve Federasyon Başkanının imzasını taşır. Antrenör belgesinin kaybedilmesi durumunda yeni belge, gazete ilanı verilerek eski belgenin iptal edilmesinden sonra verilir.

Antrenör belgelerinde aşağıdaki renklerle tanımlanan çizgiler yer alır;

1. Kademe Antrenör Belgesi: Kahverengi,
2. Kademe Antrenör Belgesi: Yeşil,
3. Kademe Antrenör Belgesi: Mavi,
4. Kademe Antrenör Belgesi: Sarı,
5. Kademe Antrenör Belgesi: Kırmızı

Antrenör kursu dışındaki yetiştirme programlarına katılanlara da Federasyon Başkanının imzasını taşıyan “Katılım Belgesi” düzenlenir.

Antrenör Lisansı Verilmesi

Madde 19- Antrenör belgesi alanlara başvurmaları halinde, Federasyonca “Antrenör Lisansı” verilir. Antrenör lisanslarında, antrenör belgelerinde kullanılan renklere paralel bir tasarım sağlanır.

Lisans Alma Zorunluluğu

Madde 20- Bütün kategorilerdeki antrenörler, müsabakalara çıkabilmek için lisans almak ve belirli sürelerde vize ettirmek zorundadırlar.

20.1. Lisanslarını vize ettirmeyen antrenörler müsabakalara çıkamazlar.

20.2. Antrenörlerin lisans vize işlemleri, Federasyon tarafından aşağıda belirtilen dönemlerde yapılır;

20.2.1. Birinci ve 2. Kademe antrenör lisanslarının vizesi; 2 yılda bir,

20.2.2. Üç, 4 ve 5. Kademe antrenör lisanslarının vizesi; her yıl.

20.3. Lisans vizelerinin yapılabilmesi için aşağıdaki belgelerin ibraz edilmesi zorunludur;

20.3.1. Voleybol Antrenörleri Federasyonundan alınacak faal antrenör olduğuna dair belge,

20.3.2. Son vize tarihinden sonra en az bir gelişim seminerine katıldığına dair belge,

20.3.3. Belirlenen vize bedelinin Federasyon hesabına yatırıldığını gösteren belge.

20.4. Lisanslarını üst üste 5 yıl vize ettirmeyen antrenörlerin lisansları Eğitim Kurulunun teklifi, Yönetim Kurulunun onayı ile askıya alınır. Bu durumdaki antrenörlerin lisanslarının yeniden geçerli sayılabilmesi için vize yaptırmadığı yılların vize ücretinin 2 katını Federasyon hesabına yatırdığını, en az üç gelişim seminerine katıldığını belgelemeleri ve Eğitim Kurulunun uygun bulması halinde Yönetim Kuruluna sunulur.

20.5. Lisans ve/veya vize bedelleri ile lisans vize işlemleri ile ilgili usûl ve esaslar her yıl Federasyon tarafından belirlenir ve ilan edilir.

Antrenör Belge ve Lisansının Geçersiz Sayılması

Madde 21- 7.1.1993 tarihli ve 21458 sayılı Resmî Gazete’de yayınlanan Spor Genel Müdürlüğü Amatör Spor Dalları Ceza Yönetmeliğine göre veya Voleybol Federasyonu Ceza Kurulunca bir defada 6 ay ve daha fazla ve/veya üç yıl içinde toplam bir yıldan fazla ceza alan antrenörlerin lisansları Eğitim Kurulunun teklifi, Federasyonun onaylaması halinde süresiz olarak geçersiz sayılır. Talimatın 8. maddesinin 4 ve 5. bentlerinde sayılan hâllerde hakkında soruşturma başlatılan antrenörlerin antrenör belgeleri ve lisansları geçici olarak Federasyon Yönetim Kurulunca iptal edilir. Bu suçlardan dolayı mahkûmiyet veya cezalarının kesinleşmesi halinde ise süresiz iptal edilir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve kanunlarının açıkça suç saydığı; Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü ve Cumhuriyetin niteliklerinden herhangi birini değiştirme veya ortadan kaldırma amaçlarına yönelik faaliyetlerinden dolayı hakkında Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma başlatılan veya sporcularına doping yaptırdıkları belgelenen antrenörlerin antrenör belgeleri ve lisansları geçici olarak Federasyonca iptal edilir. Bu suçlarından dolayı mahkûmiyetleri durumunda ise süresiz olarak iptal edilir.

Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının öğrencilerine verilen Geçici 1. Kademe antrenör belgesi mezun olduğunda ve veriliş tarihinden itibaren üçüncü yılın sonunda geçersiz sayılır.

Beden Eğitimi ve/veya Spor Eğitimiyle İlişkili Yükseköğretim Kurumları Öğrencileri ve Mezunlarına Belge Verilmesi:

Madde 22- Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları öğrencileri ve mezunlarının kademeler itibariyle sadece bir branşta olmak kaydıyla talep ettikleri antrenör belgesini alabilmesi için;

22.1. Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından mezun olup herhangi bir spor dalında ihtisas eğitimi almayan ancak

Voleybol branşında seçmeli ders alanlara 1. Kademe antrenör (Yardımcı Antrenör) belgesi verilir.

22.2. Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından mezun olanlardan, voleybol dalında ihtisas yapmış (seçmeli uzmanlık alanı) olanlara 1. Kademe antrenör (Yardımcı Antrenör) belgesi verilir. Bu kişilere Madde 9.2’de belirtilen koşullara bağlı olmaksızın, her yıl açılan 2. Kademe antrenör (Antrenör) kursu programı derslerine katılarak ya da katılmadan sınava girip başarılı olmaları koşuluyla 2. Kademe (Antrenör) antrenör belgesi verilir. Bu sınavda başarısız olanlar, 9.2. maddede belirtilen koşulları sağladıktan sonra 2. Kademe antrenör (Antrenör) kursuna katılabilir.

22.3. Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının “Antrenörlük Eğitimi” (voleybol) dalından mezun olanlara 2. Kademe (Antrenör) antrenör belgesi verilir. Bu kişilere Madde 9.3’te belirtilen koşullara bağlı olmaksızın, her yıl açılan 3. Kademe antrenör (Kıdemli Antrenör) kursu programı derslerine katılarak ya da katılmadan sınava girip başarılı olmaları koşuluyla 3. Kademe antrenör (Kıdemli Antrenör) belgesi verilir. Bu sınavda başarısız olanlar, 9.3. maddede belirtilen koşulları sağladıktan sonra 3. Kademe antrenör kursuna katılabilir.

22.4. Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının dördüncü yarıyıl derslerini tamamlayıp beşinci yarıyıl derslerini almaya hak kazanan öğrencileri 1. Kademe antrenör kursuna katılabilirler. Bu kurs sonucunda başarılı olanlara, üç yıl süreli geçici 1. Kademe antrenör (Yardımcı Antrenör) belgesi verilir. Geçici 1. Kademe antrenör (Yardımcı Antrenör) belgesi mezun olduğunda ve veriliş tarihinden itibaren üçüncü yılın sonunda geçerliğini yitirir ve 90 gün içinde Federasyona iade edilir. Geçici antrenör belgesi bir üst kademe antrenör kursuna katılma hakkı sağlamaz.

Yurt dışındaki üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından mezun olan Türk vatandaşları ile Türk vatandaşlığı hakkını elde eden yabancıların durumu, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından verilen denklik belgesine dayalı olarak değerlendirilir ve ilgilinin durumuna uygun antrenör belgesi düzenlenir.

Milli Sporculara ve Milli Takım Antrenörlerine Belge Verilmesi

Madde 23-

23.1. Olimpiyatlarda birinci olan takımların sporcuları en az iki bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla 1, 2, 3 ve 4. Kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak 5. Kademe teknik direktör yetiştirme kursuna,

23.2. Olimpiyatlarda ikinci ve üçüncü olan takımların sporcuları ile büyükler dünya kupası/ şampiyonasında ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında en az iki defa ilk üç dereceye giren takımların sporcusu olmak ve en az bir bilimsel spor aktivitesine katılmak şartıyla, 1, 2 ve 3. Kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak 4. Kademe antrenör (Baş Antrenör) yetiştirme kursuna,

23.3. Büyükler dünya şampiyonası, ordulararası dünya şampiyonası, büyükler dünya kupası, dünya ligi, Akdeniz oyunları, büyükler Avrupa şampiyonası ve dünya üniversitelerarası spor oyunlarında ilk üç dereceye giren takımların sporcuları ile Avrupa liginde en az iki defa birinci olan takımların sporcuları 1. Kademe antrenör yetiştirme kursundan muaf tutularak 2. Kademe antrenör yetiştirme kursuna katılırlar.

23.4. Olimpiyat oyunlarında ilk üç dereceye giren takımların müsabaka listesinde yer alan antrenörler; takımı büyükler dünya kupası, dünya şampiyonası ve/veya dünya üniversitelerarası spor oyunlarında en az iki defa ilk üç dereceye giren antrenörler ile takımı Avrupa Şampiyonası, Akdeniz Oyunları, ordulararası dünya şampiyonası, dünya ligi, Grand Prix ve Avrupa liginde en az üç defa ilk üç dereceye giren antrenörler, bulundukları kademeyi izleyen antrenör kursunu tamamlamış sayılarak bir sonraki kademenin kursuna katılmaya hak kazanırlar. Bu haktan yararlanan 4. Kademe antrenör (Baş antrenör) belgesine sahip olan antrenörler, 5. Kademe teknik direktör yetiştirme kursunun özel eğitim derslerinden muaf tutulurlar.

23.5. En az 100 kez A milli olan sporcular 1. Kademe antrenör (Yardımcı Antrenör) yetiştirme kursundan muaf tutularak 2. Kademe antrenör (Antrenör) yetiştirme kursuna katılırlar.

23.6. En az 200 kez A milli olan sporcular 1 ve 2. Kademe antrenör yetiştirme kurslarından muaf tutularak 3. Kademe antrenör (Kıdemli Antrenör) yetiştirme kursuna katılırlar.

Madde 23.5 ve 23.6'da belirtilen şartları taşıyan sporcular için bu Talimatın 9. maddesinde yer alan Federasyonun düzenlediği veya onayladığı gelişim semineri ve çalışma süresi koşulu aranmaz."

Derslerden Muafiyet

Madde 24- Birinci Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenör kurslarında aşağıda belirtilen durumlarda muafiyet hakkı verilir;

24.1. Birinci Kademe Antrenör kursuna başvuranlardan, üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından mezun olanlar, Spor Fizyolojisi, Spor ve Beslenme, Sporcu Sağlığı, Spor Anatomisi ve Kineziyolojisi, Spor Psikolojisi, Psikomotor Gelişim, Spor Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri derslerinden muaf tutulurlar.

24.2. Federasyonca verilmiş hakemlik belgesine sahip olanlar “Oyun Kuralları” dersinden muaf tutulurlar.

24.3. Doktor, hemşire, laboratuvar ve görüntüleme teknisyenleri dışında sağlık teknisyeni olduğunu belgeleyenler, Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren bölümlerinde ilk yardım dersinden başarılı olduklarını belgeleyenler, Temel İlk Yardım Sertifikası’ndan muaf tutulurlar.

Yurt Dışından Alınan Antrenör Belgelerinin Denkliği

Madde 25- Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı veya yabancı uyruklu olup ülkemizde antrenörlük yapmak isteyen kişiler, takım çalıştırabilmek için yurt dışından alınan belgelerinin denklik işlemini yaptırmak zorundadırlar. Denklik işlemleri Federasyon tarafından yürütülür ve denklik işlemi sonucunda, ilgili kişiye, durumuna uygun belge düzenlenir. Bu belgenin düzenlenebilmesi için;

a- Antrenör belgesinin yeminli tercüme bürosundan alınmış tercümesi,

b- Antrenör eğitim programında gördüğü ders programının yeminli tercüme bürosundan alınmış tercümesi gerekmektedir.

25.1 Yabancı antrenörlerin sahip olduğu ulusal ve uluslararası federasyonlardan verilmiş antrenör belgeleri; 3'lü kademelendirme sisteminde bir kademe üstü, 4 ve 5 kademeli sistemlerde ise aynı kademe derecesi ile değerlendirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM – DİĞER HÜKÜMLER

Talimatta Yer Almayan Hususlar

Madde 26- Bu Talimatta yer almayan hususlarla ilgili karar; mevcut yasa, yönetmelik, çerçeve statü, ana statü ve talimatlar doğrultusunda alınır.

Yürürlük

Madde 27 - Yönetim Kurulunca hazırlanan bu Talimat, Federasyon ve Spor Genel Müdürlüğü resmî internet sitelerinde yayımlandığı 13/12/2006 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 28 - Bu Talimat hükümlerini Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı yürütür.

GEÇİCİ MADDELER

Geçici Madde 1- Bu Talimatın yürürlüğe girdiği tarihten önce Spor Genel Müdürlüğü Spor Eğitim Dairesi veya Federasyon tarafından verilmiş olan antrenör belgeleri ve lisansları geçerli olup hakları saklıdır.

Geçici Madde 2- Spor Genel Müdürlüğü Antrenör Eğitim Yönetmeliğinin yürürlüğe girdiği (01 Ocak 2003) tarihten önce Genel Müdürlükçe verilen;

- Temel çalıştırıcı (Monitör) belgesine sahip olanlara, 1. Kademe antrenör (Yardımcı Antrenör) belgesi verilir.
- 1. Kademe antrenör belgesine sahip olanlara, 2. Kademe antrenör (Antrenör) belgesi verilir,
- 2. Kademe antrenör belgesine sahip olanlara, 3. Kademe antrenör (Kıdemli Antrenör) belgesi verilir.
- 3. Kademe antrenör belgesi sahiplerinin 4 veya 5. Kademe antrenörlüğüne geçiş talepleri, EK-2'deki denklik kriterleri çerçevesinde, Başkanlıkça oluşturulacak

Denklik Komisyonu kararının Yönetim Kurulu tarafından onaylanması ve Spor Genel Müdürlüğüne teklif edilmesi yoluyla değerlendirilir.

Geçici Madde 3 – Bu Talimatın 6. maddesi 2011-2012 sezonundan itibaren geçerlidir.

Geçici Madde 4- Bu Talimatın 20. maddesinin 3. bendinin bir numaralı alt bendinde yer alan belge, Voleybol Antrenörleri Federasyonunun kurulması halinde istenir.

Geçici Madde 5- 3 numaralı Değişiklik Talimatının yayımlandığı (19/03/2010) tarihten önce beden eğitimi ve spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından mezun olanlara belgeleri aşağıdaki şartlarda verilir.

Beden Eğitimi ve/veya Spor Eğitimiyle İlişkili Yükseköğretim Kurumlarından Mezun Olanlara Belge Verilmesi:

Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından mezun olanların kademeler itibariyle sadece bir branşta olmak kaydıyla talep ettikleri antrenör belgesini alabilmesi için;

- Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından mezun olup herhangi bir spor dalında ihtisas eğitimi almayan ancak Voleybol branşında seçmeli ders alanlara 1. Kademe (Yardımcı Antrenör) antrenör belgesi,

- Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumlarından mezun olanlardan, voleybol dalında ihtisas yapmış (seçmeli uzmanlık alanı) olanlara 2. Kademe (Antrenör) antrenör belgesi,

- Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarının “Antrenörlük Eğitimi” (voleybol) dalından mezun olanlara 3. Kademe (Kıdemli Antrenör) antrenör belgesi verilir.

Geçici Madde 6- 30/09/2010 tarihine kadar açılacak kurslarda Temel İlk Yardım Sertifikası, kurs bitimini takip eden 90 gün içinde Federasyonumuza teslim edilmek koşuluyla, kurslarda özel kabul şartı olarak kabul edilmeyecektir.

Geçici Madde 7- 3 numaralı Değişiklik Talimatının yayımlandığı (19/03/2010) tarihten önce antrenör kurslarına katılan ve katıldıkları kademenin ders ya da derslerinden bütünlemeye kalan antrenör adayları, 3 numaralı Değişiklik Talimatının yayımlandığı (19/03/2010) tarihinden sonra ilgili kademe için açılan ilk kursta bütünleme sınavı/sınavlarına girmek zorundadırlar. Bütünlemeye kalınan ders/derslerin yeni programdaki karşılığının belirlenmesi Eğitim Kurulu tarafından yapılır.

EK-1

Çizelge 22: T.V.F Antrenör Kursu Eğitim Programı**ANTRENÖR KURSU EĞİTİM PROGRAMI**

DERSİN ADI	1.	2.	3.	4.	5.
	KADEME	KADEME	KADEME	KADEME	KADEME
	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT
SPOR ANATOMİSİ VE KİNEZİYOLOJİSİ	4	6	6	-	-
SPOR FİZYOLOJİSİ	4	8	6	20	-
ANTRENMAN BİLİMİ/İLKELER VE PERİYODİZASYON	8	10	10	10	-
ANTRENMAN BİLİMİ/YETENEK SEÇİMİ VE İLKELERİ	2	2	-	10 (S)	10 (S)
ANTRENMAN BİLİMİ/ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	4	6	6	10	-
SPOR VE BESLENME	4	4	4	-	-
SPOR SOSYOLOJİSİ	-	-	4	-	-
SPOR PSİKOLOJİSİ	4	6	8	10	10
ANTRENMAN VE MAÇ YÖNETİMİ	2	2	5	5	5
SPORCU SAĞLIĞI	4	4	2	-	-
BİOMEKANİK	-	-	4	10 (S)	10 (S)
SPOR EĞİTİMİ VE SPORDA ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	4	4	-	-	-

Çizelge 22 Devam: T.V.F Antrenör Kursu Eğitim Programı

SPORDA GENEL TEKNİK TAKTİK ÖĞRETİM İLKELERİ	-	-	4	10 (S)	-
BECERİ ÖĞRENİMİ	4	4	4	2	-
PSIKOMOTOR GELİŞİM	6	8	-	-	-
SPORDA PSİKOLOJİK YARDIM BECERİLERİ	-	-	-	-	10 (S)
SPORUN SOSYAL PSİKOLOJİSİ	-	-	-	10 (S)	-
SPORDA ZİHİNSEL ANTRENMAN TEKNİKLERİ	-	-	-	-	10 (S)
MÜSABAKA ANALİZLERİ VE İSTATİSTİK	-	-	-	10 (S)	-
MOTİVASYON TEKNİKLERİ VE HEDEF BELİRLEME	-	-	-	10 (S)	-
BESLENME KAYNAKLI ERGOJENİK YARDIM	-	-	-	10 (S)	10 (S)
SPOR PAZARLAMASI	-	-	-	-	10 (S)
ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ VE İLKELERİ	-	-	-	10 (S)	-
ÜST DÜZEY ANTRENMAN PLANLANMASI VE PROGRAMLANMASI	-	-	-	20	-
ÖZEL KONDİSYON ANTRENMANI VE METODLARI	-	-	-	-	10 (S)
MÜSABAKA YÖNETİMİ VE İLKELERİ	-	-	-	-	10 (S)
ANTRENÖRLÜK UYGULAMASINDA YENİ ARAYIŞ VE GELİŞMELER	-	-	-	-	10
OYUN KURALLARI	2	-	-	-	-
MİNİ VOLEYBOL OYUN KURALLARI	2	-	-	-	-
ALİŞTIRMA SEÇİMİ	4	8	12	-	-
OYUN SİSTEMİ	4	10	4	-	-
TAKTİK EĞİTİM	8	12	14	-	-
TEMEL TEKNİKLER	24	26	14	-	-
OYUN ANALİZİ	-	6	12	-	-
MEVKİ GEREKLİLİKLERİ VE OYUNCU SEÇİMİ	-	4	6	-	-

Çizelge 22 Devam: T.V.F Antrenör Kursu Eğitim Programı

ÖZEL ANTRENMAN BİLGİSİ	-	-	-	20	20
ÜST DÜZEY TEKNİK ANTRENMAN	-	-	-	-	20
ÜST DÜZEY TAKTİK ANTRENMAN	-	-	-	-	30
ÜST DÜZEY TEKNİK TAKTİK	-	-	-	60	-
KURS BİTİRME PROJESİ	-	-	-	P	P
TOPLAM	94	130	125	157+80(S)	95+80(S)

EK-2

**VOLEYBOL ANTRENÖRLERİNİN EĞİTİMİ,
KADEMELENDİRİLMESİ**

**VE BELGELENDİRİLMESİNE İLİŞKİN TALİMATIN GEÇİCİ 2.
MADDESİ GEREĞİNCE YAPILACAK DENKLİK İŞLEMLERİNE İLİŞKİN
KRİTERLER**

Dayanak: Spor Genel Müdürlüğünün 16.08.2002 Tarih ve 24848 Sayılı Resmî Gazetede yayımlanmış Antrenör Eğitim Yönetmeliğinin Geçici 1. ve 4. maddelerine dayanılarak düzenlenmiştir.

SGM Antrenör Eğitim Yönetmeliğinin yürürlük tarihinden (01 Ocak 2003) önce;

1. 3. kademe antrenör belgesine sahip olup **4. kademe** (Baş Antrenör) antrenör belgesi almak için başvuracak olan antrenörlerin sağlaması gereken kriterler şunlardır:

1.1. Ön koşullar:

- a) Deplasmanlı liglerde en az 10 yıl faal voleybol antrenörlüğü yapmış olmak,
- b) Bayanlar veya erkekler kategorisindeki en üst ligde en az 3 sezon baş antrenörlük yapmış olmak (her sezonda en az 10 maç olmak üzere),

c) Son 5 yılda, voleybolla ilgili en az 2 bilimsel spor aktivitesine (kongre, seminer, kurs, sempozyum vb.) katılmış olmak.

1.2. Diğer çalışmalar:

a) Millî Takımlarda Dünya ve Avrupa şampiyonalarına, olimpiyat oyunlarına katılmış olmak veya ISF' de ilk üçe girmiş olmak,

b) Çalıştırdığı takımlarda herhangi bir kategoride (yaş grupları, yıldızlar, gençler, büyükler) en az bir kez Türkiye 1, 2 veya 3.'lüğü elde etmiş olmak,

c) Federasyonun düzenlediği en üst ligde, çalıştırdığı takımların en az bir kez ilk 4'e girmiş olması,

d) Üniversitelerin BESYO'larında voleybol alanında en az 2 yıl süre ile öğretim elemanlığı yapmış olmak (yarı zamanlı veya tam zamanlı),

e) Yabancı dil bilmek (KPDS veya ÜDS'den 60 puan almış olmak veya eşdeğeri uluslararası dil belgesine sahip olmak),

f) SGM veya Türkiye Voleybol Federasyonu tarafından açılmış antrenör yetiştirme kurslarında veya seminerlerinde eğitici olarak görev yapmış olmak (en az 5 etkinlik),

g) Voleybolla ilgili olarak yayımlanmış ulusal veya uluslararası eserinin olması (kitap, makale, bildiri vb.),

h) FIVB 2. kademe antrenör belgesine sahip olmak,

ı) Milli takımlarda antrenörlük yapmış olmak (en az 5 yıl).

Yukarıdaki kriterlerden 1.1'de yer alan kriterler ön koşul niteliğindedir. Adayların ayrıca, 1.2'deki kriterlerden en az 3'ünü karşılamaları gerekir.

2. 3. kademe antrenör belgesine sahip olup **5. kademe** (Teknik Direktör) antrenör belgesi almak için başvuracak olan antrenörlerin sağlaması gereken kriterler şunlardır:

2.1. Ön koşullar:

a) Deplasmanlı liglerde en az 15 yıl faal voleybol antrenörlüğü yapmış olmak,

b) Milli takımlarda antrenörlük yapmış olmak (en az 15 maç),

c) Bayanlar veya erkekler kategorisindeki en üst ligde en az 5 sezon Baş Antrenörlük yapmış olmak (her sezonda en az 10 maç olmak üzere),

d) Son 5 yılda, voleybolla ilgili en az 5 bilimsel spor aktivitesine (kongre, seminer, kurs, sempozyum vb.) katılmış olmak.

2.2. Diğer çalışmalar:

a) Milli Takımlarda Dünya ve Avrupa şampiyonalarına, olimpiyat oyunlarına katılmış olmak veya ISF' de ilk üçe girmiş olmak,

b) Çalıştırdığı takımda herhangi bir kategoride (yaş grupları, yıldızlar, gençler, büyükler) en az bir kez Türkiye şampiyonluğunu elde etmiş olmak,

c) Federasyonun düzenlediği en üst ligde, çalıştırdığı takımların en az 1 kez ilk 4'e girmiş olması,

d) Üniversitelerin BESYO' larında voleybol alanında en az 5 yıl süre ile öğretim elemanlığı yapmış olmak (yarı zamanlı veya tam zamanlı),

e) Yabancı dil bilmek (KPDS veya ÜDS'den 60 puan almak veya eşdeğeri bir uluslararası dil belgesine sahip olmak),

f) SGM veya Türkiye Voleybol Federasyonu tarafından açılmış antrenör yetiştirme kurslarında veya seminerlerinde eğitici olarak görev yapmış olmak (en az 10 etkinlik),

g) Voleybolla ilgili olarak yayınlanmış ulusal veya uluslararası eserinin olması (Kitap, makale, bildiri vb.),

h) FIVB 3. kademe antrenör belgesine sahip olmak.

Yukarıdaki kriterlerden 2.1'de yer alan kriterler ön koşul niteliğindedir. Adayların ayrıca, 2.2'deki kriterlerden en az 3'ünü karşılamaları gerekir.

Kaynak

www.tvf.org.tr/Talimatlar.../talimatlar/TVF_antrenor_egitim_talimati.doc

Ek-4. Futbol Federasyonu Antrenör Eğitimi Talimatı Örneği

TEKNİK ADAMLARIN EĞİTİMİ ve SINIFLANDIRILMASI TALİMATI

İÇİNDEKİLER

I. GENEL HÜKÜMLER	3
MADDE 1 – AMAÇ	3
MADDE 2 – KISALTMALAR ve TANIMLAR	3
II - TEKNİK ADAMLARIN SINIFLANDIRILMASI	4
MADDE 3 – TEKNİK ADAMLARIN SINIFLANDIRILMASI	4
III – TEKNİK ADAMLARIN EĞİTİMİ	5
MADDE 4 - KURSLARA BAŞVURANLARDA ARANACAK GENEL KOŞULLAR	5
MADDE 5 - KURS, SEMİNER VE SERTİFİKA PROGRAMLARININ DÜZENLENMESİ	5
MADDE 6– KURS, SEMİNER VE SERTİFİKA PROGRAMLARININ BAŞVURU ESASLARI	6
MADDE 7 – DENETLEME ve DESTEKLEME	6
MADDE 8 - VİZE İŞLEMLERİ	6
MADDE 9 - YURT DIŞINDA AÇILAN ANTRENÖRLÜK KURSLARINA KATILANLARLA İLGİLİ GENEL ESASLAR	7
IV – ZORUNLU KADROLAR	7
MADDE 10 - PROFESYONEL VE AMATÖR TAKIMLARDA ZORUNLU TEKNİK KADROLAR	7
V – ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER	8
MADDE 11 - MİLLİ TAKIMLARDA GÖREV YAPAN TEKNİK ADAMLAR	8
MADDE 12 - REFERANS VE VİZE ÜCRETLERİ	8
MADDE 13 - TALİMATLARA AYKIRI TUTUM ve DAVRANIŞLAR	8
MADDE 14 – İÇ TALİMATLAR	9
MADDE 15 – TALİMATTA HÜKÜM BULUNMAMASI	9
VI - SON HÜKÜMLER	10

MADDE 16 – YÜRÜRLÜK	10
GEÇİCİ MADDE- UEFA GÜNCELLEME PROGRAMININ MEVCUT	
TEKNİK ADAMLARA YÖNELİK UYARLAMALARI	10
EK	11

TEKNİK ADAMLARIN EĞİTİMİ ve SINIFLANDIRILMASI TALİMATI

I - GENEL HÜKÜMLER

MADDE 1- AMAÇ

Bu talimatın amacı, TFF bünyesinde teknik adamlar için açılacak kurs, seminer ve sertifika programlarında standardı sağlamak, talimatın kapsamına giren teknik adamların, modern futbolu uygulayabilecekleri bir ortam yaratmak için gerekli olan idari, mali, hukuki ve teknik esaslar ile teknik adamların eğitimlerine, sınıflandırılmalarına ve denetimlerine ilişkin esasları belirlemektir.

MADDE 2 – KISALTMALAR ve TANIMLAR

Bu talimattaki;

TFF: Türkiye Futbol Federasyonu’nu,

b) Bölgeler: Türkiye Futbol Federasyonu’nun yurt içi ve yurt dışı teşkilatını,

c) FGD: TFF Futbol Genel Direktörlüğü’nü,

d) TÜFAD: Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği’ni,

e) Kulüp: Amatör veya profesyonel futbol faaliyetlerinde bulunan ve TFF tarafından tescil edilmiş dernek veya şirketleri,

f) Profesyonel Takım: Profesyonel liglere tescil edilen kulüplerin, bu liglere katılan takımlarını,

g) Amatör Takım: TFF tarafından tescil edilmiş kulüplerin, amatör faaliyetlere katılan takımlarını,

h) Amatör Teknik Adam: Futbol faaliyetine katılması ile ilgili zorunlu giderler (konaklama, malzeme, sigorta ve antrenman giderleri) dışında herhangi bir

ücret almayan ve kulübü ile arasında yazılı bir sözleşme bulunan teknik direktör, antrenör ve çalıştırıcıları,

i) Profesyonel Teknik adam: Futbol faaliyetine katılması ile ilgili zorunlu giderler dışında, ayrıca kulübünden ücret alan ve kulübü ile bu hususta yazılı bir sözleşmesi bulunan teknik direktör, antrenör ve çalıştırıcıları,

i) Antrenör: TFF tarafından düzenlenen kurslardan mezun olarak, “Antrenör Lisansı” almış veya TFF Yönetim Kurulu’nca belgelerinin denkliği kabul edilmiş olan kişilerdir.

j) Teknik Sorumlu: Profesyonel ve amatör takımları olan kulüpler ile imzalamış oldukları “Teknik Sorumlu Sözleşmesi”ne dayanarak görev yapan kişileri,

k)Gelişim Ligleri Sorumlusu: Profesyonel ve amatör takımları olan kulüpler ile imzalamış oldukları sözleşme uyarınca “Gelişim Ligleri Sorumlusu” olarak görev yapan kişileri,

l) Gelişim Antrenörü: Profesyonel ve Amatör takımları olan kulüpler ile imzalamış oldukları sözleşme uyarınca “Gelişim Ligleri Antrenörü” olarak görev yapan kişileri,

m)Destek Elemanları: Bu Talimat’ta belirtilen teknik adamlar dışında kalan, ilgili olduğu alanda gereken eğitimi almış olan ve kulüplerde istihdam edilen diğer kişileri,

n)Kulüp Genel Müdürü: Kulüp Lisans Sistemi Talimatı hükümleri doğrultusunda, kulübün günlük işlerini yönetmek, TFF tarafından talep edilen bilgi ve belgelerin eksiksiz, hatasız ve zamanında tanzim ve tesliminden sorumlu, kulüp adına bu konulardaki belgeleri imza ve beyanda bulunma yetkisine sahip kişileri,

o)Güncelleme Kursu: Katılımcıların ellerinde mevcut olan eski tip TFF Antrenör Lisanslarının, UEFA normlarına uygun olarak değiştirilmesi amacıyla TFF tarafından açılan kursları,

p)Lisans Kursu: İlgili çalışma alanlarına giren oyuncuların futbol gelişimlerine gerekli düzeyde katkı sağlayacak, çağdaş bilgilerle donatılmış antrenörler ve/veya her düzeydeki lig takımlarını teknik açıdan yönetebilecek gerekli

donanıma sahip teknik adamlar yetiştirmek amacıyla TFF tarafından düzenlenen kursları,

r)Sertifika Programı: Antrenör kurslarından birini bitirmiş, futbolun diğer branşlarında eğitim alan kişiler için düzenlenen etkinlikleri, ifade eder.

II - TEKNİK ADAMLARIN SINIFLANDIRILMASI

MADDE 3 - TEKNİK ADAMLARIN SINIFLANDIRILMASI

Teknik adamların, mezun oldukları kurs ve/veya sertifika programlarına göre sınıflandırılmaları aşağıdaki gibidir:

a) UEFA PRO Lisanslı Antrenör: “UEFA PRO Kursu” veya “Güncelleme Kursu”ndan mezun olarak “UEFA PRO Lisansı”nı almış eğitici kişilerdir.

b) UEFA A Lisanslı Antrenör: “UEFA A Kursu”ndan mezun olarak “UEFA A Lisansı”nı almış eğitici kişilerdir.

c) UEFA B Lisanslı Antrenör: “UEFA B Kursu”ndan mezun olarak “UEFA B Lisansı”nı almış eğitici kişilerdir.

d) Teknik Direktör: TFF tarafından düzenlenen “Teknik Direktör Kursu”ndan mezun olarak “Teknik Direktör Lisansı” almış veya TFF Yönetim Kurulu’nca belgelerinin denkliği kabul edilmiş olan eğitici kişilerdir.

e) TFF A-Lisanslı Antrenör: TFF tarafından düzenlenmiş olan ilgili kursu başarıyla tamamlayarak “A-Lisanslı Antrenör” unvanını almış veya TFF Yönetim Kurulu’nca belgelerinin denkliği kabul edilmiş olan eğitici kişilerdir.

f) TFF B-Lisanslı Antrenör: TFF tarafından düzenlenmiş olan ilgili kursu başarıyla tamamlayarak “B-Lisanslı Antrenör” unvanını almış veya TFF Yönetim Kurulu’nca belgelerinin denkliği kabul edilmiş olan eğitici kişilerdir.

g) Kaleci Antrenörü: TFF tarafından düzenlenmiş olan ilgili kursu başarıyla tamamlayarak “Kaleci Antrenörü” unvanı almış eğitici kişilerdir.

h) Amatör Kaleci Antrenörü: İlgili İç Talimat’ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak bu unvanı almış eğitici kişilerdir.

i) Genç Kaleci Antrenörü: İlgili İç Talimat'ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak bu unvanı almış eğitici kişilerdir.

j) Amatör Lisanslı Antrenör: İlgili İç Talimat'ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak "Amatör Lisanslı Antrenör" unvanı almış eğitici kişilerdir.

k) Kondisyoner: İlgili İç Talimat'ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak bu unvanı almış eğitici kişilerdir.

l) Bayan Futbolu Antrenörü: İlgili İç Talimat'ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak bu unvanı almış eğitici kişilerdir.

m) Futsal Antrenörü: İlgili İç Talimat'ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak bu unvanı almış eğitici kişilerdir.

n) Plaj Futbolu Antrenörü: İlgili İç Talimat'ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak bu unvanı almış eğitici kişilerdir..

o) Engelliler Futbolu Antrenörü: İlgili İç Talimat'ta belirtilmiş olan kurs ve/veya sertifika programlarını başarıyla tamamlayarak bu unvanı almış eğitici kişilerdir.

p) TFF C Lisanslı Antrenör: TFF tarafından düzenlenmiş olan "C Lisans Kursu"ndan mezun olarak "C Lisans"ı almış eğitici kişilerdir.

q) TFF D Lisanslı Antrenör: TFF tarafından düzenlenmiş olan "D Lisans Kursu"ndan mezun olarak "D Lisans"ı almış eğitici kişilerdir.

r) TFF E Lisanslı Antrenör: TFF tarafından düzenlenmiş olan "E Lisans Kursu"ndan mezun olarak "E Lisans"ı almış eğitici kişilerdir.

s) HİF Gönüllü Lideri: TFF tarafından düzenlenmiş olan ilgili seminerlerde başarı göstererek ve eğitim etkinliğine katılarak "Herkes İçin Futbol Gönüllü Lider Sertifikası"ı almış kişilerdir.

III - TEKNİK ADAMLARIN EĞİTİMİ

MADDE 4 - KURSLARA BAŞVURANLARDA ARANACAK GENEL KOŞULLAR

(1) TFF tarafından düzenlenecek olan bütün kurs ve sertifika programlarına katılacak olan kişilerin;

a) 18 yaşını doldurmuş olmaları,

b) En az lise ve dengi okul mezunu olmaları,

c) Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlar ve organize suçlardan; zimmet, nitelikli zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, emniyeti suiistimal, hileli iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçlardan veya istimal ve istihlak kaçakçılığı hariç kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, devlet sırlarını açığa vurma suçlarından dolayı kesin hüküm giymemiş olmaları,

d) Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu veya Amatör Futbol Disiplin Kurulları'ndan bir seferde 3 aydan fazla, toplamda 6 ay veya daha fazla ceza almamış olmaları,

e) İlgili kursa katılmasına herhangi bir engeli olmadığına dair sağlık raporu almış olmaları, zorunludur.

(2) İlgililerin bir üst kursa katılabilmesi için, başvuru tarihine kadar açılmış olan en son zorunlu gelişim seminerlerine ve yenileme kurslarına katılmış, istenen vizeleri tamamlamış ve o kursun ön koşullarını yerine getirmiş olmaları şarttır.

(3) TFF tarafından düzenlenecek olan ilgili kurslara, sertifika programlarına ve diğer eğitim programlarına katılım için aranan ek şartlar ve istenen diğer belgeler ilgili İç Talimatlar ile düzenlenir.

MADDE 5 - KURS, SEMİNER VE SERTİFİKA PROGRAMLARININ

DÜZENLENMESİ

(1) Bu Talimat'ın 3. maddesinde yer alan teknik adamlara yönelik kurslar, seminerler ve sertifika programları münhasıran TFF tarafından düzenlenir.

(2) TFF, basın yoluyla veya resmi internet sitesi olan www.tff.org aracılığıyla kurs ve seminerlerin açılacakları tarih, süre ve yerleri kamuoyuna duyurur.

(3) TFF, açılacak olan kurs, seminer ve sertifika programları için gerekli gördüğü zamanlarda TÜFAD ile işbirliği yapar. Amatör çalıştırıcı kursları ve seminerleri, TFF kursunun ve seminerleri açıldığı ilin TÜFAD şubesi ile ortaklaşa gerçekleştirilir.

(4) Bu talimatta belirtilen kurs, seminer ve sertifika programlarına ilişkin diğer esaslar İç Talimat ile düzenlenir.

MADDE 6– KURS, SEMİNER VE SERTİFİKA PROGRAMLARININ BAŞVURU ESASLARI

(1) TFF tarafından düzenlenen tüm kurs, seminer ve sertifika programları kural olarak ücretlidir. TFF ve TÜFAD hesabına yatırılacak miktar her yıl yeniden belirlenerek ilan edilir. TFF, gerekli gördüğü hallerde kursları ücretsiz düzenleyebilir.

(2) Başvurusu üzerine kursa davet edildiği halde açılan kursa katılmayan adaylar, ikinci kez davet edildiklerinde de kursa katılmadıkları takdirde bir sonraki kursa çağrılmazlar. Bu kursa üçüncü kez başvurmalarına karşın geçerli bir sebep göstermeksizin kurslara katılmayan adaylar, kurslara başvuru haklarını kaybederler.

(3) TFF tarafından düzenlenen zorunlu Gelişim Semineri'ne katılmayan kişilere, bir sonraki gelişim seminerine kadar çalışma izni verilmez.

MADDE 7 – DENETLEME ve DESTEKLEME

(1) Bu Talimat'ın kapsamına giren tüm teknik adamlar, antrenörler, eğitim ve gelişim, staj, vize ve benzeri konularda TFF tarafından denetlenir ve desteklenir.

(2) Yapılacak denetimler, FGM Teknik Eğitici ve Öğretici Denetleme ve Destekleme İç Talimatı hükümleri uyarınca gerçekleştirilir.

MADDE 8 - VİZE İŞLEMLERİ

(1) Bir üst kursa katılmak isteyen teknik adamlar, bir kulüpte çalışmakta olduklarını gösteren belgeyi, her yıl, çalıştıkları kulübün bağlı bulunduğu TFF Bölge Müdürlüğü'ne onaylatarak vize alırlar.

(2) Teknik adamların, aralıklarla veya aralıksız olarak fiilen çalışmış oldukları her 8 ay, tamamlanmış bir vize dönemi olarak sayılır.

(3) Beş yıl boyunca sözleşmeye dayanarak bir kulüpte aktif olarak görev almayan veya gerekli vize işlemlerini yaptırmayan teknik adamlar, geçmiş yıllara ait vize ücretlerini ödemedikçe veya TFF tarafından belirlenecek kurs veya seminerlere katılmadıkça, tekrar bir kulüp ile sözleşme imzalayamazlar ve aktif olarak çalışamazlar.

MADDE 9 - YURT DIŞINDA AÇILAN ANTRENÖRLÜK KURSLARINA

KATILANLARLA İLGİLİ GENEL ESASLAR

(1) UEFA'ya üye ülkelerin dışında bir ülkede düzenlenmiş olan bir kurstan mezun adaylara, TFF Yönetim Kurulu tarafından denklik belgesi verilebilmesi için, bu Talimat'ın 4. maddesinde yer alan koşullar ile Denklik İç Talimatı'nda yer alan koşulların yerine getirilmesi zorunludur.

(2) Denklik işlemleri ile ilgili diğer esaslar Denklik İç Talimatı ile belirlenir.

IV – ZORUNLU KADROLAR

MADDE 10 - PROFESYONEL VE AMATÖR TAKIMLARDA ZORUNLU TEKNİK KADROLAR

a. Profesyonel ve amatör takımları bulunan tüm kulüpler, aşağıdaki tabloda belirtilen sayılardaki teknik adam ve destek elemanlarını, futbol sezonu başından itibaren kadrolarında bulundurmak zorundadırlar.

Çizelge 23: Futbol Federasyonu Profesyonel Ve Amatör Takımlarda Zorunlu Teknik Kadrolar Çizelgesi

Kulüp/ Takım	Teknik Sorumlu	Gelişim Ligleri Sorumlusu	Antrenör	Kaleci Antrenörü	Gelişim Ligleri Antrenörü	Kondisyoner	Oyun Kuralları Eğitimcisi
Süperlig	1	1	2	1	3	1 **	1
TFF 1. Lig	1	1	1	1	3	1 ***	1
TFF 2. Lig	1	1	1	1	2	1 ****	1
TFF 3. Lig	1	1	1	1	2	-	-
Bal Ligleri	1	1	1	1	2	-	-
Amatör Ligler	1	(Takımı var ise) 1	-	-	-	-	-

b. Profesyonel takımları bulunan kulüpler, tabloda yer alan zorunlu kadrolardan herhangi birinin daimi hastalık, ölüm, sözleşme feshi ile boşalması halinde, iki hafta içerisinde boşalan kadroyu tamamlamak zorundadırlar. Aksi halde ilgili kulüp hakkında Futbol Disiplin Talimatı hükümleri uygulanır.

V – ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER

MADDE 11 - MİLLİ TAKIMLARDA GÖREV YAPAN TEKNİK ADAMLAR

(1) Milli Takımlarda görev alacak tüm teknik adamların, “TFF Teknik Direktör Lisansı”, “UEFA PRO Lisansı” veya “UEFA A Lisansı”na sahip olmaları zorunludur.

(2) Milli Takımlarda görev alacak yabancı uyruklu teknik adamların, vatandaşı oldukları ülkelerdeki en üst düzey antrenörlük belgesine sahip olmaları zorunludur

(3) TFF, gerekli gördüğü hallerde A Milli Takım ve Ümit Milli Takımlar dışındaki kadrolarda görev alacak teknik adamları “UEFA A Lisans Sahibi” Antrenörler arasından istihdam edebilir.

(4) TFF’ de görev yapan antrenörlerin sözleşmeleri ve bu kimselerin sahip oldukları antrenörlük lisansı, çalıştırılabilecekleri en üst düzey lig takımı ile imzalanmış bir sözleşmeye eşdeğer kabul edilir ve vizelere esas teşkil eder.

MADDE 12 - REFERANS VE VİZE ÜCRETLERİ

(1) Bu Talimat kapsamında yer alan tüm kişilerinden alınacak vize ve referans ücretleri her yıl TFF tarafından tespit ve ilan edilir.

(2) İlgili kişinin, TUFAD’dan referans getirmesi halinde, vize ücretlerinde TFF Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek oranda indirim yapılır.

(3) Vize ve referans ücretleri TFF tarafından belirtilen banka hesabına yatırılmadan lisans ve tescil işlemi yapılmaz.

MADDE 13 - TALİMATLARA AYKIRI TUTUM ve DAVRANIŞLAR

(1) Bu talimatta belirtilen esaslar dışında hiç kimse, bir kulüp veya kuruluştaki teknik adam görevlerini üstlenemez. Teknik adamlar, ilgili kulübün

statüsüne uygun kategorideki teknik adam lisansı, TFF'nin izni ve taraflar arasında imzalanmış bir sözleşme mevcut olmaksızın, bir futbol takımını fiilen müsabakaya hazırlayamaz, yönetemez ve yönlendiremez.

(2) Teknik adamların isimleri, değişik unvanlarla(yönetici, profesyonel futbol yöneticisi, genel kaptan, genel sekreter v.b.) müsabaka isim listesine yazılamaz.

(3) 1. ve 2. fıkra hükümlerinin ihlali halinde, ilgili teknik adamlara takip eden futbol sezonunda çalışma izni verilmez. İhlalin devamı veya tekrarı halinde, çalışma izni süresiz olarak geri alınır.

(4) [TFF Yönetim Kurulu'nun 12.08.2010 tarih ve 90 sayılı toplantısında çıkartılmış ve aynı tarihte ilan edilmiştir]

(5) İşbu talimatın 10. maddesi ve liglere ilişkin statü hükümleri gereğince müsabakalarda sahada bulunması gereken teknik sorumlulardan birinin, herhangi bir nedenle bu görevini yerine getirememesi halinde, aynı kulüpte tescilli bulunan antrenörlerden biri tekniksorumlu görevini en fazla iki hafta boyunca üstlenebilir. Bu durum, temsilci raporunda belirtilir.

(6) [TFF Yönetim Kurulu'nun 12.08.2010 tarih ve 90 sayılı toplantısında çıkartılmış ve aynı tarihte ilan edilmiştir].

(7) Amatör takımlar, iki haftalık süre içinde teknik sorumlu görevlendirmezler ise İl Temsilcileri, bu kulüplere ihtar yazısı gönderir. Kulüpler, ihtar yazısının tebliğinden itibaren 2 haftalık süre içerisinde teknik sorumlu görevlendirmezler ise kulübe bu sürenin sona ermesinden sonraki teknik sorumlu görevlendirilmeyen tüm müsabakalarda hükmen mağlubiyet cezası verilir.

(8) Bu maddenin 7. fıkrasındaki hükümler, kulübün bulunduğu ildeki lisanslı teknik sorumlu sayısı o ildeki amatör kulüp sayısının 1,5 katını geçtiği illerde uygulanır.

(9) Bir kulüp veya kuruluş ile sözleşme imzalamış, ancak ilgili kulüp veya kuruluşta fiilen görev almayarak lisansını kiraya veren (paravan antrenörlük yapan) kişilerin sözleşmeleri derhal iptal edilir ve bu kişilere 3 sezon boyunca

çalışma izni verilmez. Durumun devamı veya tekrarı halinde, ilgili kişinin çalışma izni süresiz olarak geri alınır.

(10) [TFF Yönetim Kurulu’nun 12.08.2010 tarih ve 90 sayılı toplantısında çıkartılmış ve aynı tarihte ilan edilmiştir].

(11) Teknik adamlar aynı sezon içinde TFF’ye tescil ettirdikleri sözleşmeyle kararlaştırılmış görevden başkaca bir görevi fiilen icra edemezler ve başkaca bir sıfatla müsabaka isim listesine yazılamazlar.

MADDE 14 – İÇ TALİMATLAR

FGD, teknik eğitici ve öğreticilerin sınıflandırılmalarına, eğitimlerine ve denetimlerine ilişkin diğer bütün hususları “İç Talimat”lar ile düzenleyerek TFF Yönetim Kurulu’nun onayına sunar.

MADDE 15 – TALİMAT’TA HÜKÜM BULUNMAMASI

Bu Talimat ve ilgili İç Talimat’ta hüküm bulunmayan durumlarda, FGD’nin önerisi üzerine Federasyon Yönetim Kurulu nihai olarak karar vermeye yetkilidir.

VI - SON HÜKÜMLER

MADDE 16 - YÜRÜRLÜK

Bu talimat, TFF Yönetim Kurulu’nun 04.08.2010 tarih ve 89 sayılı toplantısında kabul edilmiş ve 05.08.2010 tarihinde TFF’nin resmi web sitesi olan www.tff.org adresinde yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu Talimat’ın 13. maddesinin 4., 6. ve 10. fıkraları TFF Yönetim Kurulu’nun 12.08.2010 tarih ve 90 sayılı toplantısında Talimat’tan çıkartılmış ve bunlar aynı tarihte TFF’nin resmi web sitesi olan www.tff.org adresinde yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

TFF Yönetim Kurulu’nun 23.12.2010 tarih ve 99 sayılı toplantısında, bu Talimat’ın 4. maddesinin “e” bendinde ve 5. maddesinin 2. fıkrasında değişiklik yapılmasına; 13. maddesine 11. fıkra olmak üzere yeni bir fıkra eklenmesine karar verilmiş ve bunlar 28.12.2010 tarihinde TFF’nin resmi web sitesi olan www.tff.org adresinde yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

GEÇİCİ MADDE - UEFA GÜNCELLEME PROGRAMININ MEVCUT TEKNİK

ADAMLARA YÖNELİK UYARLAMALARI

(1) TFF Teknik Direktör, TFF A ve TFF B Lisanslı antrenörler, Antrenör Lisansı Kursları İç Talimatı uyarınca FGM tarafından düzenlenen UEFA Güncelleme Programlarına katılarak başarılı oldukları takdirde; Teknik Direktörler UEFA Pro Lisansı'nı, TFF A Lisanslı antrenörler UEFA A Lisansı'nı, TFF B Lisanslı antrenörler ise UEFA B Lisansı'nı alabilirler.

(2) 2013 – 2014 sezonundan itibaren, profesyonel futbol liglerinde antrenörlük yapmak isteyenlerin, UEFA PRO, UEFA A veya UEFA B lisanslarına sahip olmaları zorunludur.

Teknik Direktör, A ve B Lisanslı Antrenör kursu mezunlarının UEFA Lisanslarını almak için 2013 – 2014 sezonu sonuna kadar kendi kategorilerindeki UEFA Güncelleme Programlarına katılmaları zorunludur.

2013 – 2014 sezonundan sonra, UEFA güncelleme kursu açılması TFF'nin yetkisindedir.

(3) TFF Teknik Direktör, A ve B Lisansları'nın profesyonel liglerdeki geçerlilik süreleri ve UEFA Lisansları'nın hangi sezonlardan itibaren zorunlu tutulacağı EK'teki tabloda belirtilmiştir.

Kaynak:

<http://www.tff.org/Resources/TFF/Documents/002011/TFF/Talimatlar/TeknikAdamlarinEgitimveSiniflandirilmasiTalimati-28.12.2010-SON.pdf>

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

- *Adı: Barbaros Serdar*
- *Soyadı: ERDOĞAN*
- *Medeni Durum: Evli*
- *Cinsiyeti : Erkek*
- *Uyruğu: T.C.*
- *Yaş: 33*
- *Doğum Yeri: ANKARA*
- *Sürücü Belgesi: B / A2*

Eğitim Bilgileri

- **YÜKSEK LİSANS:** Ankara Üniversitesi – ANKARA

Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı

- **LİSANS:** Gazi Üniversitesi - ANKARA

Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu

İhtisas Alanı : Yüzme

Bitirme Tezi : Halk Oyunları

- **LİSE:** Sokullu Mehmet Paşa Lisesi – ANKARA

Alan: Genel Kültür

İş Deneyimi

- **Gençlik Spor İl Müdürlüğü - ANKARA** *Yüzme Antrenörlüğü ve Cankurtaranlık*
- **Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu** *Trabzon/Akçaal Yöresi Halk Oyunları Ekibi Eğitmenliği*